

POVRATAK PLEMENA PTICA

Ken Keri

Mitovi i spiritualnost američkih Indijanaca i njihov spoj sa prirodom, biljnim i životinjskim carstvom kriju osećajnost Novog Doba i vezu sa zvezdama. Keri je dočarao potpuno novu poetičnost i opčinjavajuću lepotu, koja se ovaj put ne krije samo među zvezdama, već i u prirodi, vazduhu, vatri vodi i zemlji. Svoju intuitivnu spoznaju o dolasku Novog Doba u ovoj knjizi zasniva na mitovima i spiritualnosti američkih Indijanaca koji u svom neverovatnom osećaju i spoju sa prirodom, šumama, potocima, biljnim i životinjskim carstvom kriju osećajnost Novog Doba i vezu sa zvezdama.

SADRŽAJ

	Uvod
I	PTIČIJA PLEMENA
II	UKLESANO U KAMENU
III	CIVILIZACIJE
IV	OPSTANAK, SARADNJA I NOVA BIĆA
V	ŽENA TELE BELOG BUFALA
VI	VELIKI MIROTVORAC
VII	MEĐU GANJEGOEONOMA
VIII	ADADARHOH
IX	DRVO MIRA
X	OSNIVAMO KONFEDERACIJU
XI	NOVO INFORMATIČKO DRUŠTVO
XII	VELIKI DANI PROČIŠĆENJA
XIII	ENERGIJA IZA VETRA
XIV	SENKE U BIOLOŠKOM OGLEDALU
XV	IZVAN SISTEMA VEROVANJA
XVI	HOD PREKO UZBURKANIH VODA
XVII	TOČAK MEDICINE VEČNOGA BIĆA
XVIII	SOLARNO DOBA CVETOVA
	Pogovor
	Rečnik

Uvod

Premda stupanje u vezu sa neinkarniranim bićima ne predstavlja raširenu pojavu u industrijskim nacijama, ovakve komunikacije su igrale središnju ulogu gotovo tokom celokupnog zabeleženog razvoja čovečanstva. Još od najdavnijih vremena ljudi su tražili podršku i savete od onih "sa druge strane". U staroj Grčkoj i drevnoj Kini redovno su konsultovana proročišta; njihov savet je bio uobičajena odlika svakodnevnog života. Od Berin Strajta pa sve do Tiera del Fuega, domorodačka američka plemena su visoko uvažavala i duboko poštovali duhove "onih koji se ne mogu videti". I Novi i Stari zavet sadrže delove koje su diktirala bića bez fizičkog oblika. Istorija čovečanstva, novija i drevna, pruža bezbrojne navode pesnika, svetaca, mistika, pa čak i državnika i naučnika koji su imali značajne susrete sa metafizičkim bićima jedne ili druge vrste. Danas, sa sve većom učestalošću, "kanalisane" poruke od duhovnih bića se infiltriraju u medije novog informatičkog društva, javljajući se u novim filmovima, knjigama, člancima, na video trakama, u televizijskim dokumentarnim emisijama i intervjuima. Pritom ni eksplozija interesovanja za prenos kanalima ne pokazuje nikakve znake da bi mogla posustati u skorijoj budućnosti.

Dok, ukupno posmatrajući, ovaj novi talas uticaja metafizike smatram pozitivnim razvojem događaja, dotle i dalje ostaje od suštinskog značaja da se tačno odredi vrednost ili tačnost svakog pojedinačnog izvora. Čovek nikada ne sme da dozvoli da spoljašnji uticaj fizički ili metafizički, zameni njegovo vlastito bolje prosuđivanje, niti da pretpostavi da je neki takav podatak vredniji od njegovog vlastitog ličnog iskustva. Obaveštenja koja nam daju istinska duhovna bića pomažu nam da proširimo i produbimo naše vlastito osećanje ovog čudesnog i uglavnom neistraženog univerzuma. Ona nikada ne zahtevaju od nas da odustanemo od svog vlastitog iskustva u korist verovanja ili ideologije nekoga drugog.

Moja vlastita sposobnost da doprem do podataka svela duhova razvila se tek krajem sedmogodišnjeg perioda tokom koga smo moja porodica i ja živeli u bliskom dodiru sa zemljom - negovali voćnjak, muzli kravu, gajili i konzervisali najveći deo hrane koju smo jeli, i koliko god je to bilo moguće trudili se da sami obezbedimo sve što nam je bilo potrebno. Tokom ovog sedmogodišnjeg perioda, koji u šali nazivamo našim

"medijskim postom", živeli smo bez televizije, radija, novina i časopisa. Vesti koje smo dobijali poticale su od zemlje, od laganih smena njenih godišnjih doba, i od ljudi koji su nas okruživali. Nismo imali električnu struju niti vodovod. Donosili smo vodu sa obližnjeg izvora, koristili petrolejske lampe, drva za grejanje i kuvanje sekli smo sami, i uopšte okrenuli smo se prema bogatoj riznici naše udaljene seoske sredine da bi pronašli dublje razumevanje nas samih i sveta prirode u kome smo živeli. Premda ovakav period spoljašnje jednostavnosti svakako ne predstavlja preduslov za razvijanje sposobnosti osećanja sveta duhova, ovih sedam godina - od 1973. pa sve do 1979. - bile su, za mene, od velike pomoći u učenju pravljenja razlike između mnogih tipova kanalisanja poruka koji mogu da se jave. Zaključio sam da su u nenaglašenom prisustvu spoljašnjih medija, moji "unutrašnji mediji" sve češće privlačili moju pažnju. To me je istovremeno i kopkalo i oduševljavalo. Koristio sam slobodno vreme da bih to ispitao.

Vremenom sam počeo da razmišljam o svom ljudskom telu kao o biološkom radio aparatu koji se može podesiti da prima informacije sa različitih frekvencija. Pronašao sam da postoje određene frekvencije gde je postojala spoznaja dubokoumne i praktične prirode: spoznaja koje je mogla da mi pomogne da postanem bolje i saosećajnije ljudsko biće, spoznaja koja je mogla umnogome da obogati kvalitet mojih odnosa sa mojom porodicom, sa zemljom i ljudima oko mene. Primetio sam da postoje i niže frekvencije koje nisu činile ništa drugo do pucketale sa statikom kolektivne ljudske misli. Tu sam, ranije, sreo entitete koji su mi brzo otkrili činjenicu koju вреди istaći u ovo vreme kada je tako mnogo onih koji počinju da se interesuju za prenos putem kanala: nema ničega što je svojstveno neinkarniranosti što bi samo u sebi i po sebi podrazumevalo prisustvo bilo kakve više inteligencije!

Međutim, na finijim i osetljivijim frekvencijama, situacija je bila sasvim drukčija. Tamo sam se sreo sa bićima u potpuno drukčijem savezu, bićima čija se priroda može samo naznačiti pomoću naše sadašnje ljudske terminologije: svemirski entiteti ogromne inteligencije, koji naseljavaju više frekvencije svetlosno/energetskog kontinuuma, živeći, dišući, ostvarujući svoje istinsko postojanje u večnom prisustvu one neizmerne stvarnosti koju mi nazivamo Bog. Ova stvorenja je zaista vredno upoznati. U stvari, ne verujem da je bilo kada postojalo vreme u kome je ljudskom društvu bilo potrebnije da primi inteligenciju od njih nego što je to sada. Budući da se naša sadašnja generacija sreće s mnoštvom izazova

ekonomske nestabilnosti, nuklearnog oružja, epidemijom SID-e, uništavanjem prirodne sredine i brojnim krizama, kako stvarnim tako i izmišljenim, misli, ideje i perspektive ovih večnih bića mogu nam pomoći da sagledamo naš svet sa manje potištenosti. Stupanje u vezu sa njima može predstavljati važan katalizator u prizivanju potpuno novog postistorijskog načina mišljenja: mišljenje koje umesto neprestanih problema, otkriva rešenja.

Nije nam potreban Šerlok Holms da bi otkrili da koreni naših problema leže u našem načinu razmišljanja. A samo naše razmišljanje ima korene u pretpostavkama tako drevnim da je veoma diskutabilno da li su uopšte pretrpele bilo kakvu kritičku promenu još od poslednjeg ledenog doba. Problemi primereni populaciji hrasta neće se, u krajnjem, resiti poboljšanjem metoda razmišljanja hrastova, već predivnim i strašnim cepanjem koje oslobađa veličanstvenu moć sadržanu u hrastovima.

Sočiva kroz koja ljudska bića posmatraju stvarnost su tako dugo zarobljena u kratkovide žiže, da su zarđala. Mi pokušavamo da vidimo fizičko kroz psihičko, zaboravljajući na duhovno i večno. Očima uhvaćenim u zamku paučine koju poštujemo, retko smo mogli da primetimo čak i jedno drvo. Šuma je, za većinu nas, postala samo legenda. Skidanje paučine sa naših očiju i vraćanje nekoliko koraka u razjašnjavanje šire svesti, može se pokazati kao nešto više nego puko pojmovno iskustvo. Naša budućnost, budućnost naše dece, sam kvalitet života na zemlji možda sada zavisi upravo od takvog šireg razumevanja sveta oko nas. Uzimajući u obzir naše sadašnje kulturne osnove, postizanje ovako proširenog viđenja stvari bilo bi otprilike isto kao kada bi potpuno samostalno postigli uspeh u životu, zar to ne bi išlo u prilog činjenici da nam ipak neko pomaže.

Tokom poslednje decenije, sve je veći broj ljudi koji su se sretali sa ovim bićima iz sveta duhova koje zapadna tradicija prilično pojednostavljeno označava kao "anđele". Primetio sam, kao i drugi, da ova bića ne pripadaju samo jednom tipu, već bi se pre moglo reći da pripadaju brojnim plemenima ili porodicama, pri čemu svaka grupa ima svoje vlastite ciljeve i tačno određeno područje delanja. Na primer, izvesna anđeoska plemena retko stupaju u vezu sa zemljom i njenim stanovnicima. Drugi su tesno vezani za ovu planetu od njenih prapočetaka. Oni su, u stvari, bili predstavnici i nadzornici organskog razvoja na njoj.

Unutar ove druge kategorije anđela koji već dugo prate biološki život, nalazi se visoko specijalizovani krug bića koja su odgovorna za prosvećivanje čovečanstva. Dok ovi entiteti - za koje je poznato da u izuzetnim i retkim prilikama uzimaju ljudski oblik - neosporno imaju dugotrajne ciljeve uopštenije prirode, njihov trenutni cilj je da oslobode našu rasu od onoga što oni nazivaju "prokletstvom materije".

U zimu 1986-1987. godine, imao sam posebno mnogo susreta sa entitetima ove vrste. Uz par izuzetaka, ovi susreti su imali oblik seansi u vidu dijaloga snimljenih na magnetofonskoj traci koje je potom zapisivala moja životna saputnica, Šeri. Iz ovih zapisa izdvojio sam kasnije ključne pasuse, koje sada iznosim u ovoj knjizi.

U poglavljima koja slede, iznosim načine na koje su prve osobe koje su se sa njima srele objasnile nekoliko različitih anđeoskih entiteta, od kojih neki pripadaju prilično širokim opažajnim područjima u moru večnog postojanja, drugi se sjedinjuju, kao usamljeni kristali, ispoljavajući svoju individualnost samo u određenom vremenskom trenutku da bi se otelotvorili samo za određeno vreme, svrhu, ili dan. U pogodnom trenutku, ovi pojedinačni identiteti pružaju nam veoma specifična sećanja i izgleda za budućnost, ali svi ovi pogledi u budućnost izvire, u krajnjem, iz istog izvora. Svaki od njih sagledava celinu iz različitih tačaka koje se nalaze na obodu velikog Točka medicine večitog postojanja.

Oni govore o jedinstvenoj ulozi ove zemlje u galaktičkom razvoju, o svrsi ljudskog prisustva na ovom svetu, o buni ratničkih plemena, o ulozi Amerikanaca. Oni govore i o svom vlastitom anđeoskom, skrivenom, graditeljstvu koje su izvodili milenijumima ispod površine zbivanja u čovečanstvu, strpljivo vodeći našu rasu prema upravo ovom dobu u kome sada živimo. Kroz njihova raznovrsna objašnjenja ljudske istorije u prošlosti, uvida u sadašnjost i događaja koji tek slede, njihova viđenja se prepliću da bi otkrila značajno i uzbudljivo novo razumevanje naše trenutne ukupne situacije.

Jedna od najinteresantnijih osobenosti mog rada upravo sa ovim entitetima bila je njihova sposobnost da prizovu živo sećanje na događaje iz prošlosti. U mojim ranijim susretima, kao što je zabeleženo u Prenosu zvezdanog semena, toliko je bio snažno stavljen naglasak na važnost usredsređenosti moje pažnje na sadašnji trenutak, da me je ovaj iznenadni uvid u prošlost u početku iznenadio. Ne znam zbog čega, ali nikada nisam

mislio da anđeli imaju sposobnost pamćenja.

A putovanje kroz vreme?

Verovao sam da ono postoji samo u carstvu naučne fantastike. Ipak, kada sam se prvi put opustio u (električnom) prisustvu velikog bića koje priča prva poglavlja ove knjige i počeo da se mešam s njim u sudeoničkom polju obasjanog opažanja, bio sam ispunjen onim što se prvo pojavilo kao savršena nepodudarnost: prihvatanjem prirode njegovog bezvremenog duha u sadašnjem trenutku, shvatio sam da delim sa njim njegovo poznavanje prošlosti! Mogao sam da vidim događaje koji su se odavno desili kao kada bih posmatrao neki izuzetno živopisan hologram.

Opuštenost u prisustvu anđeoske svesnosti dovela me je u dodir sa onim što izgleda da je kolektivno pamćenje, detaljan živi zapis ljudskog znanja i iskustva. To mi se po prvi put dogodilo. Nakon izvesnog oklevanja, prvenstveno zbog zbunjenosti, odlučio sam da zaplovim na sreću. Krenuo sam i potpuno se otvorio prema doživljaju mešanja sa anđelom. Opustio sam se u dubokom, unutrašnjem sjedinjavanju sa njegovim snažnim poljem svesnosti. Zajedno smo postali jedno sa Bićem čije širenje je postalo ovaj univerzum. Nakon perioda odmaranja u prisustvu te bezmerne ljubavi, mi smo, takoreći, isplovili da bi osetili izvesne dimenzione manifestacije te ljubavi onako kako su se javljale tog određenog popodneva u vremenu koje je sada bilo prošlost, ali čudno prisutnog u trenutku mog posmatranja.

Slike oko mene su počele da poprimaju oblik. U početku su bile nejasne i nerazgovetne, ali postepeno su počele da se izoštravaju. S nevericom, posmatrao sam kako tamnoputa figura sa plamtećom perjanicom na glavi polako hoda preko grebena brda, more prerijske trave koja se talasa oko njega u sunčanoj svetlosti kasnog popodneva. Osetio sam kao da ga poznajem, kao da poznajem čak i vojnike u plavim žaketima prema kojima je polako hodao, ruku ispruženih u znaku mira.

U mom umu je progovorio glas. "Ljubav se, kao i energija", rekao je, "ne može uništiti. Gde god je ljubav pronašla svoj put da se izrazi u dimenziji, ona je ostavila emotivne promene u sastavu univerzuma, tragove nalik na višebojne crteže ispisane u zemlji. Gde god da se dvoje ljudi volelo, gde god da je u ljudskom društvu postojala ljubav, bilo da se to dogodilo juče ili pre deset hiljada godina, ta ljubav još uvek postoji i može se osetiti.

Događaji se mogu rekonstruisati na osnovu otisaka ljubavi. Oni se mogu ponovo osetiti sa lucidnošću koja je gotovo ista kao i onda kada su se dogodili. Otvaramo za tebe prozor u prošlost kako bi mogao potpunije da shvatiš duge vekove priprema koje su obezbedile podlogu za vaš savremen svet. Poslani smo da prosvetlimo tvoje razumevanje sadašnjeg stanja čovečanstva i da te povedemo na putovanje kroz sudbonosne momente u kojima je došlo do anđeosko-ljudske razmene kako bi mogao potpunije da osetiš veliki polet koji leži iza snage koja sada prodire kroz samu površinu onoga što se događa u čovečanstvu. Kada shvatite prošlost kao što je mi shvatamo, shvatićete i neminovnost i blizinu buđenja Tvorca u ljudskoj porodici. Bićete u položaju da mnogo potpunije saradujete u ostvarenju ciljeva Velikog Duha, jer ćete ih na kraju prihvatiti kao vaše vlastite." Tako su počeli ovi susreti.

Dolazili su kao pesma kroz moj prozor: čisti tonovi na vetru, struje svesnosti iz manje poznatih delova carstva. Dočekivao sam ih sa dobrodošlicom. Nisam imao nikakvih problema sa ovim materijalom, nikakvog napora. Nisam morao da se naprežem da bih razumeo, zapamtio, verovao ili ne verovao. Kada su se susreti završili, ono što mi je pripadalo ostalo je sa mnom. Ono što nije, jednostavno je sasvim iščezlo.

Objavljivanje ovih misli ima za cilj da poveže one koji ih pročitaju s Izvorom iz koga su potekle. I sa domom kome ih zovu.

Ken Keri, Grinvudska šuma, februar 1988. godine

PTIČIJA PLEMENA

Sećam se dana kada sam hodao preko otvorene prerije visoko podignute glave dok je moje perje lepršalo na vetru. Vojnici su videli samo moju siluetu naspram neba. Polako sam koračao prema njima, ruku udaljenih od bokova, dok su mi šake bile okrenute prema njima u znak mira. Posmatrao sam talase ljubavi koji su zračili iz mojih šaka, tako moćne kao što je to bila ljubav koju sam izražavao pre i posle Golgote.

Vojnici su pucali u mene i ubili me.
Znao sam da će to da urade.

Ali njihova deca su odgojena na mojim učenjima, volela su moj duh i dovoljno su shvatala moje stvaralačke principe tako da su mogla da zaplove prema mesecu. Da li sam ih mogao usmeriti na drugi način, dok su njihovi meci leteli, a moje perje lepršalo na povetarcu toga dana? Da li sam mogao da govorim jednostavnije nego što su to činila moja dela? Umirao sam milionima smrti i živeo isto toliko života, da bih naučio ratnička plemena onome što nisu mogla da nauče ni na jedan drugi način. Konačno, ja sam pobednik, jer se ratnička plemena menjaju iz osnova, dok se ja ponovo i ponovo podižem, vodeći njih i njihovu vrstu uvek napred prema njihovoj sudbini među ponoćnim zvezdama.

Živim svugde, po celoj zemlji. Mogu da prizovem u sećanje uspomene na sva ona mesta gde su živeli ljudi blage prirode kroz čije sam živote upoznao zemlju. Ako pokušam, mogu da se setim imena mesta u kojima su živeli, njihovih lica, ulica u njihovim selima, njihove igre oko logorske vatre u jesen kada je šumsko tle mirisalo na suvo lišće, a mesečina pružala senke kroz ogolelo drveće. Ali drugih stvari ne moram da pokušavam da se setim, jer njih nikada ne mogu da zaboravim. Ja sam te stvari.

Često sam u obliku planinskih jezera, jer ona su poslednja mesta na kojima je moj narod živeo pre nego što je odleteo, pre nego što je napustio svoj ljudski oblik i otišao u svet duha ili carstva prirode, da bi čekao na cikluse i smene godišnjih doba dok ponovo ne dođe doba za njihov povratak na svet.

Mogu da vam pokažem mesto na obali jednog takvog jezera na kome je živelo pet stotina ljudi. Ipak, tamo retko možete da ugledate čoveka. Kao što možete da vidite vidru, dabra ili rakuna, tako su izmešani bili njihovi

putevi i u takvom skladu sa suncem i zemljom na kojoj su živeli. Ali vreme o kome govorim bilo je mnogo, mnogo pre skorašnjeg doseljavanja Evropljana, čak i mnogo pre nego što je uticaj civilizacije dotakao srce Maje ili Olmeka.

Naše kulture su u ovom, neotkrivenom svetu, tada bile miroljubive, u svetu koji se nalazio između uskomešanih azijskih i ratničkih evropskih plemena. Vaši zapisi malo govore o Amerikancima, jer do nedavno naše kulture koje su postojale ovde nisu učestvovala u stvaranju istorije. Naši putevi su bili jednostavni. Naših nevolja do pre otprilike dve i po hiljade godina bilo je samo nekoliko.

Samo nekolicina naših svesti je tokom tih, sada prošlih, dvadeset i pet vekova odenula ljudski oblik. A kada smo to činili, niste mogli da nas razlikujete od drugih. Mi se nismo borili. Kada sam stavljao perjanicu na glavu i jahao na konju preko prerija ja sam podučavao. Nisam se borio. Podučavao sam ih strelama u obliku pera i predelima koji su uljuljkivali sunce u hiljadu tajanstvenih značenja. Doveo sam konjicu u najlepše doline da bi pili vodu sa potoka koji su najpre mogli da ih nauče istini, tako da bi njihova deca mogla da rastu u brdima u blizini ovih potoka i da se hrane kukuruzom i letnjim tikvama koji bi ih naučili mudrosti koju je njihovo pleme zaboravilo.

Zato ne marim za vreme kada su moje ruke bile raširene u stranu, konjanici pucali i telo umrlo. Ležeći tamo ispod otvorenog neba, u visokoj prerijskoj travi koja se talasala oko mene dok su oni na konjima odlazili u prašinu i zbrku, uvukao sam te metke u nešto dublje od tela zemlje i potoka. Povukao sam ih u moju dušu. Moj duh je odleteo prema njihovom izvoru. Tada sam shvatio kakve vrste fabrika proizvode ove metke. Kakva vrsta žena i dece radi u tim fabrikama. Shvatio sam šta osećaju prema svojoj porodici dok sipaju olovo. Koliko poštuju svoju zemlju. Šta misle o svojim očevima. Majkama. Svojim bakama. Izmešao sam se i talasao, valjao sa njima u njihovoj zbrkanoj plemenskoj svesti kao što to čine munje visoko na nebu dok se sakupljaju iznad prerije. Sanjao sam njihove snove, pronalazio u njima ono što je istina i učinio je svojim.

Vareći njihove metalne reči, naučio sam još više o lekcijama koje će razumeti njihovo ratničko srce. Podučio sam ih elektronicu radio talasima koji šapuću čuda kroz vetar, o metalnim krilima i materijalnim stvarima koje će ih dovesti laganim, ali sigurnim, putem do mudrosti. I ponovo, kao

bezbroj puta ranije, pojačao sam uticaj obrazovanja koje sam utkao u i oko njihovih društava, dok sam ih nežno, uvek napred, vodio prema njihovoj sudbini.

Mislite da ćete pucajući na stanovnike prerija i šuma učiniti da oni na neki način iščeznu, kao što je to slučaj sa ružnim snom. Niste shvatili da su oni moji, upravo kao i vi, da će se oni ponovo pojaviti u vašoj deci, u deci vaše dece i da će, kao i vaš vlastiti narod, ponovo živeti. Kao i vi, američki domoroci iz skorašnjih vekova su takođe bili ratničkog porekla. Lekcija koju je trebalo da nauče nije se mnogo razlikovala od vaše.

Ali to nije oduvek bilo tako.

Jednom davno, mi smo se izrazili kroz narode Amerika čija društva su videla naše stvaranje cveća i potoka, kao žive pokrete četkice preko rečnih dolina, jezera i pošumljenih planina dva kontinenta.

Slušajte i reći ću vam o mojoj vrsti, o nekolicini koji su ostali da vas podučavaju i usmeravaju kroz vaše mračno doba sumraka. Reći ću vam o našem strpljivom radu, kako smo iz veka u vek, privodili uplašene sve bliže i bliže vremenu njihovog oslobođenja i dobu spasenja zemlje.

Ispričaću vam, takođe, i o plemenima blage naravi iz kojih potičemo, plemenima koja neki sada nazivaju anđelima, ali koja su ranije bila poznata pod drugim imenima. Hiljadama laganih obilazaka ove zemlje oko njene zvezde, ljudi obe Amerike, gorštaci Azije, domoroci centralne Afrike i ljudi širom sveta su nas poznavali kao Ptičija plemena.

Izuzev nas nekoliko, koji smo ostali ovde da vas usmeravamo i utičemo na tok vaše istorije, veći deo Ptičijih plemena nije se inkarnirao u ljudski oblik tokom istorijskog perioda, mada smo uvek bili prisutni u prirodi i duhovnom svetu oko vas. Pre otprilike dvadeset i pet vekova, većina od nas se upokojila, da bi sačekala povratak vaše inteligencije i polagano okretanje svetih ciklusa koji će pogodovati našem buđenju. Mi se sada vraćamo, javljajući se kao prve zvezde u praskozorje nakon noćne oluje. Dolazimo u vaš svet, u početku se javljamo tiho, u vidu šaputanja u vašim snovima. Ali naše prisustvo se stalno pojačava, da bi uskoro zasijalo kao jutarnje sunce. Dolazimo vam sa porukom koja će biti od životnog značaja za vas u ovim poslednjim godinama istorijskog mraka.

Pozivamo vas, ljudska stvorenja, bića svetlosti. Ustanite iz svoje, tradicijom vezane, prošlosti i postanite naši stvaralački partneri u neprekidnom odvijanju čudesa. Uzdignite se iz svojih kultura da bi se setili svoga porekla i svoje prirode: svetlosnih tela, kao zvezde, spremnih da ostanu na određenim rasponima temperatura tokom izvesnih vremenskih perioda, stvarajući vreme i prostor, rastojanja među vama, slikajući svemirske prostore na platnu vremena, noseći zvezdanu prašinu po plesnim poljima vaše svetlosti. Danas se izražavate govorom, cisternama i projektima navodnjavanja pustinja, gradskim parkovima i kulama od stakla i metala, idejama koje ljudi imaju i načinom života kojim ljudi žive. Pa ipak vaša prošlost nije pokazatelj vaših mogućnosti. U poređenju sa umetnicom na vrhuncu njene slave, istorijska dostignuća predstavljaju samo onu decu koja su se zaslepljena blještavilom reflektora šćućurila u mračnoj loži.

Kada ti, inkarnirani čovek, spoznaš da u tvojoj pozadini leži isti sjaj, svetlost i toplina koje se tako strastveno izražavaju u nuklearnom oslobađanju zvezda; i kada ti, inkarnirana žena, shvatiš da je u tvojoj pozadini moć stvaranja, moć novoga, ravnoteže, sinteze, moć istine, tada ćete shvatiti da ne postoji opasnost za vaše živote, vaše postojanje.

Znaćete da nema nikakvog razloga za strah, jer neizmerna moć majčinskog i očinskog aspekta Boga su se sjedinili u stvaranju materijalnog univerzuma načinjenog za vaše bitisanje i procvat. U toku tri i po milijarde godina na ovoj planeti, mi, anđeoska stvorenja, suptilno smo na ovoj planeti podešavali i održavali temperature koje su najpodesnije za vaš rast i razvoj. Nema razloga da se plašite prelaska u ovaj krug saradnje sa nama i vašim Tvorcem. Nalazite se u dobrim rukama i veoma ste voljeni.

Sve do skora, niste bili u stanju da shvatite ove stvari. Sve dok su vaša srca bila otvorena prema frekvencijama straha, vi ste koristili svoju moć da bi dali verodostojnost iluziji straha. Sada ćemo vam pomoći da se podesite na frekvencije koje će izlečiti vaš svet i povesti vas prema vašoj budućnosti među zvezdama. Čujte i osetite frekvencije ljubavi u ovim recima, frekvencije na kojima se projekti večitog Tvorca neprestano odvijaju u vremenu.

Mi smo Krilati sa neba, vaši odrazi u savršenoj ljubavi, nedostajućoj dimenziji koja vam je potrebna da bi bili potpuni. Mi smo duhovni čuvari

zemlje. Primate nas sa dobrodošlicom u vašu svest. Pomešajte se sa nama. Setite se. Spoznajte sebe kao potpuno, istinsko ljudsko biće.

Istinski čovek može da čuje glas reke i da ga izrazi. Istinski čovek može da čuje glas vetra i da izgovori reci koje vetar ne može da kaže bez ljudskog govora. Istinski čovek može da se izmeša sa suštinom šume, duhovima kiše, duhovima svakog gmižućeg, puzećeg živog stvora i može ih verno zastupati i prizvati ono što je najbolje u njima.

Svaki oblik stvorenog života predstavlja energiju ispoljenu u materiji, koja se neprestano menja, koja neprestano teče u nešto uvek sposobno da se još više izrazi, još više razmota, još više oslobodi potencijal duhovnog sveta. Istinski čovek je konstruisan tako da je u stanju da doprinese razvoju svakog životnog oblika, pomažući njihovim neprestano uvećavajućim sposobnostima da se izraze, kako bi se obezbedilo potpunije oslobađanje onih koji leže u srcu Boga.

Istinsko ljudsko biće uvek daje svoj glas suštini svih stvorenih stvari, ali prvi i najvažniji glas istinskog čoveka je glas Velikog Duha, glas koji kaže:

Javljam se u moru, u vetru, u zemlji u svetlosti zvezda. Javljam se u suncu. Javljam se u planinama i pustinjskoj kiši. Ja sam zvezda i ja sam kamen. Ja sam ptica i riba, nebo i more. Jedan i Celina, večno, dolazim, razdeljujem, umnožavam, prelamam kao što se zrak svetlosti prelama kroz hiljadu bisernih prizmi kapljica vode u najvišoj sferi zemlje. Sijajući dolazim da dodirnem površinu ovog sveta materije u raspršujućem, mnogobrojnom horu muškaraca svetlosti i svetlosnih žena, stvorenih da donesu lepotu, ljubav, red i miloštu u ovaj sveti ples atomskog oblika.

Zvezdana prašina. Zamrznuta svetlost zvezda.

Nazivate je materijom. To je umetnička forma na kojoj smo radili dvadeset milijardi godina. Mi smo je izvajali u zvezdanim sistemima, galaksijama i univerzumu svetova duginog spektra. Mi smo deca svetlosti. Nama je dato u zadatak da stvorimo dimenzionu stvarnost. Mi smo izvukli poredak, strukturu i lepotu iz vibrirajuće muzike zvezdane svetlosti. Od kedrovih šuma do mikroba, od najnežnijih pernatih ptica do najkrupnijih kitova u okeanu, naši duhovi otelotvoruju zamisli Tvorca u celokupnom biološkom životu na ovoj planeti. Ipak, ljudsko kolo je ono koje jedino

ima sposobnost da shvati u potpunosti stvarnost onoga šta smo mi, ko je taj Tvorac - ko ste, zaista, vi.

Dodite, ljudska deco, istina je oduvek bila ovde. Vaši proroci su vam je uvek razjašnjavali. Gde god nam dozvolite da se spustimo, gde god dozvolite našoj svesti da se spusti iznad voda vaše svesnosti, otvorenih voda vaših ljudskih srca, uvek dolazimo da nastanimo vaše obale.

Mi smo ona viša inteligencija koju tražite u galaksijama. Mi smo bili u vašim parkovima, u krošnjama vašeg drveća, u važim baštama, u kavezima vaših dnevnih soba. Mi smo Plemena Ptica. I sada se vraćamo. Ovde smo da bi vas naučili kako da letite. Pustite nas iz kaveza vaših predstava i arhaičnih definicija. Dodite, pridružite nam se u živim krošnjama drveća, gde vetrovi duha pomamno i slobodno duvaju.

Mi smo Ptičija plemena. Mi volimo tekuće, fluidne, nežne vode večnih istina naše Majke, kao što volimo zvezde koje hrane i održavaju ova biološka ruha igrajuće svetlosti. Nikada nećemo biti daleko od vode ili zemlje, od svetlosti ili zvuka, od Očeve vatre ili Majčine nežne mudrosti. Jer mi smo Plemena Ptica, koja dolaze na ovu zemlju da bi plivala ispod površine njenih voda kao ribe u moru, da bi hodala po njenim kontinentima kao sisari i kao ljudi sadašnjeg doba i da bi letela po njenom nebu na krilima Ljubavi koja nas je stvorila i koja nas u svakom trenutku iznova stvara. Zato volimo ove okeane. Zato volimo ova zemljišna prostranstva.

Volimo ovu planetu sa večnim plamenom koji obuhvata sve bezbrojne zvezde kako bi se otkrile u potpunosti vremena, ali samo jedna zvezda može da kaže jednom svetu: Volim te toliko da ću ti dati sve što sam ja; moj plamen, čak i tvom ledenom dobu; sve što sam ja, sve dok ne odgajimo decu, dok ne zametnemo potomka koji će da bude podjednako i dete vatrene ljubavi svetlosti zvezda i nežne istine sveta okeana.

Probudi se ljudski rode. Učitelji ljubavi kruže oko jutarnje zvezde. Spiralno se spuštaju na dole. Dolaze da se odmore. Oni sleću. Na ivici su vaše istorijske obale. Lepršaju u svesti.

Plemena Ptica se vraćaju.

UKLESANO U KAMENU

Sačuvani u afričkim mitovima o stvaranju, poštovani od australijskih Aboridžana, zapamćeni u narodnim tradicijama svih ljudi na zemlji, mi smo Plemena Ptica, Solarni klan, Deca zvezda. Mi smo izvor sveg rođenja, načina na koji duhovno stvaralaštvo poprima oblik na ovom svetu i u svim višim svetovima. Individualizovani. Inteligentni. U obličju duhovnog bića, mi smo opipljiv uticaj suočavanja svemoćnog Tvorca sa materijalnim svetom.

Oslobađajući naše identitete u provali radosti koja ih prevodi u svetlost, izlivamo se sa naših matičnih zvezda, jašući na talasima svetlosti preko okeana svemira dok ne stignemo na ovaj svet. Svaki od nas potiče sa druge zvezde. Pa ipak, naše biće je izvor svake zvezde. A u tom Biću mi smo jedno.

Na početku, radili smo na katalizovanju biološkog života u okeanima ovog sveta i nadgledali rast i razvoj inkarniranih stvorenja. Ovo smo činili i kada smo se odevali u fizički oblik, kao i kada smo ostajali blistava bića od čiste svetlosti. Kroz sva rana razdoblja na ovoj zemlji, kada je bilo neophodno da uzmemo fizički oblik, to smo činili kroz svestan proces materijalizacije, proces koji nam je omogućavao da u naša svetlosna polja uvučemo, za samo koji trenutak, u atome i molekule koji bi nas odenuli u materiju.

Oblici koje smo preuzimali tokom ovih ranih razdoblja zemlje imali su ljudsku formu, premda nešto prozračniju i manje čvrstu u odnosu na tela koja vi danas nosite. Međutim, materijalizovanje nam je oduzimalo dosta energije i pažnje koji su nam bili potrebni da bi mogli da održimo tela koja smo obukli. Tako, premda su nam ta tela pružala prednosti koje imaju fizički instrumenti za stvaranje, održavanje ovih instrumenata bilo je mučno i odvlačilo je našu pažnju. Želeli smo da se više posvetimo našem stvaralačkom radu, a manje održavanju tela pomoću kojih smo stvarali. Rešenje smo, naravno, pronašli u stvaranju fizičkog oblika koji bi bio samodovoljan, fizičkih tela koja bi imala dovoljno psihičkih sposobnosti da stvaraju za sebe ega, stvorena da rade u bliskoj saradnji sa nama, kako u odražavanju naših ljudskih projekcija, tako i u našem nastavljanju rada u stvaranju na fizičkoj ravni.

Prvim biološkom ljudskim bićima preneli smo ovu poruku:

Mi smo vaši duhovi. Naše prisustvo u ovoj rečnoj dolini je ono što vas je prizvalo iz zemlje. Vi ste nezavršeni, nepotpuni; još niste sve ono što biste mogli da budete. Nešto od onoga što sada posedujete predstavlja razvoj u pravom smeru, ali deo onoga što sada mislite da ste vi, u stvari je, ono što će jednoga dana postati samo posteljica iz koje ste rođeni. Dozvolite nam da vam pomognemo da ovo raščlanite u sebi, kako biste cenili svoja tela kao prebivalište Velikog Duha, dok bi vaš um i vaša srca ostali otvoreni za saobraćanje sa nama. Vremenom, naše druženje će se pretvoriti u mešanje tako da ćemo i vi i mi spoznati sebe kao jedno izvan fizičke ravni. U sjedinjenosti upoznaćemo potpunost.

Jedna određena zvezda među zvezdama koje vidite kako svetlucaju na vašem noćnom nebu, šalje vam svoj duh na zemlju da bi se inkarnirao u vašem individualnom ljudskom obličju. Vaš ego je sačinjen tako da pomogne tom duhu (kome nedostaje vaše poznavanje hladnijih carstva) da ostane inkarniran ovde.

Ostaćete nedovršeni sve dok se ne povežete sa zvezdanom svešču. Vi još ne znate vašu vlastitu materijalnu niti duhovnu prirodu. Saznaćete vremenom. Ali ako želite da vam pomognemo sada da mirno proživljavate ovo dolazeće doba u kome će se vaša vrsta umnožavati i ispunjavati zemlju, morate uvek da se sećate da treba da poštuju vrednosti naših duhova, upravo kao što mi postujemo vas i vaše vlastite materijalne vrednosti. Vremenom će ove razlike da nestanu i mi ćemo spoznati sebe kao jedno; ali za sada, moramo da nastupamo oprezno, ispoljavajući jedni prema drugima strpljenje i poštovanje.

Ega prvoinkarniranih primila su ovu poruku sa radošću. Bili su oduševljeni izvesno vreme. Iskreno su nas volela i delila našu želju da vidimo uspešno ostvaren plan Velikog Duha.

Međutim, kako su meseci ovog prvog doba prolazili, spremnost da stvaralački odigraju svoj deo uloge počela je da jenjava među nekima od inkarniranih.

Šta se događa kada se glumac kome je dodeljene neka sporedna uloga pobuni i odigra glavnu ulogu? A pritom ne zna ni ceo komad?

Bili ste tamo, na početku. Mogli bi da se setite.

Izvesna plemena među prvim ljudskim bićima otkrila su da je mogućnost njihovih pet kanala prijema opažanja tako uzbudljiva i da uliva takvo strahopoštovanje, da su zaboravili, kada su prvi vekovi njihovog boravka na zemlji prošli, da je opažanje isto tako bilo moguće i na intuitivnim i imaginarnim frekvencijama. Ovakav previd je bio značajan, jer mašta i intuicija su bile unutrašnji uređaji za vezu, namenjeni održavanju bliske i česte veze anđeoskog duha sa njegovom ljudskom projekcijom tokom rane faze povezivanja.

Kako su ova prva ljudska plemena sve veći naglasak stavljala na fizičko, njihovo ponašanje se sve više i više usredsređivalo na čulna svojstva. Kako je vreme prolazilo, izvesna ega su počela da prisvajaju pravo donošenja odluka u carstvu duha u kome do tada nisu imala iskustva. Počela su toliko mnogo pažnje da poklanjaju svojim telima, da su zaboravila razlog zbog koga su im uopšte i bila data tela.

Vidljiva, ali ipak nesrazmerno uticajna manjina vaših najranijih predaka postala je zaslepljena čulnim stvarima. Oni su bivali sve manje svesni naše svesti ili informacionih postavki koje smo doneli od Velikog Duha.

Povezivanje između duha i ega, do koga je trebalo da dođe, nije moglo da se ostvari u takvim uslovima. Ta ega su počela da gledaju u našim duhovima "strane" elemente. Zaboravili su da su duh i ego dva izraza istog prisustva, da je svako ljudsko telo stvoreno prisustvom duhovnog bića na materijalnom planu. Zaboravili su da su bili odrazi našeg duhovnog prisustva u materiji.

Vremenom, telo i njegova fizička svojstva su postali njihova jedina stvarnost.

Kada bi neko pleme počelo da razmišlja o saradnji sa nama kao o radu sa nevidljivim ne fizičkim bićima (koja nisu mogli da vide svojim očima, ali za koja su osećali da sleću, kao ogromne ptice, na ogranke njihovog centralnog nervnog sistema), hvatao ih je strah.

Umesto da vide vrednosti našeg razdraganog duha kao bogatu osnovu za saradnju sa njihovim vlastitim i održivim fizičkim vrednostima, ega ovog plemena su počela da se plaše ove zdrave i sasvim dopunjavajuće razlike u sistemima vrednosti. Oni su prenaplašeno isticali brigu za svoja fizička tela, koja im je bila data sa razlogom, i počeli da posmatraju naše duhove

kao nedostatak potrebnog poštovanja prema fizičkoj ravni. Oni su odbacili naše duhovne vrednosti, smatrajući ih nečim bezvrednim i neodgovornim. Identifikovali su se sa komadićima slagalice, videvši u njima vlastitu celovitost. Nisu shvatali da su, čineći tako, oni ustvari odbacivali njihova istinska sopstva i umesto njih se opredelili za nestvarna, smrtna obličja. Usredsredili su se na senke, a ne na bića svetlosti koja su stvarala te senke. Posmatrajući duh kao nešto izvan sebe, ega su se odvojila od unutrašnjeg pravca koji je trebalo da ih vodi ka umnožavanju i procvatu njihove vrste na zemlji. U ovim plemenima, inkarnacija naših anđeoskih duhova bila je onemogućena, ljudska tvorevina nedovršena. Bez saradnje ega nije moglo da dođe do potrebnog povezivanja duha i ega.

Ljudska tvorevina je još bila u fazi kada su ljudi vođeni egom jurili u džunglu. Mi smo vikali za njima:

Šta god da činite, ne presecajte vezu sa nama! Bez opažajnog upliva naših nevidljivih duhova, nikada nećete moći da opstanete kao svesna bića u džungli podsvesne materije. Vi nemate pogled na širu sliku. Nećete videti šumu zbog drveća. Vratite se! Ne možete da ostanete svesni ako vas podstiče strah. Upoznaćete tugu, patnju i smrt.

Ali ego-ljudi nisu obraćali pažnju na naše upozorenje i otputovali su u svetove iluzije. Njihov strah je pobudio emocionalno vrtloženje, koje se u vidu pucketanje javilo kao neprekidna smetnja na frekvencijama koje su služile za njihovo povezivanje sa nama. Dalje opštenje sa njima više nije bilo moguće. Morali smo da ih pustimo da odu. Njihova slobodna volja bila je bitan element u velikom, zemaljskom periodu inkubacije do koga je došlo.

S prolaskom milenijuma, strahom stvorena ega počela su da pokoravaju druga plemena prvih ljudi. Počeli su ratovi. Broj ega koja je stvorila ljubav se smanjivao. Konačno, motivisanost strahom je potisnula motivisanost ljubavlju kao vrhovno ljudsko božanstvo. To ne bi trpeo nijedan drugi Bog.

Tako se dogodilo da su ega zauzela središnji položaj u ljudskom postojanju.

Posledice su bile veće nego što je bilo ko mogao i da pretpostavi. Ljudska društva koja su prvobitno bila povezana nežnim strujama plemenske

naklonosti počela su da se raspadaju i propadaju. Kao bezumna zver, divljaštvo ere pećinskog čoveka je zavladao zemljom. Svet duhova je izbrisan, radna uputstva Velikog Duha za pravilno korišćenje ljudskog tela su zanemarena, upravljački sistem sa zemljom je pretrpeo kratak spoj. Naši komunikacioni sistemi, smišljeni da nas povezuju sa našom tvorevinom, bili su u kvaru. Nije nam ostalo ništa drugo nego da izvana vodimo buntovna plemena i verujemo da će na kraju ipak naučiti.

Čeznuli smo da ponovo vidimo kako naši ljudi lagano trče kroz šume i livade stvarajući pesme koje će doneti radost zemlji i njenim stvorenjima - ne mučeći se u bolovima, kako grade svoje kolibe i kućice duž zbijenih rečnih obala. Čeznuli smo da vidimo kako su ratnička društva prestala da pozleđuju jedna druge i očajnički prizivaju likove Boga sada uklesane u kamenu. Žudeli smo da ih vidimo kako su ponovo progledali i svojim očima videli duh živog Boga koji je i Tvorac Majke Zemlje i večne mene Duhovnog Plamena Sunca. Čeznuli smo da nas ponovo sa dobrodošlicom prime da bi završili plan najboljeg mogućeg razvoja našeg svetog sveta.

Ali do vaših predaka je tada bilo teško, tako teško ponovo dopreti. Jer kada su ljudska bića presekla svoju vezu sa Velikim Duhom, stupila su u carstvo sumraka podsvesti gde je preovladavala evolucija, obrazovanje i gruba pravda. Gospodari karme sitničavo su vladali ovim svetovima sumraka, kao dobro obučene sudije propisivali su sve, i šta je pogrešno i šta je ispravno, vodeći računa da se u knjigama, na kraju svakog doba, saldo u potpunosti slaže.

Da bi vas spasili u što je moguće većem broju, izolovali smo zatvorene sisteme - plemena, narode, pa čak i cele kontinente - kako bi se sačuvala prava njihovih stanovnika da izaberu svoj vlastiti oblik obrazovanja. Desetine hiljada godina je prošlo, ispunjeno mnoštvom epopeja, istorijskih događaja i pustolovina.

Mi, iz andeoskih svetova, sačuvali smo sklad u onoliko zemalja u koliko smo to mogli da učinimo. Hiljadama godina smo sprovodili blagotvorni nadzor nad ratničkim rasama. Mnoge tradicije se još uvek sećaju ere našeg vodstva kao "doba bogova". Ali, kako se broj vaših predaka povećavao, rod Ptičijih plemena se postepeno povlačilo. Dobronamerno, dali smo prostor ciklusu vašeg učenja da se odvija.

Nekolicina inkarniranih, čija su ega još uvek volela i služila duhove Boga,

tihi, miroljubivi ljudi, otišli su u brda, planine ili na ostrva širom sveta kada su ratnička plemena počela da donose suviše nevolja u njihove rodne zemlje. U nekim od ovih plemena mi smo bili u potpunosti inkarnirani. U drugima, naše vodstvo je bilo vidljivo, ali oni su nas videli kao vanzemaljska bića, odvojena od njih samih. Prve smo vodili iznutra, druge spolja. Sa njima smo odlazili na viša mesta, a ako je bilo potrebno, i na još viša. Konačno, većina nežnih je odletela na nebo da bi čekala, odlučivši da se ne inkarnira.

Ali čak i tokom vremena u kojima nismo bili u stanju da se u potpunosti inkarniramo, mi smo vas i dalje obrazovali, podučavali i, kao što ćete videti, uticali na tokove vaše ljudske istorije.

CIVILIZACIJE

Nakon pobune, ipak je ostala nekolicina ljudskih plemena koja su odbila da učestvuju u odbacivanju svojih zvezdanih duhova. U pesku oko vatri naših veća, mi bismo crtali svako od nama vernih plemena kao male krugove. Oko Ovih Čuvara Svetlosnih Krugova, opisivali bismo tada veliki krug da bi predstavili Velikog Duha koji nas je sve obuhvatao. Znali smo za sebe kao za Onhgveoveh, Što znači "narod veran stvarnosti."

Zahvaljujući našoj usklađenosti sa izvornim uputstvima Tvorca, a isto tako, uvećanju energije koje smo spoznali kroz naša međusobna usaglašavanja, još smo u mnogome vladali zemaljskim moćima. Ali neke stvari se ne mogu obuzdati, ljubav prema istini je jedna od njih. Saradnja ega mora da bude dobrovoljna ili ljudski model neće funkcionisati. Premda smo posedovali moć da izađemo s tim na kraj, tako što bismo uništili ratnička plemena u nekoj velikoj bici i na taj način ih sklonili sa lica zemlje, takav postupak nije spadao u ono o čemu bismo uopšte i razmišljali. Inkarnirana ili neinkarnirana, ratnička plemena su ostala deo nas. Inkarnirana ili neinkarnirana, ona bi nastavila da uznemiravaju emocionalnu atmosferu kolektivne svesti koju smo i mi delili sa njima. Fizička ravan je bila nivo na kome su ratnici pali. To je bio jedini nivo na kome su oni mogli postati celoviti. Bili su potrebni inkarnirani životi da bismo ih naučili o prevari koju u sebi nosi motivisanost strahom. Ništa kao zemaljsko iskustvo ne bi ih moglo dovesti u vreme kada će se njihova bit ponovo okrenuti prema bogu. Njihovi strastveni duhovi ostali su i dalje suštinski delovi u našim budućim globalnim vrstama. Morali smo da ih prilagodimo.

Dali smo im zemlje koje okružuju more danas poznato pod imenom Mediteran. Na drugim mestima smo i dalje održavali naše prisustvo. Ali, ratnička plemena su bila agresivna. Brzo su se umnožavala. Naš način podučavanja se sastojao u strpljenju i primerima, ne u ratovima i suprotstavljanjima. Kako su milenijumi prolazili, ova plemena su se sve više širila po prostranstvima koja se danas nazivaju Azija, Afrika i Evropa, dok smo mi postepeno odstupali. Da bi na kraju ostala samo dva ostrva na kojima smo mogli, u istorijska vremena, i dalje da održavamo naše postojano prisustvo.

Dva ostrva. Svako za sebe ceo kontinent.

Divlji. Necivilizovani. Tako osvežavajući za nas; kao obilje sveže vode koje je živo proticalo kroz srce njihove zemlje i bogato napajalo kišom njihovu raskošnu vegetaciju. Oko ova dva kontinenta postavili smo čisto i zaštitno vibraciono polje u kome su živela i napredovala mnoga plemena još dugo pošto je ostatak čovečanstva utonuo u mrak i nered. Vi, današnja generacija malo znate o onome što se događalo u ovim zemljama. Tu nije bilo istorije. Pisanih zapisa.

Narod Ptičijih plemena došao je i otišao sa površina Amerika, a da nije ostavio ni jedno ime uklesano u kamenu, bez i jednog kamenog monolita podignutog u osionosti da gleda preko mora, bez i jedne ljudske kosti zakopane da ostane u Majci zemlji, jer ova plemena su se uzdigla - ne ostavljajući nikakve ruševine.

Amerika. Kontinenti bez bura. Nekoliko zapisa. Nekoliko srušenih gradova. Od svih zemalja na svetu, ovde smo najduže ostali inkarnirani. Nakon pobune, izvesna količina energije je prodrila kroz sva polja misli i osećanja koja su okruživala zemlju, ali u Americama, naša kontinentalna aura nije dozvolila da prodru najpogubniji od ovih uticaja. U onim retkim trenucima kada je preterana motivisanost strahom pronalazila put da stigne i među naše narode, mi bi sazivali sabor. Ukoliko su neki ljudi ugrožavali svetu ravnotežu, od njih je traženo da promene svoje ponašanje. Ukoliko bi odbili, tada bi se od njih tražilo da odu. Oni koji su odlazili činili su to dobrovoljno. Oni se nisu vraćali. Znali su da je odluka sabora poštena i pravedna. Znali su da su se odlučili za ponašanje koje se ne poklapa sa našim kontinentalnim kriterijumima. I tako bi oni odlazili. Bilo čamcem, bilo preko velikog ledenog mosta na severu.

Oni koji su napustili Ameriku da bi se nastanili u drugim krajevima sveta znali su zašto su proterani. Ukoliko su sačuvali zapise na brezovoj kori ili koži bufala ili održavali usmeno predanje, njihovi potomci su znali da će doći vreme kada će biti pozvani da se vrate, kada će ono što je slomljeno ponovo biti sastavljeno, kada će ono što je izgubljeno ponovo biti pronađeno, kada će ono stoje zaboravljeno ponovo doći u sećanje.

Oni od nas koji su ostali u Americi došli su i otišli u miru, poslušujući naša duhovna sopstva, pronalazeći našu ravnotežu sa prirodom, živeći u skladu sa godišnjim dobima i slozi jedni sa drugima. Mi smo bili miroljubiva plemena. Nismo bili savršeni, ali se nismo ni sporili oko sitnica. Naučili smo kako da zadovoljimo naše potrebe u skladu sa zemljom i njenim

stvorenjima. Poštovali smo zemlju na kojoj smo živeli. Gledali smo na životinje kao na naše sestre i braću.

Pravac naših stvaralačkih interesovanja bio je usmeren na biologiju. Stvorili smo voće i povrće: krompir, kukuruz, pasulj, kikiriki, tikvu, dinju, sladak krompir, bundevu, jam različitih oblika i veličina. Stvorili smo nove životne forme da predstavljaju zvuk i svetlost na nove načine, prelepe ptice, inteligentna stvorenja sa kojima smo održavali vezu kao i sa drugim gostima u kolibi Majke Zemlje. Naš narod je poznao duhove biljaka i životinja kao prijatelje i sebi ravne. Još je bilo pokušaja i grešaka među nama, finog podešavanja tu i tamo, ali tada smo imali mogućnosti za fina podešavanja. Većina ljudskih ega u Americi ostala je istinita. I premda duhovi Boga nisu u potpunosti bili inkarnirani u svima, mi smo se inkarnirali u mnogima.

Mogli smo da držimo bolest straha izvan naših ostrva sve dotle dok je populacija ljudi bila relativno mala, i dok kolektivna ljudska svest nije bila u stanju da zavlada planetarnim nivoom. Međutim, ta bolest je bila deo našeg zajedničkog polja postojanja i ljudske populacije naviknute na strah brzo su narastale u milenijumima koji su sledili nakon pobune. Prolaskom svake epohe njihovi vibracioni uticaji su postajali sve snažniji.

Otprilike pre dve i po hiljade godina, ljudi su se dovoljno namnožili da stigne upozorenje o početku delovanja globalne ljudske svesti. I, ne neočekivano, uticaji straha su se sve češće osećali u našim zemljama. Naša kontinentalna aura je slabila. Seme razdora je počelo da klija.

Ja sam bio jedan iz male grupe koja je preuzela zadatak da prati rastući uticaj ratničke energije u misaonim poljima koja su okruživala zemlju. Kada sam video da motivisanost strahom počinje da se upliće i izopačuje ključne vrednosti centralne i južne Amerike, bilo je potvrđeno ono što sam naslućivao. Znao sam da će Evropljani uskoro stići na obale Amerike. Znao sam da se približavamo ciklusu pročišćenja i da će to uskoro, za manje od dva milenijuma, postati jedinstven ljudski svet. Period naše kontinentalne izolovanosti se brzo približavao kraju.

Tada sam doneo odluku. Otići ću u srce ratničkog uporišta. Sam ću razgovarati sa njima. Moja učenja će verovatno biti odbačena. Znao sam to. Ali ću posejati među njima predstave i ideje koje će omekšati i promeniti njihovu invaziju. Pokušaću da im pružim neku predstavu o

celokupnoj globalnoj slici, podsećajući ih na njihov vlastiti integritet, zašto su proterani i o carstvu koje dolazi.

Za mene je bio izazov da boravim u njihovom svetu, ali da ne pripadam njima. Suviše sam znao da bih uopšte mogao da budem njihov svet. Znao sam da on postoji samo u njihovim uobraziljama, u potpunosti sazdan od njihovog straha. Tako sam učinio jedinu stvar koju sam mogao kako bih istinski dopro do njih. Uzeo sam svoj duh i doveo u stanje zaborava, to mi je omogućilo da se inkarniram među njima kao dete njihove kulture, dozvolilo mojoj inkarniranoj svesti da se prilagodi njihovoj uobrazilji budući da je bila uobličena u sredstvo za sporazumevanje koje je govorilo njihovim jezikom.

Snevaio sam sa njima i propuštao moju svesnost kroz njihove snove. Obukao sam na sebe odeću njihove kulture, tako da kada stupim u vezu sa njima ne prihvate moja predavanja kao nešto strano, već da ih prime kao izvornu mudrost svog vlastitog judeo-rimskog društva.

Kad sam se probudio, učio sam ih o prirodi živoga Boga, koja je uvek dostupna, da je to moć kojoj mogu predati sve svoje strahove, moć koja će ih ispuniti, probuditi i upotpuniti. Pokazao sam im da to nije apstraktna, mistična ili eterična moć, već praktična biološka stvarnost koja živi sa njima: moć zvana život.

Učio sam ih da život unutar i oko njih ima duboku inteligenciju i smisao. Pokazao sam im kako da stupe u vezu sa tom inteligencijom i kako da dozvole životnim planovima - carstvu nebeskom - da iznikne iz njihovih vlastitih srca.

Govorio sam im o duhovnim bićima, anđelima, koji su tkali stvaralačku moć života na zemlji tokom tri i po milijarde godina. Objasnio sam im kako će mešanje sa svetim duhom ovih bića preobratiti i u potpunosti promeniti njihove živote; kako se bez poziva Ptičija plemena neće mešati u slobodu njihove volje.

Svojim životom, predavanjima i primerom, pokazao sam da ljudskim životima ne mora da upravlja strah, da mogu da se opuste i da predaju sve svoje strahove Plamenu koji večno gori u svetom srcu Boga, da mogu da se usklade sa večnom ljubavlju, postanu jedno sa Tvorcem, i žive svoje živote u miru, u harmoniji jedni sa drugima i blagonaklonim im

univerzumom.

Postojalo je nešto o čemu sam vodio računa više nego o bilo čemu drugom na svetu. Čeznuo sam da u ratničkim društvima vidim inkarnirana ljudska bića kako opraštaju jedni drugima, kako vole jedni druge i posmatraju stvari očima svoga duha umesto nepristupačnim ostacima zagledanim u opažanja svojih ega. Čeznuo sam da postanu svesni veličanstvenosti koja ih je okruživala, njihove moguće i zaboravljene radosti. Prizivao sam najviša dobra; i budući da sam bio u istoj ravni sa Tvorčevim namerama u trenutku kada je moj iskaz bilo prekinut, moja molitva je dobila odgovor i neba i zemlje. Moj poziv se probio kroz najviše ravni duhovnog sveta. Drugi su videli mogućnost koju sam ja spoznao, i, zato što je to bilo blisko srcu Velikog Duha, plan lečenja najokrutnijih ratničkih plemena, u tom trenutku, je bio začat.

Svaki put kada se iskaz hodanja po zemlji nekog inkarniranog prekine i pojavi se žudnja da se ispuni taj iskaz, kao što je to bilo u mom slučaju, on predstavlja mehuriće, moćnu kulturu, kao što su to kulture kvasca i jogurta. Dogodilo se da je ovo postala nova vrsta ljudske kulture, potpuna kroz ispoljavanje svakog pozitivnog kao i svakog negativnog potencijala. Hrišćanska civilizacija. Nešto što je pozivalo svakog pojedinca da ispuni život koji je raspeće prekinulo, nešto što nasrće na sve neprijatelje, nešto što je zaposelo mračnjaštvo judejsko-rimskog svetskog poretka utemeljenog na strahu i pocepalo ga na dvoje.

Postoji lice i naličje onoga što su nesvesni vekovi hrišćanske civilizacije učinili. To dobro znam, jer smo ja i drugi duhovi mog Svetlosnog Kruga posmatrali svaki od ovih vekova. Inkarnirali smo se u toku nekoliko dana ili samo na tren u životima ključnih ljudi tu i tamo, nadahnjivali pesnike pesmama nevinosti i iskrenosti, vodili smo one koji su bili otvoreni prema nama: muzičare, decu, vođe, kad god smo to mogli.

Naše prisustvo u istorijskom dobu bilo je iza zavese skriveno od ljudskih pogleda jer istorijski ljudi nemaju vid - oni upravljaju svoje opažanje prema drugima. Oni odbijaju da prihvate pravovaljanost bilo kog iskustva koje se ne može lako iskazati recima. Oni veruju da ako u njihovom materijalnom jeziku ne postoji izraz za to, da ako ljudi ne govore o tome, onda to sigurno i ne postoji. U stvari, oni dozvoljavaju drugima da "gledaju" za njih. Oni odustaju od svoje moći. Oni postaju nesvesni zatvorenici poznatih, na jeziku zasnovanih izmišljotina. Oni često ne

primećuju čak ni samo jednog anđela, još manje celu vrstu duhovnih čuvara, premda smo mi uvek prisutni iza pozornice njihovih interesovanja. Ljudi obraćaju više pažnje na ono šta im drugi ljudi govore, nego na to da je njihovo vlastito opažanje početak nove civilizacije.

Tu leži početak iskrivljenog, izopačenog uticaja koji neminovno dovodi do smene u ljudskom usmerenju: od unutrašnjeg vodstva Velikog Duha ka spoljašnjem podčinjavanju drugima.

Civilizacija se ne javlja među zdravim ljudima. U zdravim, neistorijskim državama, ljudi ne obraćaju suviše pažnje na izmišljotine drugih. Njima sigurno ne može da se manipuliše kroz spolja nametnute opise stvarnosti. U Americi, civilizacija je bila jedan korak unazad. Međutim, za ratnička plemena civilizacija je predstavljala korak unapred.

Pripitomljavanje životinja i gajenje žita su iziskivali stvaranje sistema vrednosti koji se razlikuje od onoga koje imaju istrebljivački lov i godišnji pljačkaški upadi u tuđa sela. Tako smo ratnička plemena naučili izvesnim veštinama. Civilizacije koje smo podstakli u Japanu, Indiji, Kini i na drugim mestima obezbedile su nam obrazovnu podlogu u koju smo mogli uvesti vrednosti koje ratnička plemena nikada ne bi mogla da razviju izvan takve podloge. Kako su njihova opažanja, čvrsto zavijena u lingvistiku, praktično u potpunosti onemogućila stupanje u direktnu vezu sa pojedinim članovima ratničkog društava, morali smo da preduzmemo sledeću, najbolju moguću, stvar: uspostavljali smo vezu, polako ali sigurno, kroz usmeravanje dugotrajnog razvoja njihovih zajedničkih vrednosti. Delali smo kroz ovaj spor, ali relativno siguran, oblik odnosa anđela i ljudi koji je trajao duge milenijume, pre nego što smo osetili da je došlo vreme da uvedemo osobeniji način učenja koji je mogao da proistekne samo iz jednog od nas, onoga ko se uistinu inkarnirao među njima.

Ideje uvedene na početku ere hrišćanstva, premda u početku odbacivane, uprkos svim nedaćama, životarile su u zapadnjačkoj svesti. Kao što se bršljan pripija, polako ali sigurno, za zidove, one su počele postepeno da utiču i da menjaju mnoge tradicionalne pretpostavke ratničkih država. Pojačavanjem svakog stvaralačkog, kao i svakog rušilačkog ljudskog uticaja, ove ideje su bile direktno odgovorne za izuzetno tešku društvenu osnovu iz koje je poniknula industrijska revolucija.

I premda je, sa stanovišta ekologije, dovela do pustošenja, industrijska

revolucija je bila korisna i neophodna. Kada se čovečanstvo izleči, i kada budemo mogli slobodno da radimo kroz vašu vrstu, nema ekološke štete, čak ni one nanete pre više vekova, koja se neće u potpunosti popraviti. Mnogo je lakše odstraniti otrove iz rečnih dolina zemlje nego što je ukloniti iz ljudskih mozgova otrovne ideje koje su ih izazvale. U redosledu lečenja, na prvom mestu je promena ljudske svesti.

Najznačajnija posledica industrijske ere je njeno stvaranje Informacionog doba koje nam je omogućilo da stupimo u vezu sa vašom rasom u obimu koji daleko prevazilazi sve ono što je u suprotnom moglo da izbije na površinu.

Industrijska revolucija je iznela na videlo urođene kontradikcije stanja straha. U vreme kada je nivo inteligencije u ljudskim bićima dostigao neuporedive visine, gotovo do samog praga buđenja, slobodni telekomunikacioni sistemi održavaju ljudsku pažnju u stanju usredsređenosti na probleme koji proističu iz načina mišljenja zasnovanih na strahu. Oni će zadržavati vašu pažnju na ovim problemima sve dok ih ne rešite kroz jedini čin koji možete: potpuno napuštanje svih ratničkih paradigmi. Ovo napuštanje starih istorijskih puteva je već počelo. Mnogi od vas su sada svesni našeg prisustva.

Naša svest protiče svakodnevno kroz reci više hiljada stvaralačkih mislilaca. Naše spoznaje i perspektive svake godine ključaju ispod površine desetina novih filmova, stotina novih knjiga, hiljada novih članaka i popularnih pesama. Čovečanstvo se povezalo u jednu društveno-ekonomsku zajednicu koja sada pomno prati sve nove i potencijalno značajne informacije.

Vaša sadašnja sveukupna svetska civilizacija je ukorenjena u premise koje su odvojene od Boga i podjednako pogrešne kao i svake civilizacije koja je ranije postojala, ali ona omogućava da ubrzano podučavamo vašu rasu. Ona ima povećanu ljudsku inteligenciju. Stotine hiljada vas su sada na pragu razumevanja nečega od onoga što je pre nekih dve i po hiljade godina moglo da prodre samo u mrvicama i parčićima do nekolicine izolovanih pojedinaca.

OPSTANAK, SARADNJA I NOVA BIĆA

Upravo kao što različita, sićušna stvorenja rade zajedno na stvaranju svake potpune ljudske ćelije, tako postoje i duhovna bića namenjena da rade u simbioznoj zajednici sa svakim ljudskim egom.

Za nas postoji mnoštvo imena. Nazivani smo anđelima, Ptičijim plemenima, višim sopstvima, hoksedama, duhovima zvezda. Ono što smo mi uistinu je mnogo više nego što se imenom može iskazati. Mi smo višestruke projekcije Večitoga, duhovi čiji je zadatak da se izmešaju sa ljudima današnjica. Sada verujete da je vaša suština vaš ego, ali ega su samo jedan deo ljudske jednačine. Potpuni čovek predstavlja partnerstvo duha i ega.

Mi smo individualizovani aspekti jednog svetog i večitog Bića. Mi smo vaši duhovi koji postoje izvan prokletstva materije. Mi se ne razvijamo. Mi se inkarniramo. Naša inteligencija je praiskonska; naši identiteti, visoko usredsređene frekvencije zvezdane svetlosti. Potrebni smo vam da biste bili celoviti, upravo kao što ste vi nama potrebni da bismo u potpunosti ušli u fizičku ravan. Mi tražimo način da se probudimo u vašim mislima i srcima i da se inkarniramo u vašim telima.

Mi smo ovde da bi vratili vašem ljudskom postojanju njegove zajedničke vrednosti. Mi smo kroz ovaj spor, ali relativno siguran, način anđeosko-ljudskih odnosa radili milenijumima pre nego što smo osetili da je došlo vreme da pristupimo mnogo specifičnijim sistemima predavanja, koja su mogla poteći samo od jednoga od nas koji se stvarno inkarnirao među vama.

Mi smo ovde da bismo vratili vaše ljudsko kolo njegovom Tvorcu. Ipak vaša ega su čuvari ovog kola, nadzornici vaših umova i srca; a bez saradnje vaših ega, mi ne možemo da se povežemo sa vama.

Vi egom vođeni ljudi, koji se svađate i borite između sebe, izgleda da ne možete da shvatite ono što je očigledno: suštine vrednosti koje vi primenjujete u određivanju vašeg društvenog ponašanja bi, ukoliko ih primenite na delove svoga tela, u potpunosti blokirale uzajamnu saradnju ribozoma, enzima, mitohondrija i drugih sićušnih oblika života koji obezbeđuju koherentnost svake vaše ćelije, a da ne govorimo o zdravom i potpunom ljudskom organizmu.

Stotine hiljada sićušnih bića, koja dobrovoljno rade zajedno, omogućavaju da ljudsko telo bude ono što jeste. To nije pitanje opstanka onoga što je sposobno da preživi, kao što to tvrde vaši sistemi vrednovanja, zasnovani na kratkoročnim posmatranjima. To je procvat najvišeg mogućeg vida saradnje, kao i sva dugoročna posmatranja koja je univerzum potvrdio da su ispravna. Kroz saradnju jednih sa drugima, različiti oblici života su se prilagodili i napredovali. I samo kroz simbiotsku saradnju mnoštva jednostavnih organizama moguće je postojanje složenijih organizama, u kakva spadaju i vaša tela.

U kritičnim fazama svoga razvoja, životni oblici počinju da saraduju sa drugim odvojenim i drukčijim životnim oblicima radi vlastite obostrane dobrobiti.

To je veoma slično onome što će se dogoditi kada kraj vašeg 20. ljudskog veka stigne u najpovoljniji trenutak da ljudska bića kojima upravlja ego i koja su usresređena na materiju počnu da se spajaju sa sebi podudarnim delovima iz duhovnog sveta.

Vaša rasa će se uskoro suočiti sa široko rasprostranjenim buđenjem, ili kako će to neki videli, sa masovnim spuštanjem bića sa zvezda.

Mi smo snovi Velikog Duha, istinski snovi, jasni snovi, čisti snovi, koje nikada ne ispunjava strah, nikada ne dotiče bilo šta drugo sem ono što proističe iz ljubavi; a ipak, i pored svega toga mi smo snovi. Misli. Neinkarnirana bića koja bestelesno lebde kroz univerzum polažući najvišu vrednost na oblik, koji živi u svesti Tvorca. Ta svest želi da uzme oblik u svakom stvorenju koje će proisteći iz našeg povezivanja sa vama.

Naša duhovna inteligencija je dimenzija koja nedostaje, odbačeni aspekt vaše vlastite celovitosti. Mnogi od vas već sada uče da vi nemate šta da izgubite, možete samo sve da dobijete kroz ponovo uspostavljanje veze sa nama. Samo je još ego ono što vas čini uplašenima.

Vaš ego je tu da pazi na vaše fizičko telo, da osigura da ste dovoljno pojeli, da ne hodate po ivici provalije ili da se ne povredite zbog neznanja. Vaš ego je nadzornik i potencijalni upravljač nad svim vašim strahovima na materijalnoj ravni, važan i neophodan sastojak vašeg identiteta. Međutim, vaš ego nikada nije bio zamišljen kao neko ko treba da vam pruži vaše primarno osećanje sebe.

U zdravom stanju, ego je manje bitan element Identiteta.

U zdravom stanju kao primarno doživljavanje sebe osećate Biće u pozadini svakog bića, sopstvo u pozadini svakog sopstva, Veliki Duh u pozadini svih tvorevina. Vaš ego ne mora da bude potisnut, niti da se prevaziđe da bi se ovo dogodilo. On ne mora da umre. On jednostavno treba da prihvati odgovarajući odnos sa duhom koji ste vi uistinu, duhom koji želi da se inkarnira u vašem sistemu telo-duh-srce.

Po svojoj prirodi, vaš ego je odraz. On može da bude dobar, izoštren, jasan odraz, ili može da pokuša da bude nezavisan odraz. Ipak, logika pokazuje, da ne postoji nešto kao što je "nezavisan odraz". Vaš ego može da stvori jednu takvu iluziju; ali ako verujete u nju, bićete uznemireni i neispunjeni. Kada vaš ego prestane da pokušava da sve sam učini i pozove večiti duh u vašu svest, vaša istorijska iluzija počinje da iščezava kao što to biva sa maglom kada dođe jutro. Dolazi do preokreta u polarnim nabojima vašeg ljudskog omotača. Polje svesti oko vas se menja. Umesto da vaš ego dominira vašim osećanjem identiteta i blokira vašu svesnost o Velikom Duhu, u vama počinje da se budi večno osećanje sebe. Spoznajete sebe kao projekciju Tvorca svih zvezda na nebu. Spoznajete sebe kao jedno iz porodice božijih bića, onih koji dele Biće Boga. Sećate se. Sada sve posmatrate drugačije. Svet se posmatra drugačije kroz oči univerzumske svesnosti. Vaš ego postaje vaš saradnik, i vi počinjete svesno stvaranje nove ljudske stvarnosti.

Mi vam donosimo našu andeosku svesnost koja se u istorijskim menama nije često inkarnirala u ljudski oblik. Većini donosimo tok svesti, kako biste od sada mogli da poznajete sebe, kao što mi poznajemo sebe.

Zajedno, u živoj saradnji, udružujemo se da bismo stvorili najbolju moguću ravnotežu između duha i materije.

Mi nismo ovde da bismo pokorili vaš ego, već da bismo osigurali njegovu saglasnost da radimo zajedno i da konačno, kako godine ovog prelaznog doba prolaze, uronimo u jedinstven, biološki, duhovni i psihološki entitet - entitet koji neće ni na koji način poricati potrebe i interese ni ega ni duha, već koji će u svemu poštovati suštinski nacrt i svrhu oba.

Mi razumemo ljubav i znamo da ona traži da bude opredmećena u materijalnom univerzumu. Vaša ljudska ega razumeju mehanizme fizičke

ravni. Zajedno, stvorićemo jedinstvenu, stvaralačku dijadu, ulaznu tačku u koju će se univerzumske stvaralaštvo Večitoga ulivati i iz koje će zatim teći, kako bi istinski preobrazilo ova carstva materije.

Sada dolazimo da vam pomognemo da napravite pomak od nesvesnog stvora iz sveta biologije, ka svesnoj stvaralačkoj biologiji. Mi smo ovde da bismo učinili da ovo vreme velike promene bude što je moguće bezbolnije. Naš cilj je da se izmešamo sa vašom rasom, da vas dovedemo u sklad sa Tvorcem i sa zemljom, da stvorimo svet koji će odgovarati svakome, svet koji će omogućavati najbolji mogući razvoj svih stvaralačkih potencijala. Mnoga ljudska bića su se već svesno izmešala sa nama. Gde god su ljudska srca spremna da poštuju duhove ljubavi mi se spuštamo, mi se inkarniramo. Mi upotpunjavamo ljudsku tvorevinu. Tokom doba u kojima je strah proglašavan bogom, a sve ljudske podele su upravo proisticale iz toga, mi smo se samo retko inkarnirali. Većina nas - sa vama simbiotski povezanih sastavnih delova, delova koji nedostaju da biste u potpunosti bili ljudi - odletela je ka nežnijim, nefizičkim carstvima viših vibracija, odlepršavši, kao što ptice mogu da odlete, iznenađene lupnjavom nekog bučnog i neukog bića, da bi se ponovo vratili, da bi vam opet prišli, samo sada pod povoljnijim okolnostima.

Ali, čak i tokom najmračnijih vremena, neki iz jednog određenog Svetlosnog Kruga - onoga kome ja pripadam - lebdeli su na maloj udaljenosti. Radili su to da bi uticali, inspirisali, da bi se mešali tamo gde su mogli. Vi ste čuli šaputanja o našem prisustvu. Učitelja. Iscelitelja. Mudraca, tu i tamo.

Slušajte sada, vi iz ovog sadašnjeg sveta, priču o jednome ko je nekada davno hodao po vašim ravnicama.

ŽENA TELE BELOG BUFALA

Došla je sa zvezda. Došla je u mnoga plemena, premda ju je svako poznavalo pod drugačijim imenom. Sada je možeš videti isto kao onda kada su je po prvi put ugledala dva mlada lovca iz plemena Sijuksa, kako hoda bosonoga, kao vizija, preko niskih, valovitih brežuljaka prerije. Njih dvojica su se uzverala do vrha jednog takvog brežuljka tražeći zabavu, bilo kakav znak kretnje u širokom valovitom moru trave. U daljini, na horizontu, ugledali su tačku. Pažljivo su je posmatrali. U trenutku kada je nestala iza brega koji se nalazio pred njima, bili su gotovo sigurni da je to ljudsko biće.

Čekali su jedva dišući. Napokon, na vrhu brežuljka, pojavila se mlada žena odevena u haljinu od kože belog bufala, ukrašenu tamnim bodljama bodljikavog praseta. O boku je nosila kožnu torbu. Orlovo pero, zakačeno u njenu dugu, upletenu crnu kosu, hvatalo je zrake ranog popodnevnog sunca. Diveći se njenoj izuzetnoj lepoti, prvi ratnik hrabro izjavi kako bi voleo da vodi ljubav s njom, tu na prerijskoj travi, toploj od sunca.

"Okani se takvih misli", reče drugi ratnik. "Ovo je sveta žena, verovatno vizija, ali svakako nije jedna od onih kojima se prilazi na takav način." Ali na njegovo iznenađenje, žena u belojoj telećoj koži se nasmeši na pohotnog ratnika i reče mu: "Dođi. Dobićeš ono što si poželeo." I tako je drugi mladi ratnik ostao da stoji sam u preriji, gledajući kako njegov brat odlazi, očigledno uživajući u misterioznoj ženi u oblaku prašine koji se za trenutak uzdigao krijući ih oboje od njegovog pogleda. Kada se prašina dovoljno slegla da se moglo videti, tamo je stajala žena i polako vezivala kopče na svojoj haljini. Pored njenih nogu, delimično raspadnuto, ležalo je telo po kome su gmizali crvi, bube i roj gladnih muva.

Tada se Žena Tele Belog Bufala -oblik koji je uzeo Veliki Duh kada je došao da podučava ljude u ovim ravnicama -obrati mladom ratniku, koji je sada bio sam i tužan. "Čovek koji prvo gleda na ženinu spoljašnju lepotu nikada neće spoznati njenu božansku lepotu, jer pred njegovim očima je prašina i on podjednako dobro vidi kao i slep čovek. Ali muškarac koji u ženi vidi duh Velikoga i koji prvo vidi njenu lepotu u duhu i istini, taj čovek će spoznati Boga u toj ženi; i ako ona odabere da živi s njim, on će podeliti s njom zadovoljstvo daleko veće nego što bi to prvi ikada mogao. I sve će biti kako treba da bude.

Kada si me pogledao, ti nisi bio zaslepljen mojom lepotom, već je tvoja prva misao bila: Ko je ona, ova prekrasna žena? Šta je to što čini njen lik tako blistavim na podnevnom suncu? Koje to misli plešu iza njenih očiju? Odakle dolazi? S kakvim veslima?

I zato, moj dragi prijatelju, nemoj da se bojiš. Ti ćeš, takođe, dobiti ono što zaslužuješ.

Ti i tvoj prijatelj predstavljate simbole dve staze kojima ljudi plemena mogu da krenu. Ukoliko prvenstveno tražiš svetu viziju Velikog Duha, videćeš kao što Tvorac vidi, i u takvom viđenju, pronaći ćeš ono što ti je potrebno, ono će iz zemlje spremno pohrliti prema tebi. Ali ako prvenstveno želiš da zadovoljiš svoja zemaljska htenja i zaboraviš na duh, bićeš mrtav iznutra.

U stara vremena, većina ljudi je koračala stazom kojom ti ideš; ali u ovom dobu, mnogi se opredeljuju za stazu tvog palog brata. Ono što si video u oblaku prašine bio je ubrzan životni vek; tvoj brat je proživio mnoge godine u tim trenucima koji su za tebe bili samo oblak podignute prašine. On je proživio život za koji bi mnogi, u ovo vreme zaborava, mogli čak da kažu da je bio "dobar". Ali njime je vladala samo njegova strast. Na kraju, njegovo telo se pretvorilo u prašinu, jer su i sve njegove misli bile prašina. On ne samo što je zaboravio na Velikog Duha, već je zaboravio i svoj vlastiti duh. On ničim nije doprineo meni, ženskom rodu, niti ljudima ovih ravnica."

Tada mladi lovac zapita ženu ko je zapravo ona.

Očima tamnim kao noćno nebo koje se javlja između zvezda, ona se za trenutak čvrsto zagleda u njega, kao da je sam njen izgled bio očigledan odgovor.

"Ja sam Duh Istine", konačno je odgovorila. "Tvoj narod me poznaje kao Majku Predaka, ali kao što možeš i sam da se uveriš, ja uopšte nisam tako stara. Nisam starija od bilo koje vlati trave koja se talasa na vetru, niti od bilo kog prerijskog cveta. Ja sam Velika Majka koja živi u svakoj majci, devojka koja igra u svakoj sestrici. Ja sam lice Velikog Duha koje je tvoj narod zaboravio. Došla sam da razgovaram sa narodima ravnica. Pođi ispred mene u svoje selo. Reci tvom poglavici da pripremi veliki vigvam u koji mogu da stanu svi ljudi iz vašeg logora. Ja ću ubrzo stići. Treba da

vas podučim nekim stvarima, svetim stvarima, koje je vaše pleme zaboravilo."

U strahopoštovanju i uzbuđen, mladi lovac otrča svome narodu i ispriča poglavici sve šta je video.

Tada je poglavica u plemenu ovog mladića bio čovek koji se zvao Šupalj Rog Koji Sedi, ime koje ni jedan poglavica u zdravija vremena ne bi pristao da nosi, jer ono je bilo oličenje sve praznine i razmetanja hrabrošću koji su u to vreme postali karakteristika suviše velikog broja ljudi u ravninama. Ipak Šupalj Rog Koji Sedi nije bio nepromišljen i zao čovek. Nakon što je čuo mladićevu priču, on je zajedno sa drugima krenuo da napravi veliki šator od mnogo koža u koji bi mogli da se skupe svi ljudi iz logora; jer u to doba, početkom godine, vreme je često uveče bivalo hladno i olujno, a Šupalj Rog Koji Sedi nije želeo da pažnja njegovih ljudi bude odvrćena od predavanja one za koju je bio gotovo siguran da je majka zvezda.

Kada su ljudi ugledali Ženu Tele Belog Bufala kako im se približava preko prerije, bili su zadivljeni. Očekivali su da je starija, A ipak, ona nije delovala starije od mlade devojke, graciozna kao trava koja se ovijala oko njenih nogu u sumrak. Njeno lice je zračilo sjajem koji je govorio poljskom cveću, potočarki i najnežnijim biljkama.

Dok je prolazila sredinom sela, mnogi ratnici su pomislili isto ono što i njihov pali sabrat. Ali oni su sada već znali priču o njegovom udesu i potrudili su se da disciplinuju svoje misli, što je za neke od njih bilo sasvim novo iskustvo.

Bosonoga, kako je uvek hodala po zemlji dok je putovala njome, Žena Tele Belog Bufala stupi u vigvam od mnogo koža, dok je njena haljina od bele teleće kože zračila njenim duhom. Nije govorila ništa, polako je hodala oko vatre koja je gorela u sredini šatora. Svaki put, kada bi njena, od sunca potamnela, stopala dodirnula pesak, svi koji su gledali osetili bi njeno pobožno i duboko poštovanje prema zemlji.

Sedam puta je, polako i u tišini, obišla oko vatre.

Samo je nekolicina prisutnih bila dovoljno hrabra da je pogleda u oči. Oni koji su se usudili, videli su jezera savršeno crna. Njene ženice su bile

toliko široke da je onaj koji se zagledao u njih mogao da vidi, kao u ogledalu, svoje lice i odsjaje varnica iz saborske vatre. I oni su osećali da gledaju u sebe, da vide sebe onakvima kakvi su uistinu bili -bez preuveličavanja svoje snage, bez zanemarivanja svojih poraza, već onakvi kakvi jesu, nagi i otkriveni. Oni koji nisu mogli sa iskrenošću da pogledaju u oči Žene Tele Belog Bufala, nisu ni gledali.

Čak i pre nego što je otvorila usta da progovori, njen dah i primer dali su ljudima plemena Sijuksa najveću lekciju koju su do tada primili. A kada je konačno progovorila, njen glas je zvučao kao pesma vode koja skakuće preko stenja, kao pesma prerijskih ptica koje se dozivaju preko livada. Podsetio je one, koji su ga čuli, na vetar koji šapuće oko njihovih vigvama i zviždi kroz granje planinskih borova.

"Sedam puta sam", reče ona, "obišla oko ove vatre s poštovanjem i u tišini. Ova vatra simbol je ljubavi koja greje srce svakog bufala, svakog novorođenog teleta bufala, svakog prerijskog psa, svake prepelice, svakog orla i svakog ljudskog bića. Ti, narod Sijuksa, si kao jedno biće. Šator od mnogo koža je tvoje telo. Ova vatra koja gori u središtu je tvoja ljubav. Vatra tvoje ljubavi se sada izražava kroz polnu ljubav."

Ovde je napravila pauzu i duboko se zagledala u oči onih koji su se nalazili oko nje. "Postoji stvaralački i rušilački način da se do nje dođe. Strast koja preovladava bez kontrole je kao divlji prerijski požar koji uništava sve na svom putu. Ali prekaljena mudrošću, ta ista strast može da služi kao izvor energije kroz generacije; može grejati hiljade koliba stotinama snežnih zima i dati svoju moć vašoj deci i deci vaše dece. Oni koji, kao mladi čovek čije kosti sada leže na prerijskoj mesečini, prvenstveno misle na polno izražavanje ove vatre i samo uzgred, ukoliko uopšte i misle, pomisle na duh koji je iza toga, zatvaraju se u krugove patnje i obmane - krugove koje vaš narod, samo pre nekoliko vekova, nije ni poznavao, ali koji sada iznuruju vašu naciju, slabe vašu vitalnost i iscrpljuju vašu snagu.

Do stvaranja ne dolazi tamo gde se rasparčava i rasipa energija. Stvaranje zahteva okupljanje i usmeravanje vaših moći unutar kruga privrženosti - kao što su seme, jaje, utroba ili brak. Ukoliko želite da stvarate, a ne da uništavate, morate uvek da se setite Svetog Obruča. Mudro razmotrite puteve na koje ćete trošiti svoju moć i onda oko tih puteva iscrtajte sveti krug odanosti. U toploj atmosferi tog kruga moć ljubavi stvara i gradi, kao

što se stvara oluja iznad vlažne prerije u leto, sve dok krug iznenada više nije u stanju da izdrži i raspukne se u zametke novoga kruga.

Ova vatra je moćnija od bilo kog od vas", reče Žena Tele Belog Bufala i pokazujući na plamen koji je igrao u središtu šatora nastavi, "a sedam svetih krugova koje sam obišla oko nje, predstavlja sedam svetova koje ona stvara. Vi ovde živite u svih sedam svetova, ali ste svesni samo jednog, fizičkog, spoljašnjeg. Zaboravili ste unutrašnje svetove, svetove vizije, svet iz koga ja dolazim i u kome moja vrsta živi. Odevena sam kao i vi, ljudi iz ravnica, ali moje pleme nije pleme Sijuksa." Zaćutala je za trenutak i lagano se nagla napred da bi izvukla zapaljenu granu iz vatre.

"Moje pleme su Ognjene Ptice", rekla je mirno.

"Ja sam jedna iz Ptićijeg Naroda, čije pleme je nekada davno nastanjivalo Ostrvo Kornjače. Sećate li se Krilatih sa neba? Ognjenih ptica? Gromovničkih Plemena? Koliko je vremena prošlo od kad nas ne pozivate na vaša plemenska veća?" Obišla je jedanput lagano oko vatre, držeći dignutu upaljenu baklju, tragajući za odgovorom na njihovim licima. Sve oči se okrenuše ka pripovedačima.

Pripovedači su ćutali.

"Vi ste zaboravili", nastavi Žena Tele Belog Bufala, "na ono što je dragocenije od vode. Zaboravili ste na vašu vezu sa Velikim Duhom". "Došla sam", reče, držeći visoko iznad sebe baklju koja je gorela, "s vatrom sa neba da bih ponovo upalila vaše sećanje na ono što je bilo i da vas ojačam za vremena koja dolaze."

Zatim je opet vratila granu u vatru i skinula kožnu torbu koju je nosila o boku. Mnogi su tek sada ptimetili ovu torbu. Bili su zadivljeni lepotom ukrasa načinjenih od perli i bodlji bodljikavog praseta koji su ukrašavali njenu površinu.

"U ovoj torbi je", reče ona, "lula". To je sveta lula. Dajem vam je da bi vam pomogla da se setite učenja koje sam vam donela. Uvek se ophodite prema ovoj luli s poštovanjem. Nosite je, kao i druge koje ćete možda da napravite po uzoru na nju, samo u torbi od najfinije kože, a neka ih ukrašavaju jedino ruke ispunjene najdubljim poštovanjem."

Još uvek ne otvarajući kožnu torbu u kojoj se nalazila lula, već je s puno pažnje stavljaajući u blizinu vatre i povremeno se klanjajući prema njoj, Žena Tele Belog Bufala objasni način na koji se koristi lula.

"Napunite ovu lulu svetim duvanom koji ćete gajiti isključivo u tu svrhu. Povucite prvi dim iz ove lule kao izraz zahvalnosti Velikom Duhu, iz čijeg je daha prvi put udahnut život vama. Koristite ovaj prvi dim iz lule da biste iskazali svoje misli, molitve i zahvalnost. Izdišite ga u visinu šaljući ga prema Velikome. Vakan Tanki, Praocu svih. Svaki put kada ovo budete činili, dodajte lulu polako i s poštovanjem svakome ko bi mogao da učestvuje u skupu sa vama i neka svako od prisutnih svoj prvi dim posveti Velikome koji se nalazi iznad ovog sveta.

Zatim, kada po drugi put povučete dim svetog duvana, neka vaše misli budu ispunjene s ljubavlju i zahvalnošću prema svetoj Majci, zemlji. Zahvalite joj se na travi koja prekriva njene grudi u prerijama talasajućeg žita. Zahvalite joj se na baldahinu plavog neba koji drži nad vama kao svet u kome živite. Zahvalite joj na oblacima koji donose kišu prerijama, pune pukotine, izvore, bare i bunare. S poštovanjem predajte jedan drugome lulu dok svako u krugu ne povuče i taj drugi dim svetoga duvana čineći pri tom isto.

Neka vaš treći dim bude posvećen četvoro nožnim i pernatim stvorenjima, bufalu i prerijskoj kokošci, ribi u vašim rekama i svim stvorenjima ove dobre zemlje.

Vaš četvrti dim ispušite za Onhgveoveh. Neka vaša molitva bude da vaše pleme ostane uvek među njima i da jednoga dana ljudi koji su ostali verni stvarnosti obuhvate sve nacije sveta."

Za sve ovo vreme ona još uvek nije otvorila torbu u kojoj se nalazila lula. Sada, ona polako odveza kožne jezičke koji su je zatvarali i podižući jedan kraj uvuče ruku unutra da bi iz torbe od bele kože izvukla lulu od crvenog kamena. Način na koji je podigla ovu lulu, svima koji su to videli jasno je govorio o neizmernom poštovanju koje je sve unutar velikog viggvama nateralo da se ukoče. Mnogi su u tom trenutku osetili da su im srca ispunjena. Suza je zacaklila u mnogim očima.

"Ova sveta lula", govorila je Žena Tele Belog Bufala, "i svaki udisaj svetoga dima koji ćete povući kroz nju pomoći će vam da se setite da je

svaki vaš udisaj svetinja. Njena kiša je napravljena od crvenog kamena. Ima oblik kruga. Simbol je Svetog Obruča, svetog kruga davanja i primanja, udisanja i izdisanja, u kome sve što živi stupa u život kroz moć Velikoga."

Zatraživši nešto duvana, Žena Tele Belog Bufala napuni lulu govoreći: "Ovaj duvan je, znam, gajen na vašem najplodnijem zemljištu i poklanjali ste mu najveću pažnju. On predstavlja biljni svet, mahovinu na kamenu, cveće, biljke, listove trave koje prekrivaju brežuljke da vaša majka, zemlja, ne bi ležala gola na suncu. Vi, moj narode Sijuksa, ovde ste da biste brinuli o zemlji. Vaš život je upaljen istom onom vatrom koja gori u srcu Velikog Duha, Vakan Tanke." Sa ovim rečima na usnama, ona stavi malu grančicu u vatru sve dok se nije sasvim razgorela.

"Upravo kao što sam ovu jednu grančicu zapalila na velikoj vatri koja gori u središtu vašeg vigvama, tako je i svako pojedinačno ljudsko biće plamen uzet sa večne vatre Božije ljubavi."

Ona polako izvuče upaljenu grančicu iz vatre i podiže je kako bi svi mogli da je vide.

"Taj, vaš pojedinačni ljudski život, kao i plamen koji gori na ovoj grančici, dovoljan je da zapali veliku vatru. Sve dok je ljubav koja gori u vama okrenuta samo ka ličnim težnjama, ona će ostati sićušna kao i ovaj plamičak. Ostajući tako sićušna, neće vam doneti nikakvu radost. Na kraju, u kovitlacu vetrova duha, ona će se ugasiti.

Ali kada živite u skladu sa Velikim Duhom, vaš plamen ljubavi rasplamsavaju ti isti vetrovi duha. Vi ste u ljubavi sa svakom svrhom života! Vi palite vatru ljubavi u svakome koga sretnete. Vi znate svrhu svog hoda kroz ovaj svet i znate zašto vam je Veliki dao plamen života: ne da biste mogli da zadržite vaš sićušan plamen za sebe, želeći samo ono što je lično vama potrebno, već da biste mogli da ga predate dalje, i da vatrom svoje ljubavi donesete svesnost na zemlju."

Dok je to govorila držala je zapaljenu grančicu iznad lule sve dok njen plamen nije stigao upravo iznad crvene luše. Dodirnula je vatrom centar lule, nežno uvlačeći vazduh kroz njenu dršku sve dok se duvan nije razgoreo. Prvi oblačići svetoga dima zalebdeše kroz prostor. Izgledalo je kao da su prisutni po prvi put u svom životu videli lulu kako gori.

"Upravo kao što duvan koji gori u ovoj luli predstavlja biljno carstvo", nastavljala je Žena Tebe Belog Bufala, "tako bufalo koga vidite uklesanog na kamenoj luši ove lule predstavlja četvoronožna stvorenja koja sa vama dele ovaj sveti svet, Itinoeh.

Ovih dvanaest pera koja vise sa drške lule potiču od Vambli Galeška, pegavog orla. Ona treba da vas podsećaju na pernatu rasu sa kojom delite veliki krug neba, ali ona, takođe, treba da vas podsete na vaše duhovne robove, Ptičija plemena, Krilate sa neba. Kao što ja sada predajem ovu lulu vama i vi odajete zahvalnost Velikom Duhu vašim prvim udisanjem duvana, tako neka i vas ova pera podsete na duhovna bića koja su došla sa zvezda da bi vam udahnula vaše ljudske živote. Neka vas ovih dvanaest pera uzdignu iznad i odvrata od sila uskogrudih i ljubomornih strasti. Neka vaše misli lete, kao što su ova pera jednom letela na Vambli Galešku, visoko iznad sveta sitnih sopstava.

Uzmite ovu lulu. Zahvalite se Velikom Duhu i dodajte je drugima u vašem krugu. Neka se vaše misli uzdignu ka Velikom Duhu koji sada dolazi da ispuni sećanje i otvori oči vaših pripovedača.

Svaka zora koja svane crvena na vašem istočnom nebu, kao crvena luša ove lule, je rađanje novog i svetog dana. I kao što sunce koje se rada rasteruje tamu, tako i svetlost koja sija u životima svih onih koji vole, rasteruje mrak egocentričnosti i rastače senke koje su uzroci nesreće. Setite se da uvek postupate prema svakom stvoru kao prema svetom biću; narod koji živi iza planina, krilata stvorenja vazduha, četvoronošci, ribe koje se kriju ispod hladnih stena u srebrnim potocima i jezerima, svi su oni vaše sestre i braća. Svaki od njih je svet.

Možda je način na koji treba da proširite poštovanje prema ljudima vama susednih plemena, ono što će vam biti najteže da naučite iz ovog predavanja. Upamtite, oni su, kao i vi, sveti ljudi, kojima je dat poseban zadatak koji treba da urade u velikom Biću Vakan Tanke. Njihov posao nije vaš, njihovi zadaci se razlikuju od vaših, ali cilj kome služite je isti. Sunce koje sija nad vama ne vidi vas kao različita bića. Morate živeti u miru jedni pored drugih, sa onima koji imaju drugačiju nijansu crvene boje.

Jer, uskoro će doći ljudi koji neće imati boju vaše kože, već će biti beli kao sneg koji pada u zimskim mesecima. Sa njima će doći i oni crne kože.

I oni žute boje kože. I oni čija je boja kože između ovih.

I upravo kao što se boje mešaju u dugi koja natkriljuje preriju kada oluja prođe, tako i vi morate da kažete beloj rasi, crnoj rasi i onima žute rase, kada budu došli, da iako ste vi crvene kože, vi ste prvi i najistaknutiji narod Velikog Duha. Kroz mirno mešanje sa vama susednim plemenima, budite uzor narodima lotalica. Pomozite da se sve rase slože u sklad duge."

Tada je lula počela da kruži, a ona je ćutala sve dok svaki od prisutnih nije povukao prvi dim. Lula je počela da kruži i po drugi put u znak poštovanja zemlje, i po treći put za četvoronožne i krilate. Ćetvrti put lula je obišla krug u znak poštovanja mnogih plemena ćovećanstva, onih iz daleke prošlosti, onih koja žive sada i onih koja će tek doći. Pošto su svi prisutni, okupljeni u velikom vigvamu, povukli i ćetvrti dim, Źena Tele Belog Bufala je podigla s puno poštovanja ispred sebe lulu kako bi je svi videli.

"Nosite vašu lulu uvek sa sobom. Postupajte prema njoj kao prema svetom predmetu. Poštujte sva stvorenja i živite svoj život u skladu sa Svetom Stazom Ravnoteže o kojoj svako drvo, svaki cvet i svaki novi dan govore. Proći će mnogo godišnjih doba kada će se vaša srca osetiti bistrim i ćistim kao planinski izvor, a tada ćete spoznati mir i radost Velikog Duha. Ali ako se bilo kada spotaknete, sada ili u težini vremenima koja dolaze, ako ikada osetite da ste skliznuli sa Svetog Puta, ukoliko ikada osetite težinu u srcu, ne traćite vreme na žalopojke. Daću vam obred", reće ona, puneći još jednom lulu i paleći je sa svete vatre, "obred, koji svako od vas može da izvede u društvu sa drugima, sam u svojoj kolibi, ili na otvorenom u preriji.

Prestanite da radite. Pronađite stenu na koju ćete sestiti. Moleći Sveti Duh za vođstvo kako sam vas naućila, odmotajte svoju lulu i dozvolite da vas crvena luša podseti na sveti put, put života, crvenu putanju sunca. Nakon što ispušite svoje dimove za Velikog duha, zemlju, životinje, ljude koji su ostali verni stvarnosti, nakon što se zahvalite u sva ćetiri pravca, onda povucite i peti dim i zamolite za vodstvo velikih krilatih bića duhovnog sveta.

Zamolite za pomoć određeno krilato biće iz sveta duha koje vam je najbliže, zamolite ga da vam ukaže na najmudriji put koji treba da pratite. Zamolite duha da vam pomogne da naćinite najjasniji izbor, da vam

pomogne da spoznate korake koje treba da preduzmete na svom putu kojim će vas voditi vaša najdublja spoznaja. Vi ćete, vremenom, upoznati duhovno biće kao svoje vlastito istinsko sopslvo. Za sada, samo se odmarajte na mirnom mestu na kome je najdublje znanje načinilo svoj dom. Ovo će vas dovesti u dodir sa onim što ste možda zaboravili u životnoj žurbi. To će omogućiti vatri koja gori unutar vas da progovori jednostavnim i neisprekidanim rečima.

Ovim, petim dimom, dimom koji nudite nevidljivom duhu koji vas vodi, videćete da je svet duha stvaran, nastanjen mudrim bićima dobre volje, koja posmatraju vaše pokušaje i muke, jer ne mogu da vam ponude svoju pomoć ili saradnju, sve dok ih ne pozovete. Ovim dimom, pozovite duhovna bića koja vas okružuju da dođu u vaš život. Recite im da želite da pomognete njima i Velikom Duhu u njihovom radu i pitajte ih na koji način to možete da uradite. Pomažući Velikom Duhu u njegovom poslu, pomoći ćete sebi mnogo više nego ako se budete bavili samo svojim ličnim preokupacijama. Ljudska bića nisu u potpunosti srećna niti zdrava ako ne služe svrsi zbog koje ih je Bog stvorio.

Svoj šesti dim posvetite šestorici ljudi za koje biste najviše želeli da budu blagosloveni. Voljenom čiji je duh napustio njegovo telo. Mladiću ili devojci koji će uskoro stupiti u zrelost. Vođi susednog plemena koga biste želeli da vidite kako korača po putevima mudrosti. Možda vašim vlastitim dedovima, babama ili porodicama. Svaki put kad činite ovo, izaberite šestoro ljudi za koje najviše želite da vidite da im se Bog nasmešio. Njima posvetite ovaj dim."

Zatim je objasnila kako se ovaj šesti dim može povući u šest manjih dimova, po jedan za svakoga kome je namenjen. I dok se lula polako prenosila, ona nacrtala krugove u pesku koji su predstavljali duše svakog od ovih šestoro ljudi. A onda, oko svih njih, ona iscrta veliki krug koji je predstavljao blagoslov.

Kada su svi prisutni završili sa šestim dimom, Žena Tele Belog Bufala se okrenu polako i zagleda se u svakog od njih. Svi unutar Šatora se sasvim utišaše. Čak je i povetarac koji je čarlijao napolju kretao na počinak na vrhove jarbola, dok su kože na ulazu u šator stajale nepomično. Sedmi dim, objasnila je, mora se uvek povući u tišini, jer on je namenjen Velikom Biću iz koga je proisteklo svako biće. Za tu svetu misteriju na izvoru života bolje je da nema reči, rekla je ona.

Nakon što je završen sedmi dim, prisutni u velikom vigvamu od mnogo koža osetili su takvo jedinstvo da je u tom trenutku izgledalo da su svi samo jedno. U savršenoj tišini, tišini koja se širila kao topla voda, rastvarao se i poslednji trag nesklada iz srca Sijuksa.

Zadugo je Žena Tele Belog Bufala stajala ćuteći. A kada je ponovo progovorila, uporedila je svoje učenje sa drvetom, drvetom koje će cvetati u njihovom razumevanju kada budu prihvatili ove stvari u svoja srca i primenili ih u svom svakodnevnom životu. Objasnila je Sijuksima kako su njihovi pojedinačni životi kao listovi na drvetu i kako ni jedno drvo nema tako glupe listove koji bi se tukli između sebe.

"Nijedan narod veran stvarnosti ne bi bio toliko slep, reče ona, da dozvoli pojedincima unutar svog plemena da se biju međusobno. Zapamtite, nema razloga koji bi opravdao nasilje jednog ljudskog bića nad drugim, izuzev u krajnjoj nuždi da zaštiti sebe ili svoju porodicu.

Dugo vremena, nastavljala je ona, živećete ispod svete senke ovog Drveta Razumevanja koje večeras sadim u vašoj svesti. A u generacijama koje dolaze odmah nakon vaše, narod Sijuksa će se ponovo ujediniti u Sveti Krug. Budite verni tom krugu, moje žene bufala, moji junaci, moj narode ovih ravnica. Budite verni ovim putevima i držite se čvrsto ove istine. Jer doći će vreme kao tamna oluja sa istoka, kada će preriju pregaziti oni koji govore brzo, shvataju malo i upravljaju sa mnogo moći.

Sveto Drvo Razumevanja koje ćete nositi u sebi tokom nekoliko sledećih generacija biće posečeno u ovoj oluji. Izgledaće kao da drvo umire. Sveti Obruč će polako svenuti dok se na njega potpuno ne zaboravi. Samo malo njih će zadržati sveti plamen istine u svojim srcima, ali ta svetlost će čak i u njima početi da se gasi i postaće samo mala žiška.

Ali ta žeravica će ostati. Tinjaće, ali će ostati. Potpuno zaboravljena, ona će ipak zadržati sićušan sjaj u srcima plemenitih. Čak i kada strana i vihor na nacija prekrije ove prerije, čak i kada vaša Majka Zemlja bude kupovana, prodavana i otimana kao da nije ništa više do šaka staklenih perli. Čak i kada urlajući brodovi magičnog kamena sa ljudima u njima budu leteli preko neba, ta žiška će još uvek zadržati svoj majušni plamen. I znaj ovo, moj narode: velika vatra se može zapaliti samo jednom jedinom gorućom žiškom!

Jer kada oluja prođe, ta žiška će upaliti zoru, svetliju nego što je to bila bilo koja zora koja je do sada svanula, Izrašće novo drvo, mnogo veličanstvenije od ovoga koje sada ostavljam vama. S tom novom zorom, ja ću se vratiti. U senci tog novog drveta živeću sa vama. A uz nas će se okupiti ne samo plemena crvene boje, već i ona bela sa severa, i crna sa juga, i žuta sa istoka. U slozi, živeće četiri rase ispod grana tog novog drveta. Doba koje ćemo videti zajedno biće bolje nego što je ikada bilo. Sve što je slomljeno biće ponovo sastavljeno. Sveti Obruč će biti popravljen. Igra će biti beskrajna, a duhovi svih stvorenja će uživati u skladu novog i savršenog reda. Veliki Duh, sama Gromovnička Ptica, živo će delati unutar rasa, živeći, dišući, stvarajući kroz ljude na zemlji. Mir će tada zavladati među nacijama, jer će se izvorni tvorci života, Krilati sa neba vratiti."

VELIKI MIROTVORAC

U našoj prvobitnoj viziji predvideli smo da se održi postojanost među američkim narodima. Da je uspela, američko-evropska razmena bi bila isključivo obrazovna, sa izvornim američkim učenjem, isceljivanjem i svesnim izvođenjem ratničkih plemena iz mraka. Da plemena Amerike nisu napustila naše puteve, ovih poslednjih pet stotina godina ljudske istorije odvijalo bi se na sasvim drugačiji način. Nisu samo Evropljani oni koji su uništili mir. Evropljani ne bi mogli da presade svoju kulturu na američko tlo da su ljudi jezera ostali verni. Pa ipak, ovo nije osuda.

U Americi od pre dvadeset i pet vekova, jedan od nas se inkarnirao u ljudski oblik, sa osetljivim ljudskim srcem, da bi osetio emocionalna previranja vremena. Nadali smo se da će istina s kojom je naš narod tako dugo živeo, uspeti da ga provede kroz ovo vreme pročišćenja, da će osetiti pritisak kolektivnog straha u svojim srcima, ali da mu neće dozvoliti da ih kontroliše, i da će biti na kraju rasa iscelitelja i učitelja.

Nažalost, nije se tako dogodilo.

Kod naroda Južne i Centralne Amerike (gde su ljudi, po svojoj prirodi, bili uvek otvoreni, prostosrdačni i opušteni) rastući pritisak kolektivne ljudske svesti počeo je da razvija sklonost da na nove načine tumače pojave u svetu koji ih je okruživao, a oni su se zasnivali na strahu. To je, prirodno, iznelo njihova ega na površinu. Egocentrično ponašanje je nailazilo na sve više opravdanja, dok se na kraju nije proširilo i ustoličilo u izvitoperenim gradskim državama. Konačno, ljudi su stvorili ono čega su se plašili.

Eksploatatorske, hijerarhijske države su se javile tamo gde je hiljadama godina vladao necentralizovan, miran život koji se odvijao u saradnji sa zemljom i njenim stvorenjima. Narod Amerike je oduvek imao svoje izazove, ali svi raniji su poticali spolja. Bili su to izazovi stene i vetra, toplote i kiše, izazovi ljudskoj umešnosti da se uspešno izbori sa njima. Sve do sada američka plemena se nisu sretala s rušilačkim izazovima koji izranjaju unutar čoveka, koji se javlja kada su ljudi u strahu i međusobno podeljeni.

Kada je izabrani narod Ptičijih plemena jednom izgubio dodir sa večnim duhovima, postao je podjednako odgovoran za ono što su Evropljani doneli kao i sami osvajači. Nisu imali drugog izbora nego da se izmešaju

sa ratničkim plemenima, kako bi na kraju svi mogli ponovo da poslanu svesni i celoviti.

Bili su to časovi mraka, ali ne i časovi beznađa. Impuls širih krugova još je neumitno vodio sve stvari prema konačnom isceljenju. Čak i kada se strah kristalizovao u narodima Asteka, Inka, Maja, Olmeka i Tolteka, još je bilo američkih plemena koja su ostala verna izvornoj viziji. Tu i tamo, zakratko, po neko od nas bi se inkarnirao i načinio određen uticaj. Kvecalkoatl. Deganavida. Žena Tele Belog Bufala. Ulikorn, Zlatni od Sunca. Ali kako su vekovi prolazili, i nevolje se povećavale, mi smo se, jedan po jedan, pretvarali u vazduh da bi odleteli u svet duhova, da bi odustali od inkarniranja u ljudski oblik sve dok se velika nadolazeća plima vremena ponovo ne vrati u trenutak smene doba. Ptičija plemena ne ostaju tamo gde nisu pozvana. Mi se ne namećemo. Mi se mešamo onda kada nam ega požele dobrodošlicu. Mi nežno letimo u ljudskom okruženju da bismo ponudili ono što jesmo, da bismo se izmešali tamo gde postoji spremnost da budemo primljeni i vera u nas.

U Amerikama smo se inkarnirali sve dok smo mogli. Ali, na kraju je pritisak kolektivne ljudske svesti, pun straha kakav je bio, stvorio dovoljno emocionalnog nemira da je inkarnacija među ratničkim društvima postala suviše bolna za većinu duhova nežnog srca koji su poticali sa zvezda. U vreme kada su prvi evropski doseljenici počeli da se sreću sa domorodačkim plemenima Amerike, oni su se sretali sa ljudima čiji je pravi, izvorni društveni poredak bio u opadanju već više od dve hiljade godina.

Tada nas je bila samo nekolicina inkarniranih i to sasvim daleko na jugu čak kod Velikih Jezera. Mnogi od nas su se povukli u unutrašnjost zemlje prema planinama ili daleko na sever. Konačno, napustili smo čak i sever, ne ostavljajući nikakav trag, povlačeći se u duhovni svet oslobođeni inkarnacija. Znali smo da će večno kotrljajući ciklusi ponovo doneti naše vreme na zemlju. Najveći deo nas se zadovoljio čekanjem.

Spadao sam u one, izuzetno malobrojne, koji su i dalje nastavili da oblače ljudsko ruho.

Pokušao sam da nacije severnoameričkih šuma ponovo dovedem do stvarnosti, koja je postojala pre postanja, a koju je Ongvehonvhe već jedanput doživeo. Znao sam da moji napori, tokom ovog doba kada su

vladajuće ljudske vibracije bile ispunjene strahom, mogu samo delimično da imaju uspeha, ali sam takođe znao da misija koju sam sebi postavio može u mnogome da umanja traumu koju je stvarala nadolazeća evropska invazija.

Konfederacija miroljubivih plemena, spremnih na saradnju, koja su nastanjivala obale Severnog Atlantika, mogla je da posluži kao moćan centar koji bi omogućio da iz njega zrače naše energije tokom teških vremena koja su se približavala. Zamišljeno je da bi se naš uticaj iz jednog takvog centra mogao vremenom širiti, a možda dopreti i izvan granica Velikih Jezera i čak do Misisipija i Ljudi Ravnica.

Pored trenutne vrednosti koju bi konfederacija imala za sve njene članice, principi kojima bi se rukovala plemena konfederacije bi pomogli da se umanja nasilje koje će najverovatnije uslediti u osvit masovne evropske migracije, koja je sada bila samo nekoliko vekova daleko. Konfederacija bi podigla nivo svesne razmene među svim narodima Severne Amerike. Utvrdila bi u ljudskoj svesti spoznaju prethodnog iskustva, šablon, šemu koja bi kasnije nenametljivo uticala na ljudsku misao u generacijama koje će doći. To je bio cilj vredan pokušaja. Čak i delimičan uspeh bi imao izuzetno veliku, dalekosežnu vrednost. Prikupio sam svoju svesnost i pripremio se za silazak.

Naveo sam svoj duh da klizi preko Žurna Ontarija. U plemenu koje je živelo duž severnih obala velikog kopnenog mora osetio sam dobrodošlicu u snažnoj i hrabroj porodici. Rodio sam se i odrastao onako kako to čine Huroni. Živeo sam u selu Hurona.

Kao onaj koga sada nazivaju Velikim Mirotvorcem putovao sam među narodima koji govore jezikom Irokeza. Podsetio sam ih na krilata plemena koja su spremna da pomognu njima i svetinji svega što je živo. Učio sam ih da ratovanje čini čoveka podjednako opasnim za sebe, kao što je to i njegov neprijatelj i da rat iz bilo kog razloga, izuzev samoodbrane, znači dobiti ono što si zaslužio.

Najsurovija severoistočna plemena su bila ona kojima sam prvima doneo svoju poruku, Ganjegeonoma, Ljudima Kremena, ili Mohavkama, kako ih danas nazivaju. I premda su oni spadali među daleke, mnogo kasnije potomke prvobitnih Ptičijih plemena, i u mnogo generacija »kasnije oni su sačuvali duboko, unutrašnje, ritmično osećanje za istinu o kojoj sam im

govorio. Znao sam da će mi, ukoliko Mohavke daju svoj pristanak na međuplemenski mir, biti mnogo lakše da pridobijem saglasnost i drugih naroda Irokeza; jer Mohavke su bile poznate po svojoj hrabrosti i ratničkim sposobnostima, a druga plemena su znala da bi im svaka značajnija promena u ponašanju Mohavki bila od koristi.

MEĐU GANJEGOEONOMA

Ko je ovaj Huron koji je došao ovde među nas da nam propoveda?" uzviknuo je stari ratnik. "Da li je pokušao da širi ovo učenje među njegovim vlastitim narodom? Neka se vrati svojoj vrsti. Kada njegov narod prihvati ovo što govori i kada mir zavlada među plemenima kopnenog mora, onda neka se vrati k nama, pa ćemo ga možda saslušati. Ali sada, to su samo prazne reci. Ponesi ih natrag sa sobom onamo odakle si došao, Hurone. Više nisi dobrodošao među nama. Tvoje reči nisu reči mira, već nepouzidane reči koje unose pometnju u umove mojih mladića." Bez odgovora, udaljio sam se od saborne vatre.

Sada je bilo već nekoliko nedelja kako sam boravio među Mohavkama. Čak i u početku, samo sa odbojnom trpeljivošću su podnosili moje prisustvo - nemog stranca sa severa. Sada, čak i ono što su prihvatili kod mene je nestalo. Tokom dugih večeri ranog proleća, govorio sam im o nepotrebnim tragedijama međuplemenskih ratovanja. Oko centralne seoske vatre, iznosio sam im moju viziju Mohavka, Oneida, Onondaga, Kajuga i Seneka kako svi žive zajedno saglasni da među njima vlada mir.

Međutim, tokom ovih proteklih nedelja, moje prisustvo je iznelo na površinu mnoge stvari, uključujući i izvesno narastajuće neslaganje. Mišljenja o mudrosti mojih reci bila su podeljena. Manjina, koja je verovala da ima istine u onome što govorim, došla je u Žestoku prepirku sa starijim ratnicima koji su dočekivali svaku moju reč sa nepoverenjem. Možda bih uspeo da zadobijem više vremena za izlaganje moje vizije da u tom trenutku među Mohavkama nije bio i jedan ogorčeni mladi posetilac iz susednog plemena, Ajaventa, Onondaganac, koji me je bez bilo kakvog vidljivog razloga od prvog trenutka gledao sa prezirom. Ispunjen mržnjom i spreman začas da se razbesni, on je snažno napadao svaki argument koji bih naveo u prilog potrebe za ujedinjenjem u savez. On je ukazivao Mohavkama kako je samo moje prisustvo među njima izvor podele i sukoba. I da dok govorim o miru, ja ustvari donosim razdor u pleme, stvarajući nespornost i zabunu. Ajaventa - ili Hijavata kako su ga češće zvali - smatrao je da je to zapravo i bio moj cilj i namera, da su moje reci mira samo zaklon.

Odlučio sam da te večeri spavan sam, daleko od glavnog logora. Vreme je otoplilo. Vazduh je bio težak i pun vlage. Mogao sam da namirišem dolazak kiše. Kasno u noći zurio sam u tamne oblake nada

mnom, razmišljajući o mom sledećem koraku. Samo jednom na trenutak ugledao sam treperav nagoveštaj zvezda. Dugo sam hodao ne stižući ni do kakvog zaključka. Za to vreme sam prepešačio više kilometara i stigao do područja gde se znalo da obitavaju jeleni, nebo je bilo ispunjeno masama tamnih oblaka. Približavala se oluja.

Podne me je zateklo dok sam lovio duž ivice duboke provalije, ležeći pritajen među granama velikog umirućeg hrasta koji se nadvijao preko ivice rečice koja je povremeno presušivala, a čije se korito nalazilo trista i više metara niže. Sa svoga mesta, na drvetu koje se nadosilo nad provalijom, mogao sam da vidim skoro dva kilometra u daljinu u svim pravcima i zato sam se nadao da ću ugledati sadašnji položaj stada Belog Repa, zahvaljujući kome sam i stigao na ovo mesto. Večerašnja rasprava oko vatre, razmišljao sam, mogla bi proći bolje ukoliko bih uspeo da nabavim srnetinu, jer sam i dalje nameravao da nastavim svoju misiju. Ne mogu dozvoliti da me par teških reči odvraća od životnog cilja.

Iznenadio sam se kad sam shvatio da se neko približava kroz šumu koja se nalazila iza mene. Ovo je bilo udaljeno mesto, a ipak bih po pucketanju lišća rekao da se približava veća družina. Dva mlada ratnika su istrčala ispred pristižuće družine i davali su mi znak, mašući preteće strelama, da ostanem na mestu na kome se nalazim. Kasnije sam saznao da je Hijavata tog jutra, koristeći moje odsustvo, podigao i podbunio vodeće ratnike Mohavka nacije, uključujući i poglavicu i njegove najbliže savetnike, i ubedio ih da svi treba da krenu da me ubiju, planirajući na taj način da se oslobode čoveka koga su sada smatrali neprijateljem.

Ubrzo nakon što se društvo okupilo oko drveta na ivici provalije počeli su da me zlostavljaju na najokrutniji način, optužujući me da sam huronski špijun poslan da uništim jedinstvo njihovog plemena.

U početku sam strpljivo slušao. Ali onda se moj duh pobunio. Zanimajući naredenje dva mladića čije su strele bile uperene u mene, stao sam na središnju raku iskrivljenog i umirućeg drveta. Rekao sam im da su oni, iako tvrde da žele mir, u stvari, toliko nepoverljivi i odbojni i nespremni da poveruju nekome kao što sam ja koji dolazi iz susednih plemena, da ima dobre namere, i da stvaraju sebi neprijatelje zbog svog straha. Naveo sam sebe kao primer nekoga ko je došao u miru i prijateljstvu, ali da sada, njihovom zaslugom, osećam nepoverenje koje gaje prema meni i trpim lažne optužbe, da bih, da sam bilo ko drugi,

uistinu postao njihov neprijatelj.

Rekao sam im kako je njihov vlastiti strah i nepoverenje pretvorilo mnoga susedna plemena u njihove neprijatelje, kada su njihovi susedi zaista želeli mir podjednako kao i svaki Mohavka.

"Pogledajte" rekao sam, pokazujući na zemlju u podnožju drveta, "mogu da vidim vašu mržnju i vaš strah. Možete li i vi da ih vidite kako nadiru kroz vazduh?" Upravo u tom trenutku olujni oblaci, koji su se već neko vreme gomilali iznad nas, iznenada se provališe. Sa zaglušujućom rikom grom je udario u osnovu drveta ispod mene, pucketajuća račva izuvijanog svetla igrala je zlokobno upravo na mestu koje sam pokazao.

"Pogledajte" ponovio sam u pauzi koja je usledila, "pokazaću vam vašu mržnju. Ona teče iz grupe vas koji stojite tu pored debla ovog nesretnog drveta i račva se, kao ove umiruće, izuvijane grane, u deset hiljada grančica i krutih rašlji. Pomisao sa kojom živite, da je neprijateljstvo među plemenima neophodno, lažna je i nerazumna, nesigurno ukorenjena, kao i ovo umiruće stablo koje visi obešeno nad ovom liticom.

Vaše verovanje u ratovanje kao način života ne samo što vas odvaja od drugih plemena, kao što se grane ovog iskrivljenog drveta odvajaju od stabla, već vas takođe odvajaju i od vaših porodica, od vaše vlastite vatrenosti, od svih stvari koje najviše volite. Povećavate li vašu sigurnost verovanjem u ovako monstruoznu laž? Ne! Sama ideja vas razdvaja jedne od drugih, jer podstiče vrednosti i oblike ponašanja koji ne omogućavaju prijateljstvo među ratnicima, mir unutar sela, niti radosne pesme oko svetih vatri.

Ta laž u koju verujete je kao umiruće drvo, drvo koje ne pruža udobnost, gorivo, niti senku, drvo koje isisava snagu i izvrće vrednosti svakog ko bi se zapetljao u njegove mnogobrojne i izdeljene grane. Ukoliko nastavite da živite svoje živote među korenjem ovog varljivog Drveta Rata, vi ćete se, kao mladi Hijavata tamo, sresti sa pustoši rata u samim vašim srcima. U samoj vašoj duši besneće borbe kada se budete odvajali, kao što je to Hijavata učinio, od svog unutrašnjeg mira koji je pravo po rođenju svakog Stvarnog Naroda.

Ja nisam Mohavk. To znate. Ali nisam ni Huron koji sada zamišlja kako stoji sam. Ja dolazim iz plemena Pravih Ljudi. Ja sam Ongvehnoveh. Ja

sam predstavnik onih koji se ne vide, Krilatih sa neba. Oni su sada sa mnom. Dah njihovog duha ispunjava moje telo, a moj glas nosi njihovu moć. Zajedno vas preklinjemo da volite sve što je sveto i istinito, da volite vaše porodice, vašu decu i vaše dece decu, da napustite varljivo Drvo Rata i da potežete oružje na svoje sunarodnike samo u samoodbrani. Premestite svoje selo ispod veličanstvenih grana živog Drveta Mira. Ljudi Mohavka naroda, ako vam je slalo do časti, ako vam je stalo do istine, ako želite da vaša deca porastu zdrava i potpuna, posecite to drvo nasilja u vašim srcima."

"Poseći ćemo to drvo nasilja iz tvoga srca i to smesta!" prosikta Hijavata u besu. "Poseći ćemo ga ovde i sada zajedno sa tobom na njemu, da bi palo u ponor gde će lešinari, vukovi i panteri saznali kako malo hrane truplo kao što je tvoje može da im pruži!"

Okupljeni ratnici zažagoriše sa odobravanjem. Ostareli poglavica podiže ruku da bi ih utišao i reče: "Deganavida, ti si sam izabrao ovo drvo na kome sada stojiš da bi rekao nama, boljima od tebe, šta moramo da činimo sa našim životima. Nisi nam potreban ti da bi nas usmeravao. Mi sami odlučujemo šta ćemo zadržati u našim životima. Mi sami biramo šta ćemo poseći. Mi ćemo uistinu poseći ovo drvo" rekao je dok se njegovo lice smrkavalo, "kako bi ti i tvoje reči razdora mogli pasti u provaliju gde više neće moći da uznemiravaju naše ljude."

Oštro, on naredi nekolicini mladih ratnika da poseku drvo. Ali munja sevnu pre nego što su mogli da počnu, a ja izvukoh svoj tomahavk iz pojasa. Upirući njime u tamne oblake na nebu, kriknuo sam glasom tako divljim i zastrašujućim da je nekima od Mohavka izgledalo da se po mojoj naredbi u tom trenutku nebo otvorilo i počela da pada kiša u besnim mlazevima.

"Ne, ratnici Mohavka naroda" vikao sam kroz pomamu vetrom nošene kiše, "ja sam taj koji kaže da se iskrivljeno Drvo rata mora poseći iz vaših života. Ja sam taj koji će poseći ovo drvo i pasti zajedno s njim u ponor. Moje delo će vas naučiti onome čemu moje reči nisu mogle. Nijedan čovek ne bi trebalo da se boji da poseče ono što je pogrešno u njegovom životu, čak i ako je to sam oslonac na kome stoji. Kada jedanput to shvati, ne treba da se plaši da ga pusti i da padne. Jer ostati da stojiš na laži, za koju se jednom znalo da je pogrešna, znači zakleti se na odricanje od budućeg mira i radosti. I nije vredno živeti ukoliko su vaši koreni takvi."

Divljačkom pomahnitalošću počeo sam da udaram tomahavkom po stablu drveta na kome sam stajao. Mohavke su bili zaprepašćeni. Posmatrali su u tišini dok je kiša lila. Sa strašću borbe u meni i u vazduhu nada mnom, neprestano sam udarao tomahavkom, snažnim zamasima, svaki udarac se sve dublje zasecao u tamnu srž debla.

Prošao je gotovo ceo sat ispunjen samo kišom koja je neprestano padala i zvukom tomahavka koji je udarao u drvo.

Nisam više progovarao sve dok nije ostao samo mali deo stabla ne posečen. Znao sam da je bio potreban samo još jedan ili dva udarca pa da se drvo sruši. Tada sam se prvi put zaustavio posle izliva mog besa. Ovog puta na licima koja sam ugledao bio je sasvim drugačiji izraz. Ovo su poštovali. To su razumeli.

Kao i kod svih koji su podešeni prema Velikom Duhu, moje planiranje vremena je bilo u savršenom skladu sa svetom prirode; u trenutku kada sam stao, sunce se probilo kroz oblake i pojavila se duga u brilijantnom luku preko doline koja je ležala iza mene. Pokazao sam prema sunčevom disku. Pokazao sam prema horizontu. Govorio sam o mnogim potpunim krugovima u prirodi, o krugu mesečevog ciklusa, o krugu zvezda na noćnom nebu, o krugu godišnjih doba, o voću koje zri na lozama, krugu poštenja i otvorenih očiju.

"Istina je prelepa", rekao sam. "Istina je kao krug. Iako duga koju vidite iza mene nije pun krug, već polovina kruga, polukrug pet različito obojenih plemena sija zajedno u skladu. Pojavila se danas da bi podsetila narode i plemena Irokeza da moramo upotpuniti krug duge u našim životima, kroz naše živote, kroz življenje u skladu sa zemljom i njenim stvorenjima, kroz življenje u skladu sa zakonima prirode i kroz život u miru sa drugim narodima oko nas. Svako pleme je kao jedna od boja koju vidite ispred sebe, a koje zajedno sačinjavaju dugu. Posmatrajte za trenutak. Vidite li mesto na kome se boje dodiruju i međusobno mešaju? To je trgovina između plemena koja žive u miru. Tamo gde ljudi poštuju puteve Velikog Duha, javljaju se nove i još lepše boje. Kroz njihovu razmenu, javlja se izobilje za sve. Duga nam je data kao znak koji treba da nas podseti da moramo da postanemo plemena koja će živeti složno na zemlji. Duga je polukrug koji mi moramo popuniti u našim srcima. Izuzev u samoodbrani, nema mesta za nasilje u srcu koje poštuje učenje Velikog Duha. Uklonite ovu grešku iz svojih života, kao što ja sada

uklanjam ovo drvo sa njegovog propalog korena."

S ovim rečima na usnama, skočio sam u vazduh i svom svojom težinom dočekao se na razlabavljeno deblo. Čuo se strahovit prasak kada se iskrivljeni hrast prelomio i počeo da se survava sa litice i pada, sa mnom okačenim za njegove grane, kroz prazan prostor. Drvo je padalo gotovo trista metara, a istinu govoreći, ja prethodno nisam razmislio da li treba da nastavim da živim ili treba da iščeznem. Mogućnost koja mi se pružila da im održim ovakvo predavanje, osećao sam, bila je dovoljna da opravda moj životni vek. Da li ću živeti ili umreti u tom jednom telu za mene nije ništa značilo, jer sam znao da će narod Mohavka biti miroljubiviji nakon ovoga što je video. Čvrsto sam se držao za grane dok je drvo padalo, osećajući samo zahvalnost za savršenstvo trenutka koji me je držao na nebu.

Dogodilo se da se drvo koje je padalo zaustavilo na krošnjama drveća koje je raslo veoma zbijeno jedno uz drugo niže u klancu. I mada nisam bio u stanju da održim svoj pad u koliziji, on se, zahvaljujući ovim krošnjama, nije završio mojom smrću. Ustvari, delovalo mi je kao da su te grane bile ruke Velikog Duha. Uхватила me je njegova ljubav. Stigao sam na zemlju samo sa par ogrebotina. Modricom ili dve. I trijumfom u srcu.

Kao što je providenje htelo, počeo sam da se vraćam natrag putem dugačkim preko dvadeset kilometara koji je kružio kanjonom i stizao sa druge strane u kamp Mohavka. Usput mi se veliki srndać našao na putu i završio na mojim ramenima kada sam ulazio u selo upravo u trenutku dok je padao sumrak.

Mohavke su me dočekale u tišini. Bacio sam srndaća na zemlju pokraj same vatre, stavljajući jasno do znanja da je to moj poklon stanovnicima logora. Sačekao sam jedan trenutak, stojeći bez reči. Kada mi je isti stari poglavica, koji se tog istog popodneva složio sa načinom na koji treba da umrem, pokazao pokretom da mogu da sednem, znao sam da je najjači otpor postao prošlost. U slavlju koje je usledilo, moje pretpostavke su se pokazale tačnim. Mohavke su sada bili spremni da čuju moju poruku. Međutim, niko od Ljudi Kremena nije bio tako duboko dirnut ovim što se dogodilo kao što je to bio Hijavata, Onondagan; njegov preobražaj je bio kao preobražaj mraka u svetlost.

ADADARHOH

Ostao sam sve do novog meseca među Mohavkama. Sada su me prihvatili kao jednog od svojih. Kao što sam se nadao, narod Kremena je prvi pružio pristanak da se pridruži konfederaciji plemena, uz uslov da mogu da obezbedim spremnost i drugih plemena Irokeza. Interesantno, Hijavata je bio zainteresovaniji od bilo koga drugoga za moju misiju. U kasne večeri, dugo nakon što bi se drugi povukli, on i ja bismo ostajali da pričamo uz vatru. Kako su nedelje prolazile, nas dvojica smo počeli da delimo istu viziju.

Kada je došlo vreme da krenem, Hijavata me je zapitao da li može da me prati. Izvinio se zbog svog ranijeg ponašanja, rekavši mi da je ono bilo posledica duboke i mračne depresije u koju je zapao pošto mu je ženu i decu proždralo ljudsko stvorenje nalik na čudovište zvano Adadarhoh, koje je sejalno užas u celoj oblasti kojom je tumaralo kao divlja zver. Prema Hijavati, to nije bila višeglava zmija, kao što su mnogi verovali, on je jednostavno bio gnusoba: zao vrač izopačenog tela i uma koji je jeo ljudsko meso i lovio ljude kao da su životinje.

Premda se kazivanja o prirodi i izgledu Adadarhoha često nisu slagala, a sam Hijavata ga nikada nije video, priče o Adadarhohu - ili Tadodahou, kako su ga neki zvali - sezale su čak do Jezera Mičigen. Nijedan ratnik iz bilo kog plemena koje naseljava severoistočne šume nije smeo da se uputi u opasnu dolinu u kojoj se verovalo da prebiva ovaj izopačeni demon. Budući da je moj rad sa Mohavkama u to vreme bio završen i da se područje kojim je tumarao Adadarhoh nalazilo otprilike na putu ka Oneidima, koje sam sledeće nameravao da posetim, Hijavata i ja smo pošli zajedno, planirajući da usput posetimo ubicu. Mohavke su mislile da je ludost namerno tražiti Adadarhoha. Pretpostavljali su da ukoliko Adadarhoh ne ubije nas pri susretu, onda ćemo sigurno mi ubiti njega, jer je prisustvo njegovog zla predstavljalo pretnju za sve ljude koji su se tu nalazili.

Ipak, u svakom stvorenju koje diše postoji iskra Velikog Duha. Ne pominjući ime poznatog zmijoglavog zlog demona, pričao sam sa Hijavatom tokom našeg putovanja prema prebivalištu Adadarhoha o onim vremenima kada je snažno i sigurno saobraćanje među ljudima bilo u stanju da učini mnogo više od grubog nasilja.

"Kada jednostavno uništiš ono što ne možeš da razumeš", rekao sam mu, "ono će ti se uvek iznova vraćati i to svaki put u gorem obliku od prethodnog. Ali kada jedanput shvatiš šta je to što pokreće tvog neprijatelja, možeš mu pomoći da otkrije bolje načine za ispunjenje njegovih unutrašnjih ciljeva."

"Ali ti nikada nećeš moći da nateráš takve, kakav je on, da te slušaju!" usprotivi se Hijavata, znajući vrlo dobro na šta sam mislio. "Jedino što on razume je tomahavk. To nije stvaranje s kojim možeš razložno da razgovaraš. On razume samo nasilje. To je jedini jezik koji zna, jezik kojim govori sa svakim čovekom, ženom i detetom koji mu se nađu na putu. Uništio bih ga, Deganavida, ne iz osvete - jer si mi pomogao da ublažim te samoubilačke vatre - već iz ljubavi. Uništio bih Adadarhoha da bih spasao druge one sudbine kakva je pogodila moju porodicu."

I tako smo razgovarali tokom puta prema dolini u kojoj je živelo to čudovište. Napravili smo plan. Nameravao sam da izmislim neku bolest ili nevolju i da pokušam da dobijem pomoć od ovog ubice, dok bi nas Hijavata sa izvesnog rastojanja posmatrao s napetim lukom i strelom spreman da gađa. Smatrao sam da ukoliko u ovom čovjeku postoji bar i najmanja iskra dobra, on će mi pomoći i pružiće mi mogućnost za dalji razgovor. U suprotnom, on će me napasti, tako da ću dozvoliti Hijavati da reši stvar na svoj način.

Ono što se dogodilo bilo je bolje nego što je bilo koji od nas dvojice i mogao da planira.

Dok sam ležao iza srušenog drveta dozivajući pomoć, nedaleko od mesta gde se nalazilo ognjište poslednjeg Adadarhohovog logora, najstrašnija kletva u tom području prilazila mi je hramajući sa gnusnim izrazom ubice na licu. Prvo se približavao obazrivo, ali kada me je video kako ležim na zemlji, vapijući za vodom, opustio se. Pažljivo je pogledao moju bluzu i indijanske čizme od jelenje kože, koje su zahvaljujući zanatskom umeću Mohavka bile nove i najfinijeg kvaliteta. Tada, ne oklevajući ni za trenutak, podigao je tomahavk da me ubije.

Ali Hijavata je prevazišao moja očekivanja. Umesto da ga ubije, skočio je na Adadarhoha s leđa i izbacio oružje iz njegove medveđe ruke. U istom trenutku ja sam valjajući se stigao do Adadarhoha i oborio ga, a zatim sam seo na njega, priljubljujući ga za zemlju i držeći ga snažno dok se on

uvijao, koprcalo i proklinjao me. Za manje vremena nego što je potrebno da se to ispriča, Hijavata, pravo čudo u akciji, brzo mu sveza ruke i noge. Pre nego što je i mogao da shvati šta mu se dešava, Adadarhor je sedeo razoružan, naslonjen na drvo, prepušten nama na milost. U zategnutom luku, Hijavata je držao strelu uperenu u njegovo srce.

To je bio prvi put da smo uživo videli čoveka koga su sva plemena prezirala. Telo mu je bilo iskrivljeno i ispresavijano, deformisano usled neke nepoznate bolesti. Ali, njegovi mišići, mada donekle smešni, bili su ogromni. Ispoljavao je snagu koja ni u čemu nije bila manja, već čak i veća usled ovog deformiteta.

I premda je Hijavata verovatno osećao mržnju ili sažaljenje prema ovom stvorenju, ni jedno od ovih osećanja nije moglo da se oseti u njegovom glasu dok je govorio. "Adadarhohu", rekao je, govoreći polako i jasno tako da je svaka njegova reč imala upečatljiviju moć od one koju su imali njegovi luk i strela. "Dobro me slušaj, Adadarbohu, jer sada te držim u položaju u kome tvoj Život više nije tvoj."

A tada, u svirepim detaljima, Hijavata ga suoči sa onim što je učinio njegovoj porodici. Tokom celog Hijavatinog govora, Adadarhohov izraz lica je ostao mračan i miran. Bez sumnje je bio siguran da će na kraju ovog predavanja osetiti kako strela probada njegove grudi. Ali kada je Hijavata završio sa svojim kazivanjem događaja koji su zadesili njegove najmilije, on iznenada baci luk u šipražje, zgađen nasiljem i svim njegovim odvratnim oblicima. Divljački, držeći strelu sa obe ruke, on se nadnese nad nakazu vezanu za drvo. Dok je svaki mišić u njegovom telu bio napet, držao je strelu samo par centimetara od omraženog lica.

A tada, Hijavata učini predivnu stvar. Pogleda Adadarhoha pravo u oči i reče; "Oprostiću ti i poštdeću ti život, ali tražim od tebe da mi za uzvrat učiniš jedno. Poslušaj mog prijatelja, Denganavida. Razmisli o onome što on ima da ti kaže."

Dok je to govorio, on prelomi strelu na dvoje i položi njene izlomljene delove na zemlju ispred zaprepašćenog Adadarhoha. Zatim se Hijavata okrenu prema meni i zamoli me da govorim. Ali moje srce je bilo prepuno. Zatresao sam glavom i pokretom glave dao mu znak da nastavi. Tada sam po prvi put, sa usana nekog drugog, čuo moja vlastita učenja. Još jedanput me je Hijavata zaprepastio. Govorio je predivno, poetično,

rečito o bratstvu svih storenja, četvoronožnih, dvonožnih, krilatih. Govorio je o svetinji ljudskog života, radosti ljudskog prijateljstva, koristima koje imaju oni koji žive zajedno u miru, skladu i saradnji.

Rečitošću, daleko većom od one koju sam ja ikada postigao, i strašću za koju sam shvatio da sada izbija iz istog izvora kao i moja, Hijavata je govorio toj iskrivljenoj ruini koja je jednom bila čovek. A kada je govorio o dobrobitima koje donosi mir u srcu, mogao sam da osetim kako mir teče iz njegovog vlastitog srca u ogromnim, zapljuskujućim talasima. Verujem da je Hijavata mogao da pokrene čak i kamen da zapeva kada je pričao o radosti koja ispunjava miroljubiva srca onih koji vole Velikog Duha i žive u skladu sa zakonima prirode.

Na početku Adadarhoh je slušao s nevericom, tražeći u svemu tome neku zamku; ali Hijavata je čitao njegove misli i izgleda da je odgovarao na ta pitanja i sumnje čak i pre nego što su izgovoreni. Dok sam gledao, shvatio sam da je Hijavata majstor u otkrivanju značenja gotovo nevidljivih pokreta na Adadarhohovom licu i povremenih pokreta u njegovim očima. Dok je Hijavata pričao priču o mom padu u provaliju, izraz na licu Adadarhoha je počeo da se menja. Nejasno razumevanje je počelo da se javlja. Tada je Adadarhoh po prvi put progovorio. Reči su mu bile isprekidane i nesigurne. Njegovo lice je imalo zagonetan izraz. Pitao je Hijavatu o mestu na kome se nalazilo drvo, jer ono je bilo osmatračnica za one koji su lovili u tom području, a očigledno i sam Adadarhoh je više od jedanput motrio sa njegovih grana. Kada je počeo da shvata činjenicu da je to drvo zajedno sa mnom palo u provaliju, da sam ga ja sam posekao da bih saopštio nešto važno narodu Mohavka, da sam preživeo taj pad i da me sada narod Mohavka smatra svetim bićem, Adadarhoh je pogledao pravo u mene sa novim poštovanjem.

Njegovim isprekidanim načinom govora, ispitivao me je o mom padu u provaliju i svim pojedinostima mog preživljavanja. Bio je iznenađen da je bilo ko mogao da preživi takav pad. Nije uvek bilo lako da se razume šta on govori. Upotrebljavao je reci koje ni jednom od nas dvojice nisu bile poznate, ali smo postepeno shvatili da su to njegovi izrazi za pravdu. Očigledno, čak i u sistemu njegovih zbrkanih i iskrivljenih vrednosti, Adadarhoh je imao neke svoje zamagljene predstave o tome šta je pravo, a šta loše. Na kraju smo shvatili da on govori da je pravednost preživljavanja takvog pada počivala na snazi i plemenitosti mojih namera. Tada je pokazao na sebe i mirno rekao, a to smo odmah razumeli, da po

pravdi nekome sa tako zlim srcem kao što je njegovo nikada ne bi bilo dozvoljeno da živi. Kajao se zbog zala koja je činio u svom životu i molio Hijavatu da ga smesta ubije.

Slušajući njegovu molbu, ugledao sam odsjaj Hijhavatinog dugačkog noža kako se, bez oklevanja, kreće prema Adadarhohu i odgovara na njegov zahtev ne ubijajući ga, već sekući veze koje su ga držale zarobljenim. Tokom duboke tišine koja je zavladała, dok smo nas trojica stajali podjednako slobodni, izrazi koji su prelazili preko zbunjenog lica zaprepašćenog Adadarhoha bili su vredni posmatranja.

Prošlo je nekoliko minuta.

Bilo je veselja u vazduhu. Osećalo se bratstvo. Osećanje da smo sva trojica u istom ili nekom drugom trenutku iskusili određenu tamu u duši. Podižući Adadarhohov tomahavk sa mesta na koje je pao tokom borbe, koja je sada delovala tako daleko, Hijavata je pričao o svom vlastitom skorašnjem preobražaju sa besa i mržnje na sadašnju revnosnu pomoć koju mi je pružao u mojoj misiji. Dok je pričao svoju priču, učinio je da ovakav preobražaj deluje kako sasvim prirodna stvar, kao da to nije bilo ništa iznenađujuće, da se neko ko je doskora bio prepun želje za nasiljem posveti ovom velikom i plemenitom zalaganju za mir.

To je bilo prvi put da sam čuo Hijavatu da govori, a govorio je mnogo puta, na ovaj način. Ovo je uticalo na Adadadhoha. U mesecima i godinama koje će doći, bio sam u prilici da vidim da je uticalo i na druge. Bilo je prirodnosti, ne samo u Hijavatinoj ličnosti i načinu izražavanja, već i u celom postupku na koji je vodio svoju priču.

Adadarhoh je lagano klimao glavom u znak slaganja kada mu je Hijavata pružio natrag tomahavk rekavši: "Darujemo ti sada slobodu, brate. Samo nas uveri da nikada nećeš upotrebiti ovo oružje protiv nas ili bilo kog iz naroda Irokeza koji će uskoro imati razloga da se nazivaju tvojim prijateljima kao što te ja sada zovem, moj prijatelju."

Adadadhor, pruži ruku prema oružju. "Prijatelj", izgovori on značajno, pogledavši prvo u Hijavatu, a zatim u tomahavk tako da su za trenutak obojica držala tomahavk. "Prijatelj", ponovi on.

"Nikada ne bih mogao da upotrebim ovo oružje protiv... prijatelja".

Kada je Adadarhoh izgovarao reč prijatelj izgovarao ju je polako, kao da mu nanosi bol. Ili kao da pogađa u neku pradavnu ranu. Hijavata spusti ruku.

U isprekidanom govoru Adadarhoha koji je usledio, čuli smo priču o njegovoj deformisanosti iz detinjstva, ismejavanju druge dece, njegovom kasnijem uranjanju u zlo i progonstvu iz njegovog plemena. Adadarhoh je govorio o ovim stvarima, kao da ih se upravo u tom trenutku prisećao po prvi put nakon mnogo godina. Završio je svoju priču lagano podižući tomahavk koji mu je Hijavata vratio. Gledajući mene i Hijavatu pravo u oči, reče nam ponovo, sa očiglednom iskrenošću, da on nikada ne bi mogao da upotrebi ovakvo oružje protiv prijatelja. Tada smo saznali istinu: Hijavata i ja smo bili prvi prijatelji iz ljudskog roda koje je ovaj čovek ikada imao.

Stajali smo sa Adadarhohom u njegovoj dolini dok je proleće polako prelazilo u toplotu leta. Ne sećam se ni jednog prelaska jednog u drugo godišnje doba, pre i nakon toga, u kome sam više uživao. Preko dana smo išli u lov i pecali ribu, ponekad svi skupa, ponekad pojedinačno. Naveče, uz vatru, učio sam Hijavatu pesmama koje su govorile o istoriji našeg naroda. Dok smo Hijavata i ja pevali zajedno ove pesme, pesme Ptičijih plemena, pesme rođene na vetrovima večnoga duha, pesme koje su naši preci pevali desetinama hiljada godina pre nego što su ratničke vrednosti dospele u srca naših ljudi Adadarhoh se vidno menjao. Počeo je da sedi uspravnije i da razmišlja znatno bistrije. Osećao je, kao što smo i mi osećali, isceliteljsko prisustvo Krilatih Stvorenja.

Dok smo Hijavata i ja pevali, često bismo kasno u noć, s vremena na vreme, ugledali ponoćno treperenje, blistave struje kako plove iz krilatih obličja koja su se javljala oko Adadarhoha dok je spavao. Ponekad bi čuli tihe zvuke umilnog i nežnog pevanja koje je izgledalo kao da usmerava strasno komešanje melodija koje nisu nalikovale na naše. Znali smo da Veliki Duh leči telo Adadarhoha. Reči i primeri su već iscelili njegovo razumevanje.

Pokazalo se da je on zaista imao sklonosti prema zmijama. Kada smo se jedne večeri Hijavata i ja vratili iz lova, videli smo kako njegovo telo stvarno prekrivaju crne vijugave zmije - a najmanje četiri ova, prema njenu prijateljski nastrojena, stvorenja bila su upletena u njegovu zamršenu kosu koja je dosegala do ramena. Bio je to zastrašujući prizor

videti njihova tela kako se uspravljaju iznenađena našim dolaskom, dok su palacale jezicima i gledale pravo u nas svojim sićušnim, nepokretnim očima. Očigledno da su zmije bile jedino društvo usamljenoj duši tokom dugih godina njenog izgnanstva.

Kada je došlo vreme da napustimo Adadarhoha da bi nastavili naš put u letnji logor Ljudi Kamenja Koje Stoji, koji su do sada već saznali za naš dolazak i očekivali nas, Adadarhoh je bio sasvim nov čovek. Izlečen i ojačan, delujući mlade i snažnije, otpratio nas je do ivice doline.

Pre nego što smo se oprostili, on je držao naše ruke u svojim i dok je tresao njima govorio je: "Ja ću se sada vratiti mome narodu, Onondagama, koji me je jednom odbacio. Reći ću im šta se dogodilo ovde i pričaću im o onome šta ste mi pokazali. Reći ću im o velikom svetlu, o mudrosti koju propovedate. Reći ću im da će među njih, u dogledno vreme, doći dva sveta bića koja će govoriti o miru i doneti pesme i reči Krilatih plemena koja svi duboko poštuju. Kada budete stigli, uveravam vas, svi će vas dočekati dobrodošlicom i slušaće vas. Vi ste moji prijatelji, vas dvojica. Vi ste moji prvi prijatelji. Hvala vam."

Napustili smo Adadarhoha, pešačeći polako kroz šumu, koja je sada bila u punoj raskoši svog letnjeg zelenila, pričali smo jedan drugome o svemu što smo videli: o Adadarhohu, naročito o njegovom narodu, Onondagama, plahovitim i tvrdoglavim Ljudima Bregova. Nećemo se videti sa Adadarhohom gotovo tri godine. Dok ne stignemo do njegovog naroda trebalo je da osiguramo pristanak još dva plemena, pored Mohavka, Oneida i Kajuga.

Premda bi se mogle ispričati mnoge priče o onome što se događalo tokom naših putovanja dok smo živeli i radili među Ljudima Kamenja Koje Stoji i Ljudima Močvara, preobražaj naroda Adadarhoha, Onodaga, bio je i naš najteži i najznačajniji podvig postignut među pet nacija. Uprkos sve većem ugledu koji smo sticali i dobrodošlici sa kojom smo dočekani zahvaljujući Adadarhohovom svedočenju, plahovite nezavisne Onondage su se pokazale kao najtvrdi orah među svim plemenima, najotporniji na naša učenja. Oni su vrlo uljudno slušali; ali budući da su bili tvrdokorni gorštaci, sporo su prihvatili reci koje bi menjale tradiciju njihovih skorašnjih generacija. Postepeno, između Hijavatine priče o mom padu u provaliju i Adadarhohovog nadahnutog podsećanja (i često ponavljano) na "stariju tradiciju koja seže natrag u sto generacija" pomogli smo

Onondagama da vide budućnost svoje novije tradicije. Konačno počeli su da razmišljaju na naš način i pristali su da se pridruže predloženom savezu nacija.

Tokom našeg rada na uvođenju Onondaga u konfederaciju, pokazalo se da je Adadarhoh odigrao ključnu ulogu. Pitanje je da li bi tvrdoglavi ljudi Bregova, da nije bilo Adadarhoha, ikada postali četvrta nacija koja je dala svoj pristanak za sklapanje Velikog Mira.

Očigledno da su Adadarhohova središnja uloga tokom naših pregovora i veliko uvažavanje koje smo mu Hijavata i ja poklanjali podigli njegov ugled u očima njegovog vlastitog naroda. Nije nas iznenadila vest koju smo čuli nekoliko meseci kasnije da je upravo on bio izabran za poglavicu Onondaga. Konačno, on je zauzeo i veoma istaknuto mesto u vrhovnom veću samog Saveza naroda Irokeza. Ovaj položaj je obavljao dostojanstveno i uspešno do kraja života. Iako se nikada nije isticao bogatom rečitošću, iskrenost i čistota koji su izvirali iz Adadarhohovog srca su bile njegove nezaobilazne karakteristike. On je posedovao pronicljiv i razborit uvid u Ljudske pobude. Više nego jednom, njegovo zapažanje je spasio konfederaciju opasnosti koje drugi nisu uviđali.

DRVO MIRA

Vizija koja mi se prvi put javila jedne zvezdane noći pre nekih pet zima sada je naglo postajala stvarnost. Tokom poslednje godine, Seneke su postale peti narod koji je pristao na mir. Skup najviđenijih predstavnika plemena Irokeza sada je bio sazvan da bi se i zvanično osnovao savez. Mesecima su glasnici i mladi ratnici obilazili predele, pozivajući na skup kod voda gornjeg rečnog sliva Onondaga, svetog jezera (ono što je danas viši deo Države Njujork), ne samo poglavice i vođe, već i sve one koji su želeli da prisustvuju. Rečeno im je da se okupe četvrtog dana pre punog meseca Kada Ptice Poleću na Jug, oko najvećeg drveta koje se može pronaći. Praktično, svaki pripadnik pet nacija koji je bio u stanju da putuje krenuo je te jeseni ka označenom mestu. Nedeljama su pristizali, okupljali se, logorovali, s namerom da prisustvuju ovom istorijskom i dugo očekivanom događaju.

U vreme kada smo Hijavata i ja stigli, nije se postavljalo pitanje koje je najveće drvo. Ono je imponantno stajalo u sredini prostrane, široke udoline na ivici jezera. Okolno područje, sve dokle je pogled mogao da dosegne, bilo je ispunjeno logorima pet nacija. Sama udolina, međutim, bila je prazna, jer ona i otvorena površina oko osnove oko veličanstvenog bora bili su naznačeni kao mesto na kome će zasedati prvo vrhovno veće nove Irokeške Konfederacije.

Hijavata i ja smo stigli u vetrovito i sunčano jutro. U tišini, oni koji su već stigli počeli su da se okupljaju da bi nas pozdravili. Bez ijedne izgovorene reci, poglavice i najistaknutiji ratnici Seneka, Kajuga, Onondaga, Oneida i Mohavka su nam se pridružili u formiranju kruga u podnožju veličanstvenog drveta.

Hiljade muškaraca, žena i dece, stajalo je oko kruga u kome smo sedeli. Došli su, ne toliko da bi čuli reci koje će da budu izgovorene na ovom istorijskom sastanku -jer glasovi nisu dopirali daleko izvan kruga vrhovnog veća već da bi osetili duh ovog događaja. Iako se mnogo hiljada ljudi nalazilo oko nas, oni su ispoljavali tako mnogo poštovanja i bili su tako tihi da su naše uvodne molitve narušavali samo zvuči detlića i čavrljanje veverice.

Tri dana - smo upražnjavali Vigvam Tišine. Od zore do sumraka, nijedna reč nije izgovarana. Četvrtog dana počeo je Vigvam Govora.

Stojeći na velikoj steni prekrivenoj mahovinom, udaljenoj oko trideset stopa od zaštitničkog drveta, Hijavata je govorio rečitošću koja je tako dobro služila našim ciljevima proteklih godina. Govorio je o Ptičijim plemenima, krilatim bićima svetlosti koja su došla na zemlju, budeći ova smrtna tela od krvi i mesa. Govorio je o zakonu koji vlada širom prirode: zakonu koji je svakom dodeljen tokom njegovog životnog veka tačno prema njegovim ili njenim zaslugama, po kome svako doživljava sebe prema istim onim uslovima koje su on ili ona stvorili za druge.

Hijavata je govorio o Velikom Miru koji je vladao Amerikama hiljadama generacija u vremenima kada je ovaj jednostavan zakon bio cenjen, poštovan i shvatan. Njegov glas nisu mogli da čuju svi prisutni, ali vođe u središnjem krugu su pomno pratile svaku njegovu reč; jer, u to vreme, Hijavata je već smatran najboljim govornikom koji je verovatno bilo kada hodao tлом Amerika. Većina poglavica nije samo slušala ono što je on govorio, već je proučavala i njegov način izlaganja, kako bi mogli preneti nešto od njegovog duha svom vlastitom narodu kada mu budu govorili o ovim istinama u godinama koje će uslediti posle ovog veličanstvenog događaja.

Hijavata je govorio o velikoj laži koja se duboko ukorenila u srca i svest svih naroda sveta; velikoj laži, kako je on zvao, koja je ukrala sreću i uništila sklad među nacijama koje su se ovde okupile. Shvativši da je došao trenutak u kome pomoću simbola može da poduči sve koji su bili prisutni svedoci ovog trenutka, Hijavata označi ovu veliku laž, kao što sam ja to jednom učinio, kao "Drvo Rata". I kroz mnoštvo koje nas je okruživalo, reči se brzo šapatom preneše od jednog do drugog.

"Drvo Rata", ponovi Hijavata, "bilo je tako duboko ukorenjeno u navike naših skorašnjih generacija, kao što je ukorenjen ovaj bor u zemlju. Može izgledati da je ovako veliko drvo suviše dobro utvrđeno, suviše čvrsto zasađeno da bi se bilo kada moglo ukloniti, pa ipak", reče on, "ovog džina šume može da obori nešto tako jednostavno kao što je ovo."

Tada Hijavata podiže samo jednu ruku. I premda svaka reč koju je izgovorio nije stigla do svakog u okupljenom mnoštvu, suštinu onoga što je Hijavata mislio uskoro su shvatili svi okupljeni. Tu je napravio pauzu, dok svima nije postalo jasno ono što je rekao, a zatim je nastavio.

"Nešto tako jednostavno kao što je ljudska ruka koju je stvorio Veliki Duh

sa pet prstiju, od kojih je svaki odvojen, zaseban i nezavisan, nešto tako jednostavno može da obori ovo ogromno stablo, kada ovih pet prstiju rade zajedno kao jedno. Kada naših pet zasebnih nacija radi zajedno, posedujemo ogromnu moć. Dozvolimo da naših pet nacija postanu petoprsta ruka Velikog Duha. Dozvolite da iskorenimo Drvo Rata, navike ratovanja, puteve nasilja, ne samo iz naših nacija, već i iz nacija na koje ćemo uticati u vekovima koji dolaze. Ljudska ruka u službi Velikog Duha, ponovo usredsređena na ciljeve mira, može iščupati čak i najveće od svog drveća u ovoj šumi."

Tada je napravljena pauza, i ja sam se tiho obratio duhu drveta, zamolivši ga za razumevanje. Da li bi bio voljan, pitao sam ga, da se oslobodi ovog određenog drvolikog oblika da bi poslužio kao nadahnuće drugima? Da li bi bio spreman da umre sa isto toliko slave i smisla koliko je to bio njegov život?

"Tvoj život je bio dobar, dug, zdrav život", rekao sam. "Dobro si služio šumi. Ali dvonožnim stvorovima ove zemlje potrebna je pouka koju im samo ti možeš pružiti. Potrebna im je ta pouka da bi i oni mogli da služe ovoj sumi i njenim stvorenjima kao što si ti to činio. U ime svetog mira među ljudskim nacijama, da li bi bio spreman, o Pradedovski Boru, da otvoriš sebe prema smrti koja će nadahnjivati sve ljudske rase u generacijama koje dolaze, da bi se pamtilo u pesmi i legendi sve dok bude bilo ljudi na ovom svetu?"

Svi okupljeni su čekali na odgovor drveta.

Polako, postepeno, osećali smo kako emocionalni jezik drveta govori našim srcima. "Da", ponovio je duh drveta, "odavno znam da će ovo leto biti poslednje za mene, da je blizu vreme kada će ovaj oblik ustupiti mesto nekom drugom. Takva smrt će biti čast za mene. Čekao sam te, Deganavida. Nastavi."

Tada Hijavata pozva prisutne da se sagnu i da koristeći samo ruke počnu da kopaju u tlu, u šumskom zemljištu koje se nalazilo ispod iglica i mahovine. I svi su se pridružili i počeli da kopaju rov u podnožju ovog drveta koje je Hijavata povezo sa duboko ukorenjenim Drvetom Rata. Zabranio je korišćenje bilo kakve alatke ili oruđa. ali oduševljenje poglavica je bilo snažno; i dok su kopali, njihove ruke su se spajale sa rukama onih koji su bili u stanju da priđu dovoljno blizu da budu od neke

koristi. Uskoro se oko podnožja drveta pojavio dubok rov.

Nešto pre nego što su se drevne grane odcepile, kroz drvo je lagano, od podnožja prema vrhu, prošao svetlosni drhtaj, označavajući odlazak duha drveta. Prvi početni znaci nestabilnosti napokon su se mogli uočiti u njegovom podnožju. Hijavata je podigao ruku i naredio da prestanu sa kopanjem. Pozvao me je da istupim iz kruga. Prešao sam preko rova koji je okruživao drvo i verao se sve dok nisam stigao do moćnog stabla.

"Radeći zajedno" rekao sam, podigavši ruku raširenih prstiju, tako da su svi mogli da je vide, "radeći zajedno, kao prsti na jednoj ruci naših pet nacija poseduje ogromnu moć, jer tada je uz nas moć Velikog Duha. Kada se poravnamo sa ciljevima neba i radimo složno, tada sve prirodne sile rade s nama, podržavaju nas, pomažu nam.

I premda Istina može da bude jednostavna, jednostavna koliko je to ljudska ruka, i premda može da bude nežna, nežna koliko i ljudska ruka, ako je usklađena s moćima neba i moćima zemlje, ta jedna ruka može da se suprotstavi i najvećoj laži, najukorenjenijim navikama ili običajima, najtvrdokornijim i najdublje usađenim iluzijama; i ta jedna ruka može lako da je sruši, kao što ću ja sada samo jednom rukom da oborim ovo drvo."

Za vreme dok sam govorio, mnogi su tvrdili da su videli kako visoko iznad drveća lete velika krilata bića svetlosti koja su donela Tvorčevu moć na zemlju. Kada sam položio ruku na drvo, mnogi su tvrdili da su čuli šuštanje njihovih krila. Ali čak i oni koji nisu ni čuli ni videli ništa od ovoga, osetili su udar vetra koji se pridružio mojoj ljudskoj snazi kada se veliko drvo, uz tutnjavu, zaglušujući prasak, istriglo iz korenja u zemlji i palo razmrskavši se o šumsko telo.

Snaga i svečanost ovog događaja bili su tako upečatljivi da se glava ni jednog ratnika nije trgla. Ni jedno ljudsko srce, ni za trenutak, nije zaigralo od straha. U okupljenom mnoštvu zavlada tako duboka atmosfera poverenja, niko nije bio povređen kada je drvo palo. Neki su rekli da su videli kako su ga prihvatile ruke anđela i polako ga spustile na zemlju. Bilo je onih, koji su nakon godina koje su usledile, pričali da sam ja sam oborio drvo jednim pokretom. Ali tako nastaju priče. Tako se stvaraju legende.

Ni Hijavata ni ja nismo gubili ni časak trudeći se da najpotpunije

iskoristimo simboliku ovog trenutka. Pali bor je ostavio tako duboku jamu da je moglo da se vidi duboko na njenom dnu strujanje blatnjave podzemne vode. Pozvali smo sve prisutne da u duboki jaz bace svo oružje koje je ikada protilo ljudsku krv ili koje je bilo kada upotrebljeno u ratu. Tokom ostatka tog dana dok je sunce polako nestajalo na zapadu, ratnici su sledili primer svojih poglavica i uskoro je jama bila napunjena mnoštvom raznog oružja koje više nikada neće biti upotrebljeno protiv ljudskih bića.

Kada se sunce podiglo sledećeg jutra, sve ruke su se udružile u nabacivanju plodnog šumskog zemljišta preko jame u kojoj se sada nalazilo odbačeno oružje. Uskoro je na tom mestu nikla velika humka. Kada je oružje rata bilo zatrpano ispod otprilike šest stopa zemljišta, Hijavata se popeo na vrh humke i počeo da govori.

"Ovde ispod naših stopala je mesto kome sve oružje rata pripada, mađu vodama koje teku u carstvu mrtvih, ispod nivoa ljudskog znanja, ispod nivoa našeg interesovanja ili zanimanja. Zakopajmo ova oružja sukoba i oslobodimo se mržnje i nepoverenja koji su ga stvorili. Ona ne služe potrebama onih koji ih koriste ni upola tako dobro kao što to čine trgovina, međusobno povezivanje, bratstvo i saradnja. Zakopajmo ovo oružje da ga ne bi videli i da više nikada ne bi pomislili na njega kao na moguće rešenje. A da bi počivalo na ovom mestu, zasadimo novo drvo, drvo mira i razumevanja."

S izvanredno skladnim mladim belim borom, koji sam pažljivo odabrao i pripremio, popeo sam se na vrh humke kako bih se pridružio Hijavati. Dok sam držao drvo, Hijavata je kleknuo i u sveže nabacanoj šumskoj zemlji iskopao mesto za njega. Kada je mesto bilo pripremljeno, klekao sam pored Hijavate. Zajedno smo posadili novo drvo. Drvo Velikog Mira, drvo koje će, u vekovima koji dolaze, postati najpoznatije drvo istočno od Misisipija, Drvo Velikih Dugih Listova.

Kada su poglavice pet nacija sele oko novozasađenog drveta, Hijavata im se obratio na nov način, novim tonom, duhom koji je sada poticao iz svih naših srca, glasom koji je mogao proisteći samo iz dubokog sklada i slaganja hiljada ljudi koji su se okupili oko nas.

"Na početku smo novog doba", rekao je, Vremena kada će se sklonost ka nasilju ljudi sa ostrva, veoma udaljenih od obala ovoga jezera, udaljenih

od ove šume, veoma daleko od svih zemalja za koje znate, sve više povećavati i postajati sve nasilnija, vremena kraja. To je dobro, jer to je početak isceljenja koje će zauvek ukloniti iz ljudskih srca neiskreno drvo ratovanja. I upravo kao što je noć najtamnija neposredno pred svanuće novog dana, tako će i događaji bivati sve gori pre nego što počne da postaje bolje.

Živimo na početku vremena kada će laži koje okreću ljudska srca od puteva mira, mnogo snažnije nego ikada pre, šaputati u ljudskim mislima. Zato je potrebno da na samom početku ovih vremena, kada će moći ratnih staza sve više rasti u srcima naroda koji se nalaze daleko od naših obala, ispravno je i potrebno da mi poštujemo prethodno donetu odluku o miru koju smo utvrdili ovde mnogo ranije. Mi živimo na zemlji u koju će ljudi sa svih strana sveta jednoga dana doći da bi bili isceljeni. I zato je pravi trenutak da danas zasadimo drvo puteva mira.

Drvo koje smo zasadili ovde rašće i bujaće. U našem vlastitom shvatanju, u shvatanju naše dece i dece naše dece. Kroz dvanaest generacija ovo drvo će da postane snažno; a tokom tih generacija doći će mnogo bolja vremena za sve ljude koji će živeti pod sokovima njegovog učenja. Istine ovog drveta će da cvetaju, i to ne samo u srcima Irokeza, već i u srcima plemena i naroda koji se nalaze daleko od ovih obala.

Ali tada će stići pobesnela oluja. Ljudi blede rase će stići sa istoka. Biće brojniji od sve divljači koja živi odavde pa sve do lovišta Dakote. A u ovoj oluji, koja će trajati pet dugih vekova, Drvo Velikih Dugih Listova biće potpuno uništeno. Ni jedna grančica ni iglica neće ostati, da više nikada ne budu pronađeni. Ljudi će da zaborave čak i mesto na kome je ono stajalo. Vreme tuge, daleko veće nego koju smo bilo kada spoznali, ispuniće sve naše zemlje. Pripadnici naših naroda moći će na prste da se prebroje. Naše pesme će biti zaboravljene.

Ipak u trenutku kada bake i dede budu počeli da gube i poslednju nadu, u trenutku kada poslednji pripovedači budu gotovo sasvim zaboravljani, iznenada postaće jasno da je upravo ta oluja, koja je iz korena iščupala Drvo Velikih Dugih Listova, raznela njegove šišarke na sve četiri strane sveta, raznela njegovo seme na vetrovima. U brdovitoj zemlji ono će se tiho i duboko ukoreniti. U početku će rasti sasvim neprimećeno.

Bela rasa sa severa dovešće sa sobom moćne crne ljude sa juga.

Vremenom, iz pravca zalazećeg sunca, njima će se pridružiti ljudi žute kože. Ove tri rase će doći sa tri strane sveta da bi se srele ovde, na ovim lovištima. Naša deca će da se mešaju sa njihovom decom i kada oluja bude prošla, putevi mira i saradnje će se rascvetati među ljudima sveta i proširiće se na svaku zemlju, a sva deca Velikog Duha živeće zajedno u skladu.

"Jednoga dana", govorio je Hijavata, "ove iste misli koje cvetaju danas u našem saznanju stići će do zvezda, dalje od najudaljenijeg oblaka i vrtići će se nazad, prenoseći učenja ovog rascvetalog drveta kao odjek. Ljudi svih nacija sveta će čuti ove misli mira i biće zadivljeni. Tada će saznati misli Boga. Pesme Krilatih će se ponovo pevati po selima zemlje i ljudi četiri rase će nakon toga da žive kao jedno, u miru kao što to čini mnoštvo listova ovog jednog drveta. I više neće biti rata, bolesti ni neistine.

Dajem vam ovo proročanstvo da biste ga preneli svojoj deci i deci vaše dece, da bi ga stalno ponavljali kroz priče oko viggvamskih vatri kroz generacije koje dolaze. Kada velika oluja dođe i kada bude izgledalo da je istina zauvek uništena, čvrsto se držite ovog proročanstva, moji hrabri ratnici. Ostanite verni istini, moje poglavice. Budite čvrsti, jer svi ste vi iscelitelji i deca Velikog Duha. Jer iz ovog početka, koji mi danas stvaramo vremenom će, kada petovekovna oluja bude prohujala, iznići novi svet u kome će vladati miroljubivi ljudi. A u tom svetu, varvarski običaji ratovanja biće tako daleki, da će čak i pripovedači da ih zaborave.

Danas se udružujemo u savez ljudi naših pet naroda. Sačinjavamo dogovor da poštujemo puteve ljubavi, puteve pravde, puteve mira. Mi u stvari nismo odvojeni narodi. Svako od nas ovde, u ovom mnoštvu, samo je jedan list na drvetu Velikog Duha. Kada krenemo unutar sebe da bi dotakli reku života koja protiče kroz srce našeg bića, svako od nas dodiruje isti onaj život koji teče kroz našu braću i sestre, kao što isti sok protiče kroz svaki list drveta.

Vaš život je Božiji život. Veliki Duh se ne nalazi samo izvan vas, već i u vama. Slušajte Velikog Duha. U vašim najintimnijim mislima, čućete učenja koja su nadmoćnija od bilo kog učenja koje bi smo vam ja ili Deganavida rečima mogli da prenesemo."

Hijavata je za trenutak prestao da govori i sagnuo je glavu kako bi svi prisutni mogli da shvate ovu istinu. Ubrzo zatim, on podiže pogled i

nastavi, govoreći sada glasnije tako da je njegov glas stizao čak i do najudaljenijih tačaka udoline.

"Kao što ne možete vidite da se listovi bilo kog zdravog drveta u šumi međusobno prepiru ili bore, isto tako nema nikakve potrebe da se ljudi međusobno prepiru ili bore zbog bilo čega izuzev prijateljskog nadmetanja. Kada se Veliki Duh spozna iznutra, u zajednicama u kojima se poštuju istina i poštenje, ljudi žive u međusobnom skladu. Oni doživljavaju svoje vlastite živote i život Tvorca kao jedan isti život. Oni znaju da su naši ljudi listovi, a naša plemena grane čudesnog drveta. Oni znaju da život dvonogih i četvoronogih i krilatih, život biljaka i reka i mora, život čak i samog sunca, meseca i zvezda raste iz tog istog drveta. Svi potiču iz jednog jedinog stabla Bića - večnog življenja koje znamo pod imenom Bog. Na ovaj način, Veliki Duh živi unutar svih stvari, u svakoj životinji i biljci, u svakom drvetu, i u svakome od nas koji smo ovde prisutni."

Dok je izgovarao ove reči, Hijavata se kretao po humci, potkrepljivao reci pokretima, iscrtavao slike u vazduhu, pokazujući s vremena na vreme na novo posađeno drvo, govorio je svom žestinom svog negdašnjeg ratničkog duha. Usmeravao je ogromnu količinu energije u prenošenje, ne samo ideje i zamisli onima koji su bili okupljeni, već, onoliko koliko je to on bio u stanju, Istinskog doživljaja uverenosti koju je on u tom trenutku posedovao. Moglo se osetiti kako poglavice kada bi osetile ovu uverenost, počinju i sami da je razumevaju i doživljavaju.

S vremena na vreme, po neki od njih bi ustao, i duhom gotovo isto tako divnim kao što je bio Hijavatin, izgovorio reč ili dve o velikoj istini kao da je ona bila sastavni deo njega i njegovog naroda. Poglavice su, međutim, govorile kratko, jer su, verujem kao i ja sam, istinski osećali strahopoštovanje prema Velikom Duhu koji je, očigledno, u tim trenucima postao Hijavata. Neki su pričali da su videli veliko krilato stvorenje kako se visoko u drveću nadnosi iznad Hijavate dok je govorio. Ja sam video Hijavatu, ali sam ga video onakvog kakvog sam ga znao u Andima, na Himalajima, i jednom na obalama Galilejskog mora. To nije bilo tuđe prisustvo koje je nadahnulo Hijavatu. To se veliki večiti Duh, koji je stvarnost svakog ljudskog bića, jednostavno vratio kući u Hijavatino srce pošto je u njemu primljen s dobrodošlicom.

OSNIVAMO KONFEDERACIJU

Ono što se zatim dogodilo izgledalo je neverovatno usred takvog skupa lovaca i ratnika. Neki su kasnije pričali da je to bilo čudo. U svakom slučaju, za one od nas koji su bili neposredni svedoci ovog događaja, ništa od toga nije izgledalo ne prirodno. U stvari, sve je delovalo tako prirodno i tako se nadovezivalo na Hijavatin govor da je naše iznenađenje bilo samo trenutno.

Hijavata je pričao o tome kako život Velikog Duha ne teče samo kroz Ljudska bića, već i kroz krilata stvorenja i četvoronožne životinje. Upravo u trenutku kada ih je pominjao, velika snežna sova slete, poput duha, na najnižu granu drveta koje se nalazilo odmah iza nas, dok su se dve srne praćene srndaćem, manje sklonom avanturi, probijale kroz zbijenu gomilu ljudi - povremeno obazrivo zaobilazeći one koji su im se nalazili na putu. Hijavata pokaza na jelena i na sovu.

"Naše življenje treba da protekne u miru s njima", reče, "uzimajući im život samo kada je to potrebno da bi nahranili naš narod, zahvaljujući se pri tom duhovima životinja čiji fizički oblik mi jedemo, zahvaljujući se Velikom koji se javlja u svim ovim oblicima, unutar svih ovih oblika, u svakom drvetu, u svakom cvetu, u svakom semenu biljke, u svakoj životinji, u svakom potoku, u svakom kamenu, u svakoj živoj, postojećoj stvari.

Veliki Duh je ovde. Sa nama, danas, u ovim namerama. I kao što je Veliki Duh nadahnuo i bio svedok ove svečanosti, on može da nadahne i sve naše aktivnosti od sada pa nadalje - sve što činimo, sve što govorimo - jer on ih je osvedočio na samom početku. Naši životi i životi naših plemena mogu da budu posvećeni proširenju ovog mira na udaljene i raštrkane narode šuma i visja. To je najlepší način za odavanje počasti našoj Majci, zemlji. Mi smo ljudi koji su ostali verni. I neka zanavek bude tako."

Gotovo neprimetno, dok je Hijavata govorio, oko nas je počeo da se spušta sumrak. Jedna za drugom javljale su se vatre. Mnoštvo sićušnih vatri postepeno ispuni proplanak oko novo zasađenog drveta i zaplesa preko okolnih bregova dok su se ljudi okupljali oko njih da bi se ugrijali. Pun mesec još uvek nije izronio, ali iznad nas, kao da odražavaju naše male vatre, zvezde počеше da se javljaju na nebu. Velika vatra je bila naložena ispred humke na kojoj je bilo posađeno mlado drvo. Na ovoj humci,

odmah pored Drveta Velikih Dugih Listova, stajao je Hijavata.

"Dok se dim mnogih porodičnih vatri diže i prostire iznad šume, setimo se", podsetio je Irokeze, "da ovaj dim potiče iz mnogih vatri i da ni jedna vatra nije bolja od druge. I premda jedna vatra može plamteti jasnije, a druga pritajenije, ko može da oceni koja je mudrija? Dobro znate, kao što i ja znam, da postoje vremena i godišnja doba za obe. Setite se uvek da istina izvire iz mnogih srca i da ima mnogo spoljašnjih oblika, i da nikada dva nisu ista. Jedno u Velikom Duhu, nećemo imati jednoga vođu, ni jednu vladajuću porodicu, niti klasu vladajućih šamana, jer takvi običaji su ratnička tradicija, a ne tradicija Ongvehohvea. Neka takvi običaji budu pokopani zajedno sa našim oružjem. Neka leže zaboravljeni pored drveta koga više nema.

Ispod Drveta Velikih Dugih Listova novo drvo cveta u našim srcima, postoji samo jedan vođa, samo jedan poglavica - Vakan Tanka -Tvorac, Onaj koji je Večiti, koji sija u svetlosti svake zvezde i gori u svakom plamenu sunca. Znaj, moj narode, da Jedan živi u tebi. Ne umanjuj sjaj sunca prenoseći svoju moć na drugoga.

Neka od danas pa nadalje svi ljudi koji govore jezikom Irokeza znaju da hijerarhija stvara jalovo tlo iz koga Drvo Mira ne može da crpi snagu i ubrzo umire. Kad god se pokoravate vodstvu jednoga čoveka ili malo vladajućoj eliti, imate društvo koje je izgrađeno na temeljima puteva nasilja. Takvo društvo svija svoj logor ispod grana samog Drveta Rata. Nasilje predstavlja koren hijerarhijskog društva. Takva društva nikada neće upoznati mir. Njihovi ljudi nikada neće moći da odahnu, uvek će biti u ratu - ako ne sa drugim narodima, onda će se boriti međusobno. U Božijem viđenju nema hijerarhije. Za takvu glupost ne znaju zdrava plemena.

Neka ni jedan čovek ne bude vođa tokom celog svog života; jer, kažem vam, ako je bilo koji čovek suviše dugo vođa, on mora neminovno da pogreši. Vođa koji vlada moćima i magijom Velikoga je vođa samo za jedan određeni cilj, određeni trenutak, vođa za jedno određeno doba ili projekat ili putovanje.

Nijedna od gusaka koje čujem da preleću iznad nas nije toliko luda da uvek leti ispred jata; njena krila bi se veoma brzo umorila i ona bi sigurno pala. Nijedan na takav način poremećen duh nikada ne bi mogao da nađe

sledbenike - izuzev možda ovde u carstvu mrtvih!" reče Hijavata lupnuvši nogom po humci, "čije oružje i načine življenja je mnogo bolje da zaboravimo.

Neka niko od vas ne misli o sebi kao o đaćiću, pristalici ili učeniku bilo mome ili Deganavide, jer onaj ko misli o sebi kao o učeniku nikada neće postati bolji od svog učitelja. Ona koja razmišlja o sebi kao o sledbeniku nikada neće uspeti da nadmaši svoga vođu. Svako od vas ovde je u stanju da izvrši sve ovo što smo mi ovde uradili - i znatno više. Ono što smo vam doneli u poslednjih pet godina samo je sitnica u odnosu na ono što ćete vi da učinite u vremenima koja dolaze. Ne gledajte u nas da bi sledili stope puta mira, gledajte u sebe i znajte da je Veliki Duh izvor naše staze, izvor naših reci i vrelo najdubljeg mira. Dozvolite da vas njegov duh vodi. Nikada nećete zalutati.

Premda je možda bilo prikladno za ovo vreme, za ovo doba, da nas dvojica poslužimo kao podstrek za sve vas, shvatite da će doći vreme kada ćete vi biti podstrek drugima, a oni onda opet drugima, i ovi drugi opet drugima. I kao što se večeras dim sa mnoštva naših pojedinačnih vatri polako diže u nebo i postaje jedinstven dim koji prolazi kroz granje Drveta Velikih Dugih Listova koje smo posadili ovde, tako mogu i misli, koje leže u korenju mira, da se prošire na sve nacije i ljude sveta. Neka se korenje ovog drveta razvija i razastire ispod šumskog tla. Vidim ga," reče Hijavata pokazujući na zemlju na kojoj je stajao, "kako i sada raste - Veliko Belo Korenje Mira."

Mnogi su u tom trenutku videli da je drvo izraslo za širinu ruke ili više. Ispod svetlosti vatre, drugi su videli svojim unutrašnjim okom četiri velika bela korena kako prodiru duboko u šumsko tle, šireći se ispod zemlje na četiri strane sveta, dosežući do podzemnih struja koje vladaju ljudskim strastima. Za mnoge u ovim trenucima, Veliko Belo Korenje Mira postalo je dodirljivo i stvarno.

Iznad nas, naše misli i ideje su se rasprostirale kao što se dim kretao put zvezda.

Kada je Hijavata seo da bi se odmorio u podnožju novoposađenog drveta, ja sam ustao. Iza nas se polako podizao veličanstven mesec, oranž boje, i u tom trenutku je otprilike jednom svojom polovinom izronio iznad ogolelog drveća. Govorio sam sporije. Bio sam svestan da se svaka reč

koju izgovaram tiho prenosi, šapuće od uveta do uveta. Mogao sam da čujem ponavljanje gotovo kao eho ili nežni povetarac koji žumori kroz šumu. Zatražio sam da po jedna strela iz svakog od pet okupljenih naroda bude data Hijavati. Svi prisutni su mogli da vide strele. Jedna po jedna su donete na vrh humke i svečno položene u Hijavatinu ispruženu ruku. "Danas smo", rekao sam, napravivši pauzu kako bih dao vremena ehu da stigne i do najudaljenijeg drveća, "sjedini naše pojedinačne moći u jednu snažnu moć, moć ove konfederacije. Simbolički predstavljamo ovu konfederaciju spajanjem u jedan svežanj ovih pet strela, po jedne iz svakog od naših naroda. U podnožju stabla Drveta Mira, Hijavata će povezati strele pomoću jelenje tetive, koja je jaka i dugotrajna. Tako će ove istine koje ovom prilikom svetkujemo, svakoga od nas, ovde prisutnog, vezivali u jedno biće kako bi mogli od sada pa nadalje da delamo zajedno u slozi, za dobrobit svih.

Ukoliko se samo jedna strela ukloni iz ovog svežnja, ceo svežanj gubi mnogo u snazi. Ukoliko se izvade dve strele, moć konfederacije će u mnogome biti oslabljena. A ako bi se tri strele uklonile, svako bi mogao da uzme preostali svežanj i da ga lako prelomi na dvoje. Svaka od ovih strela pojedinačno nije naročito jaka, čak i dete bi moglo da je slomi. Ali čvrsto povezane zajedno u jedan svežanj, one su dovoljno snažne da izdrže bilo šta što bi moglo da se uroti protiv njih.

Neka se Liga Pet Nacija suoči zajedno s budućnošću. Mislimo jednim umom mislima našeg Tvorca i uvek tražimo mirna rešenja za nesporazume bilo unutar našeg Saveza ili izvan njega. Osećajmo kao jedno, jednim srcem, sažaljenjem Velikog Duha i težimo uvek sa izbegnemo krvoproliće. Ukoliko se bilo ko od nas suoči sa zlom izvana, svi zajedno se okrenimo prema tom zlu, delajući složno snagom jednog tela. Iz toga ćemo crpsti veliku moć, jer od danas pa nadalje, mi ćemo postojati ili propasti, sjedinjeni kao jedan narod. Ostavićemo ovaj svežanj strela ispod Drveta Velikih Dugih Listova da bi nas uvek podsećao na naš savez."

Silazeći sa humke pozvao sam sve one koji su mogli da stanu da priđu i da formiraju zajedno sa mnom i Hijavatom krug oko Drveta Mira.

"Držeći se čvrsto jedan drugome za ramena," rekao sam, "mi pravimo tako snažan krug da niko ne može da se probije kroz njega. Živimo naše živote u ovom krugu predanosti Velikom Miru. Neka uvek vlada prijateljstvo, iskrenost i bratstvo među nama. Dozvolimo da naša deca i naši unuci rastu i žive svoje živote u ovom krugu mira i sigurnosti. Neka ništa ne uništi niti

uzdrma našu predanost principima koje smo priznali kroz ovo sveto jedinstvo.

Nikada ne zaboravite da svako od nas u ovom krugu ima podjednako značajno mesto i jednaku moć. Uz prijateljstvo i saradnju, uz strpljenje i razumevanje, nema ničega o čemu se vremenom ne bismo mogli dogovoriti. Jer oni koji su kavgadžije i koji stalno traže nevolje biće odstranjeni iz saveza kao što snažan vetar odnosi mrtvo lišće sa drveta. A oni koji budu isterani iz Lige Pet Nacija nikada neće biti pozvani da se ponovo vrate.

"Ali, moja braćo", rekao sam, "moje sestre iz šume, nadajmo se da nikada nećemo morati da upotrebimo ove mere. Jer Veliki Duh nas je snabdeo svime što nam je potrebno da povratimo razum ukoliko bilo kada padnemo u zbrku izazvanu slepom strašću. Ukoliko bilo ko od vas oseti bes ili zbunjenost, ozlojeđenost ili strah, neka se popne na vrh najvišeg drveta koje može da pronade i neka pogleda prema Tvorcu ovog sveta da bi osetio olakšanje. Neka pozove duhovna plemena i neka sačeka odgovor. Neka vaša koža bude debela koliko je debela kora velikog drveta, tako da osje i žaoke drugih ne budu u stanju da poremete vašu ravnotežu ili da utiču na vašu suštinu. Ne sramotite sebe tako što ćete biti poznati po tome da se brzo ljutite, neka strpljenje, tolerancija i promišljena mudrost budu karakteristike vašeg života. Ipak, ne mislite loše o sebi ukoliko se naljutite ili postanete zbunjeni. Možda je to samo Gahaov način da vam ukaže da je prošlo suviše dugo vremena od kada se niste popeli na drvo! To su osećanja s kojima se svi ponekad moramo da suočimo tokom našeg hoda po zemlji. Ali zapamtite, više se ni sa čime ne suočavamo sami, jer ovaj krug će nas sjedinjavati zauvek.

Ne možeš imali nevolje koje istovremeno neće biti i moje nevolje, niti bilo koju radost koja neće biti i moja vlastita. Ovo govorim iz dubine svoga srca - a ovde su večeras sa nama i hiljade drugih koji isto osećaju u svojim srcima. Ukoliko postoji hiljadu onih koji ti večeras govore ovo, koliko li će ih tek biti koji će ti to govoriti u godinama koje dolaze? Zapamti, pomoć ti je uvek na dohvat ruke.

Imate prijatelje u višim svetovima koji će uvek stići na vaš poziv, a imate prijatelje i u ovom svetu koji će učiniti isto. S najvišeg drveta, zatražite istinu vašega duha i znajte da će uvek, baš uvek, prijatelji doći da vam pomognu."

Zatim, usred sve glasnijeg odobravanja koje se kao u horu čulo iz grla prisutnih, krug se raspustio i ja sam ponovo zauzeo svoje mesto na vrhu humke pored Hijavate.

"Ukoliko bilo koji čovek ili narod", nastavio sam, "poželi mir u svom srcu, neka taj čovek ili neka taj narod prati Veliko Belo Korenje Mira do njegovog samog izvora u biću jednog velikog večitog Duha koji je prisutan u svakom srcu koje kuca. Neka pronađu zaklon ispod dugih listova bujajućeg Drveta Mira. Neka žive svoje živote u zaklonu ovih istina. Jer oni koji istraju na ovim putevima i principima biće uzdignuti i paženi, njihove porodice će napredovati i postaće blagoslov za svoja plemena, za četvoroonošce, krilate i ljude svih naroda sa kojima se bilo kada sretnu.

Kada se okupite u krug oko vaše saborne vatre, neka se zna da je vođstvo potrebno samo radi plemenskih poduhvata, jer ono povezuje moć i ujedinjuje narod. Ali od sada neka vaše vođe određuju smene godišnjih doba. Neka smena među vašim poglavicama i starešinama bude kao smena jesenjeg lišća s novim mladim listovima u proleće. Kako je običaj među narodima Irokeza da im ratnici i junaci budu poglavice i vođe, i kako se ovaj običaj neće promeniti sve dok ne prođe velika bela oluja, neka žene vašeg plemena budu one koje će okupljene u Mesecu Kada Prvi Sneg Počne Da Pada odlučiti sistemom glasanja ko su oni koji će da budu glavne poglavice i vođe u narednom periodu."

Dok sam ovo govorio čuo se žamor iznenađenja. Sistem glasanja, sam po sebi, nije predstavljao novost. U osnovi to je bio način na koji se uvek odlučivalo o tome ko će da budu poglavice i vođe. Međutim, u prošlosti, plemenska glasačka zasedanja su uvek bila nepisana pravila, na kojima su dominirali najglasniji muškarci. Žene su imale posredničke uloge tako što su pomagale da se formiraju mišljenja njihove braće, muževa i očeva. Ali veoma bi se retko dogodilo da bilo koja, izuzev najjačih i najrečitijih žena uspe da direktno utiče na sam proces. Dati ženama ne samo običnu, već središnju ulogu u procesu glasanja koji bi pored toga bio zvaničniji i ritualniji, predstavljalo je novu ideju. Ona je pozdravljena u duhu dobre volje koji se ubrzo stiša u dostojanstveno razmišljanje.

Nekoliko sledećih dana je utrošeno na davanje konačnog izgleda novom Savezu Naroda Irokeza.

Konfederacija je bila podeljena u tri tela: Mohavke, Čuvari Istočnih Vrata, zajedno sa Senekama, Čuvarima Zapadnih Vrata, predstavljali su jedno od ovih tela; Oneide zajedno sa Kajugama su formirali drugo telo; u sredini, i politički i geografski, bile su Onondage, Čuvari Središnje Vatre. Ukoliko su se dva plemena jednog tela složila u pogledu neke odluke sa dva plemena drugog tela, onda su tu odluku dostavljali Čuvarima Središnje Vatre, Ukoliko se Onondage nisu složile sa predloženom akcijom, onda se odluka ponovo vraćala veću četiri plemena na ponovno razmatranje.

Ukoliko su se četiri plemena i dalje imala zajednički stav o toj stvari, onda je ona postajala zvanična politika.

U slučajevima kada oko večničke vatre ne postoji saglasnost između Mohavk- Seneka strane i Oneida-Kajuga strane, konačnu odluku će donositi Čuvari Vatre. Na kraju, uvek je postizan sporazum.

Tokom razgovora o bitnim stvarima, podsticana je otvorena rasprava među svom pedeseticom plemenskih voda - ili sahema -od kojih su po desetorica bili izabrani da bi predstavljali svako od pet osnivačkih plemena. Međutim, kada bi neka odluka postala zvanična politika Saveza, sahemi su je do detalja poštovali zanemarujući svoja vlastita gledišta i do kraja su podržavali konačnu odluku. Ovaj princip odlaganja vlastitih stanovišta ustranu i potpuno podržavanje, nakon što su utvrđeni, ciljeva sjedinjenog tela naroda, bio je dosledno poštovan tokom ranih vekova postojanja konfederacije. To je bio sveti i poštovan sastavni deo Gajaneshagova, Velikog Zakona Mira.

Demokratija primenjivana u irokeškoj konfederaciji živela je mnogo vekova pre nego što su je preuredili i prihvatili uznemireni američki kolonisti koji su izgubili strpljenje s britanskom kraljevskom vlašću. I premda je ovaj način društvenog poretka donekle iskvaren do 18. veka, ipak je u to vreme još uvek ostalo - kao što je to i danas u srcu svakog Irokeza - snažno osećanje opasnosti od vođstva koje se zasniva na ušančenoj vertikalnoj hijerarhiji.

Ne iznenađuje činjenica da je mlad dečak kolonista, odrastao u Šumama Virdžinije, dobro upoznao ove ideje, ne iznenađuje što su Džeferson, Vašington, Frenklin i Monro mislili na način na koji su mislili. Iako se nismo inkarnirali duže od jednog ili dva leta ili zime među Amerikancima kolonijalnog doba, mi smo uvek bili tamo. Iz unutrašnjosti svakog drveta,

iz cvasti svakog cveta, iz očiju svake ptice i deteta, mi smo posmatrali ove koloniste. Mi smo oni koji su obezbeđivali srnetinu na njihovim trpezama, mi smo oni koji su uticali na njihove snove, oni koji su im, kroz Džefersona i druge, pomogli da čvrsto i bezrezervno odbiju postojanje aristokratije na američkom tlu.

Održavali smo snažno i usredsređeno prisustvo u američkim kolonijama tih decenija i pomagali novo osnovanim Sjedinjenim Državama da oblikuju svoje državno i društveno uređenje, najvećim delom zasnovano na temeljima Irokeške konfederacije. Pomogli smo im da zasnuju demokratiju koja zahteva periodičnu smenu vođa, priznavanje osnovnih i neotuđivih prava svojih građana i tročlanu uravnoteženost moći između njenih izabраниh predstavnika.

Znali smo da ovi prvi kolonisti predstavljaju osnovu velikog kazana za mešanje nacija koji će Amerika uskoro postati. Znali smo da oni stvaraju političku strukturu koja će da upravlja uzajamnim odnosima među strateškim predstavnicima četiri rase tokom poslednjih i najkritičnijih vekova pre uspostavljanja Novog Poretka. Doba koje dolazi. Nismo se vratili našim opštim poslovima sve dok se nova vlada "ljudi, ljudima i za ljude" nije dobro učvrstila.

Veliko Belo Korenje Mira, kako su ga tog, danas dalekog dana, spoznali pripadnici pet nacija, predstavljalo je duboko i istinsko razumevanje koje se čvrsto ukorenjivalo u svesti istorijskih ljudi - razumevanje koje nikada nije napuštalo Ameriku, niti će je ikada napustiti, premda je bilo donekle poremećeno tokom skorašnje petovekovne oluje.

Pozivamo sve koji su u stanju da se vrte u taj dan kada su učenja cvetajućeg drveta bila ponovo uspostavljena u Americi, one od vas koji umeju da pročitaju te stvari sa zapisa ostavljenih na spinu elektrona lišća i drveća koja danas rastu na ovim istim mestima, one od vas koji mogu da se vrte mislima unazad i da pročitaju zapise o onom okupljanju na obalama Onondžga u jesen, vas osetljive, pesnike. Pozivamo vas da istražite ova vremena na koja vam mi iz duhovnog sveta možemo samo ukazati u kratkim odeljcima ove knjige. Ono što je začeto tamo bilo je seme ovoga što sada doživljavate kao opšte duhovno buđenje.

Vetrovi svesti koji sada duvaju kroz one koji predstavljaju vođe ljudske misli na kraju 20. veka su isti oni vetrovi koji su talasali listove na drveću

koje je okruživalo Hijavatu dok je govorio, isti oni vetrovi koji su uznosili dim sa mnoštva malih vatri tog jesenjeg sabora i objedinili ih u jedinstvenu spiralu koja sve do danas nastavlja da blagosilja nebesa ljudske svesnosti. Prikazi koje dajemo na stranicama ove knjige su olovkom nacrtane skice događaja koji su se odigravali. Naše reči su samo simboli, gravure, grubi obrisi. Stvarnost koja se nalazila u njihovoj pozadini i dalje živi i diše. Pronaći ćete je u vašim srcima. Na vama je da je iznesete svetu današnjice.

Dim koji se podigao sa onih vatri koje su jednom gorele na brdima severnog dela Države Nju Jork prilikom osnivanja Saveza Irokeza nastavlja da se diže i danas. On se podiže u svesti onih koji donose odluke u Ujedinjenim nacijama, čije se sedište nalazi nedaleko od mesta na kome je bilo zasađeno Drvo Mira. Podiže se u vidu novih ideja, novih zamisli, novih spoznaja prirode mira, podiže se u zemljama širom sveta čije se granice polako brišu, čije se aristokrate, jedan po jedan, polako povlače i silaze u društvo u kome su svi jednaki, u krugove prijatelja, onih koji su jednaki ispod grana drveta koje je ponovo procvetalo.

Mnogi osećaju miris dima naših vatri. To su misaone vatre. Upaljene u ljubavi. Gore za vas. Dozivaju. Zovu vas da se vratite kući.

NOVO INFORMATIČKO DRUŠTVO

I tako se dogodilo onog Meseca Kada su guske letele na jug, u godini kada je posađeno Drvo Velikih Dugih Listova, u veku koji je bio jedanaesti nakon naših aktivnosti u Galileji, da je mir došao u severnoameričke šume. Vremenom su se i Tu-skarore pridružile Konfederaciji, stvarajući telo od Šest Nacija kakvog ga je istorija zapamtila. Kako su godine prolazile, na desetine drugih plemena i naroda su pristupali miru koji se širio iz ove moćne alijanse. Utičući na plemena koja su bila čak tako daleko kao što su to bile Osage i Omaha, Savez Irokeza je učinio mnogo na širenju mudrosti Svetog Obruča i mira koji ga je tako sigurno sledio kao što leto sledi nakon proleća.

Religija kruga opet je, gotovo tri veka, poštovana među Irokezima i mnogim drugim plemenima sa kojima su Irokezi trgovali. Učenja rascvetalog drveta počela su da utiču i na one koji su boravili u velikoj centralnoj dolini Misisipija, u dolini reke Ohajo, u dolinama reka Montreal i Tenesi i u svim šumama koje su se nalazile između ovih reka. Nebo, sunce, mesec i duga su bili božanstva koja su ovi narodi poštovali i cenili. Oružja je bilo malo.

Od jezera Onondaga mirna trgovina se širila stotinama kilometara na sever, jug, istok i zapad. Stvorena su predivna umetnička dela: nakit, grnčarija, slike s izuzetnim i duboko misaonim crtežima. Velike humke zemlje u obliku životinja i ptica bile su otkrivene i još jednom su postale središta duhovnog jedinstva i sloge među narodima. Svetkovine u krugovima od kamena podsećale su ljude da je sam život najveća svetkovina od svih.

I premda je dolazak Evropljana bio taj koji je konačno zbrisao poslednje tragove Velikog Mira, u vreme njihovog dolaska Savez se već bio izrodio. Istražujući predstave koja sadašnja američka generacija ima o ovom dobu, videćemo brojna pogrešna tumačenja. S jedne strane imamo predstave onih koji idealizuju izvorna američka plemena iz 15. i 16. veka, opisujući ih kao idiličan narod, što oni u to vreme sigurno nisu bili. S druge strane, tu su "zvanične predstave" koje verovatno veoma dobro poznaje svaki američki školarac. Nijedna od ovih krajnosti nije tačna. Iako je istina bliža verovanjima romantičara, koji bar poseduju neki smisao za svet vizije koji su posedovali izvorni Amerikanci - svet svesnosti koji i do današnjeg dana Evropljani nisu razumeli. Intuitivno, oni među romantičarima koji su više

uočavali bili su u stanju da osete stanje koje je uistinu postojalo u Americi hiljadama godina pre evropskog osvajanja, i dobronamerno, oni su pobrkali ova rana vremena sa Amerikom Novog Amsterdama, trgovinom krznom, Pilgrimima i Čamlejom.

Čak i pošto se najveći deo nas vratio u duhovni svet, čak i na mestima gde se ni jedan od nas nije inkarnirao već hiljadu godina, izvorna američka plemena su bar nastavila da prepoznaju naše duhovno prisustvo. U Južnoj i Centralnoj Americi vrednosti su mnogo brže propadale, ali u Severnoj Americi -sve do samog dolaska belog Čoveka -postojale su osnovne vrednosti koje nikada nisu bile povređene.

Na primer, sve dok Evropljani nisu počeli da primenjuju svoje genocidne mere potpunog uništenja domorodaca, za pojam skalpiranja se nije čak ni čulo. Predstava o lovu i laganom ubijanju životinja radi krzna, takođe je bila potpuno strana američkim domorodcima. Čak i među najokrutnijim američkim plemenima prekolumbovskog vremena, životinja nikada nije bila ubijena, a da se ne zahvali njenom duhu, da se njeno meso ne koristi uz duboko poštovanje.

Ali hladni trgovci kojima je bilo dozvoljeno da napreduju pod okriljem evropskih monarha tokom 16. i 17. veka, videli su u domorodcima Amerike oruđe, lakoverna stvorenja, budale, koje su zapošljavali kada im je to odgovaralo i lovili kao životinje kada bi im njihovo istrebljenje donosilo veće zarade. Kada su ovi trgovci tražili od učenih ljudi sa napisu istorijske knjige, oni nisu ni pomenuli svet vizije niti plemenitije karakteristike domorodačkog naroda Amerike. Umesto toga oni su se prilično trudili da prikažu što beskrupuloznije domoroce, opisujući sve Amerikance kao divljake i pagane. Ali to se moglo i očekivati. To je bilo, ipak, još uvek mračno doba. Samo najgora - ili samo najbolja - deca izvornih Amerikanaca su nastavila da hodaju po zemlji. Osetljiviji duhovi su se još mnogo ranije opredelili za uzdržavanje od inkarnacija. Do sredine 17. veka, čak su i domoroci ratnički nastrojeni počeli su da čine isto. Između 1650 i 1900. godine domorodačka populacija Severne Amerike bila je smanjena za oko devedeset procenata.

Ni Hijavata ni Deganavida ne bi mogli da vrate tok istorije. Čak ni Irokeški savez ne bi mogao da zadrži neizbežno mešanje četiri rase koje je bilo određeno da prethodi našem povratku na zemlju. I upravo kao što su Evropljanima Isusova učenja pomogla da ublaže nasilje u protekla dva

milenijuma, tako su i naše aktivnosti u osnivanju Saveza Irokeza i udaranju temelja sadašnjeg američkog državnog sistema pomogle da se ublaži nasilje u ovim skorijim vekovima. Sećate se godina anno Domini i kao vremena nasilja, ali činjenica da ih se još uopšte i sećate -i da ste sačuvali zapise i osetljiva artefakata - dokaz je da su oni bili ogroman napredak u odnosu na tamu koja im je prethodila.

Kao što zahvaljujete Bogu na ljudima i idejama koji su pomogli da ovi vekovi budu bolji, a ne najgori kakvi su mogli da budu, tako se zahvalite i božanstvima nebu, suncu, mesecu i zemlji. Zahvalite božanstvima koja žive unutar drveća, koja klobučaju u izvorima iz kojih dobijate vodu za piće, za sazrevanje žita, kukuruza, krompira na poljima. Jer sva ova božanstva su, premda potpuno zanemarena, nastavila da pružaju svoje dobrotvorne uticaje i pomogla da vam se olakšaju traume proteklih vekova. Govoreći šapatom tu i tamo, kao nežni glasovi u vašim snovima, kao izdanci iz drveća koje vidite sa svoga prozora uveče kada lagano počinjete da tonete u san, na bezbroj neprimetnih načina, oni vam dolaze i odnose delić po delić vaše agresivnosti. Zahvalite im. Oni su preduhitrili mnoge tuge. Cenite ih i poštuju ih. Oni su sluge Boga.

Premda su to ista ona božanstva Tauta de Danan koja su poštovana na obalama Kilarneja, ista božanstva kojima su se druidi zahvaljivali uz prvi gutljaj vode sa svakog šumskog izvora, ista ona bića koja danas prizivaju Bušmani u Africi i Aboridžani u Australiji, ona nisu "paganski" bogovi. Oni su korisna bića, suštinske energije, i nijednom od njih ne nedostaje svesnost. Oni predstavljaju posebne načine koje je Bog odabrao da vam služe u ovom materijalnom svetu. Svaki put kad ispoljite poštovanje prema bilo kom od njih, vi slavite Boga.

Vi ste verovatno jedini ljudi koji nemaju ime za ove tanane esencije božanstvenosti. Formirajući veličanstven panteon čuda, vibrirajući i iskreći kao boje u dugi, oni se sjedinjuju u jednom Velikom Duhu, istom Hristosu, istom Vakan Tanki, istoj večitoj ljubavi zvezdane vatre, čija se iskra svugde poštuje kao izvor života.

Upravo kao što u stvarnosti ne postoji sukob između elementarnih sila zemlje i šaputanja solarnog vetra, kao što ne postoji sukob između okeana i obale, između ženskog i muškog, između mesečine, sunčeve svetlosti, podneva i noći, tako ne postoji sukob ni između monoteizma Evropljana i panteizma naroda zemlje širom sveta. Učinite kraj izopačenju i zloupotrebi

obe ove tradicije.

U ovom novom svetu svetlosti, vidite Boga u svakoj stvari. Shvatite da poštovanje bilo kog aspekta boga znači poštovanje samog Boga. Ne dozvolite da iskazivanje poštovanja bude rezervisano samo za lik u vašoj katedrali - ili svesti. Proširite ga na svakog vrapca, svako dete, svaki cvet. Podajte ga svakom oblutku koji se svetluca na plaži.

Poštujte duh Boga, ne kao apstrakciju, već u vašoj sestri, u vašem bratu i u vašem vlastitom srcu. Ukažite im slobodno svoje puno poštovanje. Podarite ga jelenu u šumi, orlu koji osvaja puteve kroz planinske klance, dabru koji uživa u svakom trenutku svog života. To je način na koji poštujete Boga, poštujući sve stvorene stvari. Zahvalite se svim onim mnogobrojnim bićima koja su učinila da za vas ovo doba bude mnogo svetlije. Podarite im svoju ljubav. Vidite ih u svakoj zruci mesečine i u svakom šumskom proplanku.

Kada znate za Hrista čije je telo celu zemlju spasilo, kada Božija svetlost živi u vama, kada je vaša individualnost ponizno stavila sve ono što jeste u službu vaše univerzalnosti i spoznate sebe kao jedno sa velikim Bićem čiji ste predstavnik na zemlji i vi, tada ćete uistinu ugledati panteon božanstava! A svako od njih će vam pevati o radosti, čudu, lepoti i blagoslovenoj slavi Jednoga.

Živeći u Jednom, usklađeni sa Jednim, pevajte u skladu sa drugima iz vaše nacije, kao što vaša nacija peva u skladu sa drugim nacijama koje u ovom svetu formiraju organ svesti Jednoga. Vi ste način na koji je Bog postao ljudsko biće, način na koji Bog neguje vrt. Vi ste način na koji Bog utiče na univerzum stvaranja. Ovaj svet je vaše obelodanjenje. Vi ste ga stvorili da biste kao ljudska porodica mogli da stupite u vreme radosti kroz supstancu biologije.

Neobično nam je da vam se sada obraćamo na ovaj način, mi koji smo onaj deo vas koji ostaje budan dok spavate, vama koji izvodite vašu vrstu iz njenih snova; jer vi inkarnirani ljudi ovoga doba još dremate u obličju naše dece. Ipak, znamo da je najbolji način da vas probudimo tako što ćemo vam govoriti kao svom izvoru. Ali kako roditelj može da govori detetu, kada zna da će to dete uskoro postati Bog? Kako možemo mi koji smo bdeli nad vašim mesečarskim koracima -i spašavali vas uvek, i uvek iznova, od pada preko litica neznanja - sada da promenimo način

posmatranja i da na vas gledamo onako kao što smo to činili kada je ovaj svet bio mlad, a vaš Duh nas rodio? Kako? Sa zadovoljstvom. Radosno. S pesmom koja će se zauvek dizati u uzlaznoj spirali vatre vaše večne ljubavi.

Uz svu njegovu ogromnu pustolovinu, uz sav njegov velelepni prizor, sa svom njegovom epikom, zapisanom i na sreću zaboravljenom, ovaj pad vaše ljudske svesti je, naravno, isceljen, kao što to biva sa svim stvarima kada dovoljno vremena prođe. Inteligencija koja je jednom usađena, bez obzira što može krenuti u pogrešnim smerovima tokom cele epohe ili doba, ništa manje nije inteligencija u svom izvoru i ne može, nikada ne može, izgubiti sposobnost da nauči.

U očiglednoj i dokazanoj jednostavnosti istine koju sada vaša ljudska svest shvata i prenosi tako slobodno, vi ne možete a da se ne čudite zašto ove ideje nisu mogle da se prošire tako lako u Sokratovim školama, u renesansnoj Firenci, na dvorovima Solomona, ili po manastirima Tibeta. U prolaznom trenu dok zora počinje da se plavi i svetluca na horizontu, vi se čudite.

Zašto istina nije procvetala kada je Kolumba plakala na obali Jona? Zašto je munja između Franje Asiškog i Pape Inoćentija III osvetlila samo Vatikan? Pa i tamo samo na jedan sat? Zašto nije uspela da upali vatru koja bi prosvetlila svet? Čudite se zašto Artur, na kraju, nije mogao da zadrži Okrugli sto; i zašto je najfinija nordijska generacija posegla za hipnozom koja ih je podučila upravo onoliko koliko i Japance.

Ti si taj koji je bio tamo, u čajnim vrtovima Cara, kada je to istinski bio Bog Sunce koji je težio da ispuni umove i srca ljudi. I zar nisi bio ti onaj koji se, jašući na svom konju u pustinji, gnušao nad ratničkim putevima Kine. Onaj koji je zastao na trenutak da zapiše one reci, koje su dugo bile smatrane svetim, ali koje nikada nisu postigle u potpunosti svoj cilj? I ispod drveta (bodhi), nakon što si pojeo mleko i gruševinu, zašto si potisnuo svoj nagon da opširno govoriš u trenutku kada ti ih je ponudila?

U ovom trenutku kada će istorija uskoro da bude pokopana, u ovom lepršavom trenutku pre nego što se tvoja pažnja usmeri ka zvezdama, ti ne možeš a da se ne pitaš o tim kritičnim raskršćima. Istina se tako očigledno i prirodno širi među ljudima kasnog 20. veka. Zašto se nije tako lako i prirodno širila onda kada si verovatno video podoban trenutak,

inkarnirajući se tu i tamo u drugim životima, u drugim trenucima? Dugo si prolazio ovim carstvima, držeći sveće u mraku, vodeći ratnička plemena sve bliže i bliže izlečenju koje sada nije sveća, već zora koja plamti svetlošću na istočnom nebu.

Danas vidite da se ove ideje javljaju u stotinama novih knjiga, pesama, filmova, publikacija i časopisa. Vidite li strast sa kojom se svi oni prevode na sve jezike sveta, pretvoreni u svaki oblik medijskog prikazivanja i kako se dele među isceliteljima i vođama svih nacija na zemlji, i pitaš se za prilike koje su propuštene.

Ali onda vidiš da nije bilo propuštenih prilika. Jer da si krenuo za ženom koja ti je ponudila mleko i gruš, vas dvoje skupa, sjedinjeni u blaženstvu, mogli ste otići njenim čamcem daleko preko Ganga i ne bi preneo reč do granice iluzije. Kao što si to učinio na kraju, Kvecalkoatl, Isus, znao si koliko su oni na početku zavisili od tebe. Istina se nije smanjila kada se vaš ljudski vidokrug smanjio. Ona je rasla. Produbljivala se.

Premda Veliko Belo Korenje Mira ne mari za imena, ega, natpise, ipak, predstave koje počivaju, kao jučerašnje lišće ispod pulsiranja ovog sezonskog života, poštuju sve njih jednako kao i svaki koren mira isprepleten u velikoj mreži koncentričnih godova svetlosti koji prvo prolaze kroz veliku Majku i teku dalje kroz krv svakoga ko je bilo kada živeo da bi nastao ovaj bolji svet.

Iznenada shvatate da postoji razlog zbog koga je danas drugačija situacija. Jer kada si formirao Tao Te Čing, sedeo si sam u pesku, tvoj konj se napasao sa ono malo trave koja se nalazila na obroncima pustinje; tamo je bio samo jedan čovek koji je mogao da uzme tvoje napisane reči. Nije postojao telegraf koji bi mogao da prenese brzinom svetlosti tvoje reci na drugu stranu sveta.

A kada si govorio o osmostrukom putu, samo nekolicina koja te je okruživala mogla je da te razume, ali njihov način izražavanja nije bio tvoj i nije postojao ni jedan tehnički uređaj koji bi mogao jasnije da snimi istinu. I kada je Sv. Franja govorio, nije bilo buktinje video snimka koja bi mogla da ponese tu munjevitu svetlost i rasplamsa vatru širom daleko rasprostranjenog hrišćanstva, premda je drvo za potpalu bilo sakupljeno na mnogim obalama i ljudi su se molili samo za taj plamen.

A kada je, onih nedelja te značajne godine, duh ispunio Džefersona u Novoj Engleskoj, bilo je trenutaka, kao što znate, dok je Džeferson govorio, kada su oči mnogih, koji su bili nadahnuti božijim duhom, bile uprte u ovog ranijeg Engleza. Ipak taj događaj nije prenosila televizija, kako bi preko svetske telekomunikacione mreže o njemu saznali svi oni koji su ga pomno pratili iz parlamenta i domova na svim kontinentima.

Postoji mnoštvo elemenata koji su omogućili da se vest sada tako brzo širi: ogromna eksplozija u uspostavljanju veza među ljudima koju su doneli telefon, radio, televizija i orbitalne satelitske relejne stanice; geometrijskom proporcijom rastuća eksplozija informacija zasnovana na magnetofonskim i video trakama, filmu i kompjuterskoj tehnologiji.

Odavno su izrečene reci Žene Teleta Belog Bufala, Deganavida i Hijavata, ali njihov odjek kroz nebo danas protiče kablovima postavljenim ispod okeanskog dna, plovi od tornja do tornja, poskakuje mikrotalasima po celoj Zemlji. Istovremeno, ove reči zvižde kroz telefonske žice Nebraske i Ukrajine. One plove kao elektronski signali koji se kreću brzinom svetlosti -prenose se satelitski do Zemlje, do satelita i ponovo do Zemlje, kružeći tako oko cele zemaljske kugle. U trenutku kada se reči izgovaraju, uši sveta slušaju i čekaju, spremne da ih prime.

Ali povećana povezanost među ljudima koja proističe iz razvoja komunikacione tehnologije je manje značajna za sadašnje opšte buđenje nego sto je to sve veći broj ljudi koji prenose ono što je sveti Franja prenosio Evropi srednjeg veka, što je Lao Ce tvrdio u Kini, što je Hijavata saopštavao na obalama Onondaga i Isus propovedao na ulicama Jerusalima.

Naše društvo u tim predašnjim vremenima bilo je malo. Užasno su krute bile predrasude kolektivne ljudske svesti kroz koje smo morali da prođemo, tako da je često bilo potrebno da ceo Svetlosni Krug radi zajedno kako bi se održala inkarnacija samo u jednom, a najviše u dvojici ili trojici koji bi bili u stanju da govore istinu i donesu svetlost.

Sve do ovih završnih godina 20. veka nismo bili u stanju da se u potpunosti i celovito inkarniramo. Sada poravnavamo naša duhovna tela sa fizičkim, eteričnim, mentalnim i emocionalnim telima, i to ne samo jedne žene ili jednog muškarca, tu i tamo, već sa mnogima, a vremenom i sa celim zajednicama.

S prelaskom kiptanja novog informatičkog društva u sveopšte duhovno buđenje, mi stizemo da bismo se spojili s vašim ljudskim egoima u razmeri koja je bez premca u celoj ljudskoj istoriji. Ljudi se još jednom okreću ka Velikom Duhu koji je izvor svih informacija. Kod nekih brzo, kod nekih postepeno, naša ega otkrivaju sebi primerene uloge u prenošenju ove nove svesnosti. Naravno, u početku postoje i izvesne lažne predstave. Ali u eksploziji svesti, one se vrlo brzo pročišćavaju. Naši duhovi se inkarniraju u sve većem broju. Lažnih predstava je sve manje. Istina se rasprostire. Kako je sve to predivno!

Kao što šafrani najavljuju dolazak proleća, tako i prenos kanalima buja u pravom trenutku. Zatim, upravo kao što šafran ustupa mesto narcisima, prenos kanalima, vremenom, omogućava prolaz dubljih i potpunijih veza. Duhovi Boga osiguravaju saradnju ega sa kojima održavaju vezu na zemlji. Polako i postojano oni nastavljaju kroz proces spajanja s njihovim egoima, i to više ne samo tako što im govore donosioci poruka sa zvezda, već procvetavajući u savršenom jedinstvu, budeći se unutar njih kao bića koja su oni sami.

I tako se to odvija. Narcisi slede nakon šafrana, maslačci nakon narcisa. Jabuka. Kruška. Šljiva. Sva cvast. Hrast rastresa svoje nežne cvetove i konačno leto stiže na svet, motreći na sva učenja koja su zaostala u njemu i prohujala, kao što cvetovi i rane cvasti proleća ustupaju mesto neometanoj čulnosti žarkog leta. Raskošnoj. Bogatoj. Veličanstvenoj. Treba odati zahvalnost za ona učenja koja su pomogla da se ljudska srca okanu nasilja tokom mračnih perioda svoje istorije. Ali čovek se ne hrani plodovima koji su nikli izvan bašte koja je postojala u proteklim vekovima. Malo po malo, Veliko Belo Korenje Mira dalo je iste one istine podjednako sveže i ponovo nove. Volite ovo letnje povrće. Volite ovo sezonsko voće. Uživajte u njima, cenite ih i delite ih kada dozru, vodite računa o njima, kako bi mogli da nastave i dalje da cvetaju i rađaju. Volite Onhgveoveh. Volite ljude koji su verni stvarnosti. Volite Ptičija plemena čije seme leži pritajeno u ljudskim srcima hiljadama strpljivih kruženja ove Zemlje oko njenog Sunca.

VELIKI DANI PROČIŠĆENJA

Slušajte, o ljudi ovog sadašnjeg sveta; slušajte kao što golubica kroz povetarac, osluškuje ljubavni zov svog goluba. Govorimo vam u vašim snovima, u stihovima pesme koju ste čuli u prolazu, sa usana dece, sa stranica ove knjige; ali više od svega, obraćamo vam se iz središta najskrivnijeg dela vašeg bića. Čujte nas, i spomenite se sebe.

Vraćamo se u ljudsku svest, donoseći vreme novog stvaranja i obaveštenja potrebna ljudima da bi shvatili promene koje obeležavaju ovo doba. Mi smo ovde da bi uronili, da bi se pomešali sa vašim ljudskim egom, da bismo pomogli vašoj rasi da postane središnji vodeći sistem ogromnog novog bića. Mi smo ovde da bismo pomogli da se Veliki Duh inkarnira u ljude četiri rase.

Došli smo da započnemo najradosnije doba koje je ova zemlja bilo kad spoznala: hiljadugodišnji period zemljinog isceljenja i obnovljenog sklada koji će videti procvat četvoronožaca, probuđene dvonožce, reke koje protiču čiste i čovečanstvo u svesnoj razmeni sa zvezdama.

I nakon što dođe do smene ovog milenijuma, ti - novo biće prozračne biologije - otputovaćeš preko ogromnog, na kartama neiscrtanog okeana Mlečnoga Puta da biste podarili slobodu letu Gromovničke ptice kao poklon svakoj zvezdi i svakom svetu. U beskonačnom umnožavanju ljubavi koje će se odvijati sve do kraja vremena, ti i tvoja rasa zasejavaćeš galaksije inteligentnim, biološkim životom.

Mogućnosti ovog univerzuma su bezgranične. Bezbrojna su otkrovenja njegovih mogućnosti. Ali ne postoje zvezdani ratovi, niti napredne i strašne civilizacije izuzev vaše; jer ukoliko su civilizacije strašne, ona ne mogu da napreduju više od vaše. One izumiru, da bi se podigle iz zemljišta nekog drugog sveta, nešto malo mudrije, sve dok ne nauče. Naš zadatak danas je da vam pomognemo da se oslobodite slepila koje je tokom istorije uništilo vašu moć opažanja. Shvatite da je ono što osećate u svom srcu uistinu ono što vidite. Opažanje prelazi preko izražavanja srca, kao što kanu prelazi preko površina voda.

Kada vaše srce izražava strah u bilo kom od njegovih uznemirujućih oblika, vaše razumevanje postaje ispreturano, zbrkano, vi opažate kroz talase zablude. Ali kada volite, vi onda razumete, jer tada učestvujete u

viziji, u opažanju samoga Boga.

Vratite se, kao što to čine lososi, na mesto svog porekla. Živite svoje trenutke samo u ljubavi. Vi možete da ukorenite svoj život u strahu i da predvidite ponašanja granita, snagu mermera i tačnost promena koje će vremenom dati krečnjak. Ili možete ukoreniti svoje živote u ljubavi i pridružiti nam se i pomoći nam da olakšamo ljudima da prođu kroz strašne promene ovih vremena.

Veliki Dan Pročišćenja je počeo, kratak, ali suštinski, ciklus podele koji će okupiti one koji zagovaraju strah i nasilje i izdvojiti ih iz ovog vremena, kao što se pleva odvaja od pšenice prilikom vršidbe.

Tokom naredne dve i po decenije, čovečanstvo će iskusiti ovo razdvajanje, preobražaj u ljudskoj svesti mnogo temeljniji nego što je to razvoj jezika, mnogo značajniji nego što je to unapređenje poljoprivrede, mnogo smisleniji nego što je to bila bilo koja istorijska revolucija. Sviće nova era. Što se sunce više podiže, to senke postaju oštrije i mnogo razgovetnije. Što se više energije ljubavi pojačavaju, senke straha postaju mnogo vidljivije nego što su to bile ranije. Nekima se može učiniti da one postaju sve brojnije i snažnije, ali to nije istina. Jednostavno, samo je otkriveno ono što je bilo skriveno da bi se moglo izlečiti i dovesti na pravo mesto. Dela počinjena iz straha sa svakim danom postaju nedelotvornija. Institucije, tradicije i društva iskovani u strahu već su počeli da posustaju. Svuda dolazi do promene, jer sa planetarnim buđenjem menja se i sama svest koja određuje kvalitet i prirodu života.

Prihvatajući ove promene, sve više ljudi se okreće ka Bogu i u njemu pronalazi vodilju i smer. Oni dolaze da bi živeli na mestu gde borave njihovi vlastiti unutrašnji duhovi i da bi spoznali svoje duhove kao izraze Boga. To je mesto na kome Bog želi da mu se veruje - u ljudskim srcima. To je mesto na kome dolazi do buđenja. Tvorac ne traži da bude obožavan u spoljašnjem obličju, već da bude priznat u svakom ljudskom biću.

Svi vi jeste potencijalna božija bića, i nema nikakvog razloga da ne postanete Božja bića u stvarnosti. Verujte u sebe, verujte u svoje prirodne reakcije na svaku novu situaciju. Postupak koji proističe iz vašeg srca nikada ne može da bude rušilački, on će vam ukazivati na najstvaralačkiji put koji će vas dovesti do odgovora za situaciju i svet u kome se nalazite. Kada imate poverenja u sebe, vi verujete u Mudrost koja vas je stvorila.

To je način na koji se veruje u Boga. To nije nikakva apstraktna stvar. Verovanje u Boga znači verovanje u Boga koji živi unutar tebe, verovanje u sposobnost tvog duha da u svakoj situaciji reaguje lepo, nepogrešivo, individualno, stvaralački. Kada sumnjate u svoju urođenu sposobnost da udišete vazduh duha u vašem svetu i da stvarate u skladu sa vašom božanskom mišlju, vi sumnjate i u Boga i u univerzum. Vi tada odbacujete najdragoceniji životni dar koji vam je dat -vaše vlastito unutrašnje znanje - i usudujete se da ga zamenite s vrednostima, sudovima i mišljenjima koje ste stekli iz druge ruke.

Bez sticanja bilo koje druge sposobnosti, bez posedovanja bilo čega drugog izuzev potpune i ukupne vere u Boga i samog sebe, vi imate sve što vam je potrebno da se na najbolji način, stvaralački i produktivno nosite sa svakom situacijom u kojoj se nađete. Bez izuzetka.

Verovatno je sedamdeset do osamdeset procenata vašeg sadašnjeg tipičnog ponašanja upravo ono što biste uradili u potpuno budnom stanju. Prihvatite sebe, budite sigurni u sve što radile. Kada se tako ponašate, vi počinjete da uvodite u vaše postupke moć samog Tvorca.

Postoji kretanje duha koje potiče iz samog srca da bi pozdravilo svet jasnoćom savršenog čina. To kretanje je intuitivno. Ono je vaša direktna veza sa Izvorom sveg života. U deliću sekunde vi znate šta treba da uradite i u istom tom trenutku vi već savršeno uplovljavate u ono što je potrebno da uradite. Verujte svojoj intuiciji. Ona je kao strela čije je telo oblikovano tako da bude pravo i glatko; nepogrešivo i istinski leti ka svom cilju. Može li se težak hod racionalnog uma uporediti sa okretnim, sigurnim letom jedne strele? Razum je smišljen da potpomogne, a ne da upravlja vašim postupcima. Njegova uloga je da vam pomogne da ispunite ciljeve vašeg srca; njegova uloga nije da ih određuje.

Verujte u Boga tako što ćete poštovati i verovati u vašu intuiciju. Nijedan Bog ne bi stvorio stvorenje koje nije dovoljno mudro da trasira svoj put! Verujte u prirodu svog nacрта. Božiji postupci su oni koji se javljaju u vašoj svesti kao najprirodnija stvar koju možete da učinite. Ako ih sledite oni će vas ponovo povezati sa neizmernim moćima univerzuma, jer će tada svi vaši postupci biti usklađeni sa namerom koja se nalazi u osnovi same životne sile.

Proces inkarnacije je proces opuštanja. To je proces oslobađanja od sveg

razmišljanja koje je rođeno iz napetosti i suzdržavanja. To je proces u kome se ne opredeljujete za suprotstavljanje struji koja potiče iz prirodnog kretanja vašeg srca. To ne znači da treba da zatvorile oči pred svetom koji vas okružuje i da "mislite samo na lepe stvari". Ne, mogli biste da se osvrnete na gladne u Africi i da učinite nešto za njih. Mogli biste da obratite pažnju na potrebu za boljim povezivanjem među raznim narodima sveta, i da učinite nešto u tom pogledu. Mogli bi da obratite pažnju na potrebe u bilo kom području sveta i da preduzmete mere, koje će proisticati iz ljubavi, kako bi olakšali patnje u tim oblastima. I premda ta područja mogu da spadaju u ona koja se svrstavaju u problematična, kada vaše misli izvire iz intuicije, ona neće moći da opstanu u napetosti, nespokoju ili strahu. Njih će odlikovati Božja ljubav, koja će proticati kao moćna energija kroz vaše razumevanje. Srećni, znajući da ste tamo; zahvalni, jer znate da možete da promenite stvari.

Pozovite Ptičija Plemena u svoju svesnost. Načinite dom za večitog duha u svom srcu. Spoznajte misli koje izazivaju napetost ili nespokoju i odlučite da ih se oslobodite. U zavisnosti od stepena u kome nespokoju truje vaše namere, sve što činite biće manje delotvorno, jer tada je duhu onemogućen pristup u vaš um i srce, i vi u doslovnom smislu reci, niste u potpunosti prisutni.

Proces oslobađanja od svih misli kojima je potrebna napetost da bi se zadržale zapravo je proces oslobađanja od navika prošlosti i buđenje u stvarnosti vašeg vlastitog duhovnog prisustva. To je proces gubljenja interesovanja za hodanje putevima straha po zemlji i opredeljivanje za stvaranje vašeg vlastitog sveta proisteklog iz ljubavi kroz delovanje vašeg otvorenog srca.

Ukoliko opazite problem, okružite ga ljubavlju. Definišite ga u ljubavi. Shvatite da je on nastao usled nedostatka ljubavi koji se nalazi u osnovi svih problema. Zatim s ljubavlju unesite razumevanje koje će obezbediti njegovo rešenje.

Na putu inkarnacije, vi gubite interesovanje za sve ono što ovekovečava ovo stanje iluzije na zemlji koje naglo prolazi i počinjete snažno da se interesujete za ono što će da ga zameni. Počinjete da opažate izranjajuću Svetu Stvarnost.

U šaputanju borova, u nežnom jutarnjem dozivanju goluba, u dečijem

pospanom zevanju, novi svet počinje da sviće. On -svet svetlucavog potencijala, svet prekrasne svetlosti, svet u kome se ljudska bića ne ponašaju nasilnički jedna prema drugima ni u mislima, ni u recima, ni delima -počinje da sija kroz fasadu sveta čovečanstva na kraju 20. veka. To je svet razumevanja i saradnje, svet obilja u kome ljudski duh, oslobođen okova egocentričnosti, leti na krilima ljubavi, ostavljajući za sobom trag radosti, čuda i nezamislive lepote kuda god da prođe.

Ne morate da budete visoko obrazovani da biste primetili smer i kretanje istorije. Čak i dete može da opazi ova vremena i zna da se korenite promene odvijaju duboko u sveukupnom srcu čovečanstva. Nešto se menja i na samoj površini. Vi ste tu da biste pomogli do ta promena bude lakša.

Vi treba samo da se opredelite da središte onoga što vas pokreće preusmerite sa straha na ljubav. Odlučite se. Počnite da raspoznajete ono što proističe iz straha u vašem životu i postavite ga na njegovo pravo mesto. Postoje određeni ljudski strahovi koji imaju izvesnu podsticajnu ulogu u ovom prelaznom periodu - na primer, ukoliko nesmotreno istrčite pred automobil koji juri, bićete zahvalni strahu koji vas je naterao da odskočite unazad i izbegnete njegov udar. Ali prava uloga straha je sasvim mala. U odnosu na istorijsko stanje u kome je strah bio čuvar vaše moći, istinska uloga straha je zaista -veoma mala.

Kada se opredelite za opuštanje, vi uspevate da izmaknete kontroli ponašanja uslovljenog strahom. Raskidate veze koje su kroz istoriju porobljavale vašu rasu. U izražavanju i opuštajućem uživanju u ljubavi, upoznaćete energije Velikog Duha.

Iz srca Naguala izlivaju se moćne struje energije, koje mi iz anđeoskih plemena kanališemo u emocionalno polje koje okružuje Zemlju. Ove energije su namenjene stvaranju, ali kada se sretne sa neskladom, kakav danas vlada u ljudskom svetu, one se preobražavaju u energije lečenja, opraštanja i obrazovanja. Mi možemo da usmerimo ove energije u opštem smislu, ali pre nego što one dostignu svoju punu moć, njih moraju svesno da usmere ljudi koji su budni i inkarnirani na Zemlji. Samo tada one mogu da uđu u carstva određene primene koja će osloboditi njihovu celovitost i, tokom preostalog dela ciklusa, u potpunosti isceliti vašu rasu.

Pozvani ste da otvorite svoje srce i da poželite dobrodošlicu ovim

ogromnim stvaralačkim energijama. Pozvani ste da pomognete da se usmere moći večne ljubavi.

Postoje dva zahteva. Prvi je da vaše srce bude otvoreno, nežno i sposobno da kanališe bar u izvesnom stepenu, ljubav Boga. Drugi zahtev je da vaš identitet bude potpun u ovom trenutku. Ukoliko je vaš identitet zasnovan na prošlim iskustvima, vi niste u potpunosti prisutni. Ono što posmatra kroz vaše oči je samo nestvarno biće, zamišljena predstava, iluzija. Preterano razmišljanje o sebi predstavlja najveću prepreku koja udaljava ljudski identitet od potpune prisutnosti, jer kada ste neprestano okrenuti sami prema sebi tada vas suviše snažno okupiraju prošlost i budućnost da biste bili u stanju da primetite sadašnjost koja vas okružuje. Sumnjate u svoju vlastitu moć. Ne treperite dovoljno brzo da bi mogli da kanališete ogromne stvaralačke energije zato što je vaša pažnja rasplinuta i vi ste zatvoreni prema trenutku u kome postoji ljubav koja bi vas mogla ubrzati: prema trenutku u kome se nalazite.

Nema ničega lošeg u ljudskoj individualnosti; ona je potrebna Bogu kao što su listovi potrebni drvetu. Ali u istorijskom periodu vi ste listove pretvorili u boga i zaboravili ste na drvo koje se nalazi na izvoru vašeg života. Ukoliko istinski želite da prenesete Božije blagoslove, počnite manje da razmišljate o sebi kao o izolovanoj jedinki, a sve više kao o jednoj porodici. Svako od vas je celo ljudsko društvo; vi ste sve! I sve unutar njega. Kada utonete u opažanje drugih kao sebe, kada počnete da razmišljate o sebi kao o paru očiju u koje vi gledate, kada počnete da vodite računa o onima koji vas okružuju sa isto onoliko pažnje sa kojom ste nekada vodili računa o sebi, tada će energije isceljenja i preobražaja moći slobodno da protiču kroz vas. Vaše oči, vaše uši, svako vaše čulo biće u stanju da prima bogatstvo sveta koji vas okružuje. Sva vaša čula rade na dovoljno brzom nivou opažanja, ispravki i donošenja odluka tako da omogućavaju izlivanje u vaše srce energija Velikog Duha koji dolazi da bi kroz vas ispunio potrebe sveta.

Ljubav brzo oscilira. Strah ima sporije oscilacije. Što vreme više prolazi, oni koji emituju energije straha pronalaze da oscilacije straha postaju sve teže, depresivnije. Na kraju, one donose uspavanost, snuženost, obeshrabrenje, očaj. Oscilacije ljubavi donose polet, energiju, interesovanje, opažanje. A to je upravo ono što je potrebno vašem svetu u ovom trenutku: vaša ljubav / vaše opažanje. To je ono što će da izleći svet: jasno i neiskrivljeno opažanje, koje protiče kroz vas koji niste okrenuti ka

sebi u smislu egoističnosti, već koji ste okrenuti ka sebi u smislu spoznaje boga u vama.

Sopstvo o kome se razmišlja je ono sopstvo koje vi uistinu jeste - Tvorac, Večiti, duh Boga. Vi odražavate one aspekte Velikog Duha koji su se ispoljili pre nego što ste postojali kao muškarci, žene, deca, biljke, životinje, kristali, stvorenja ovog sveta poverenog vam na čuvanje. Prvo i pre svega vi ste nastojnici vašeg neposrednog sveta. Vi se brinete za zemlju, ne na neki maglovit način, već direktno kao pojedinačan predstavnik Boga. Vi preuzimate odgovornost za donošenje ljubavi i razumevanja u svaku sredinu kroz koju prođete.

Kao što ptice pozdravljaju sunce pesmom, kada delate u potpunosti s ljubavlju, vi pozdravljate dolazak Velikog Duha u vaš svet. Vi postajete svesna ćelija u zemlji koja se budi. Fizički atomi tvoga tela pevaju zajedno, trepereći u savršenom skladu. Tvoja celovitost i jedinstvenost bića, sjedinjenje tvoje svrhe i izraza donosi rezonancu svemu što jesi i svemu što primaš. Postaješ prirodan kanal za ogromne i moćne energije stvaranja. Kroz tebe one protiču u isceliteljski i preobražajni rad ovih decenija.

Pulsirajući s atomima tvoga tela, pulsirajući u savršenom ritmu sa svetom oko tebe, ti spoznaješ sebe kao lokalizovani izraz tvog vlastitog univerzuskog bića. Spoznaješ svoje prvo Sopstvo kao Velikog Duha koji se budi među ljudskim populacijama na zemlji. A, kao sin ili kćerka sveta prirode, spoznaješ svoje Drugo Sopstvo kao pojedinačno ljudsko biće unutar ovih populacija.

Kao jedan koji je probudio energiju Ptičijeg Plemena, tvoje oči posmatraju svet oko sebe kao božanstveni unutrašnji svet. I ti znaš da se nalaziš unutra. Ti, Tvorac i svet ste jedno. Ti si budan. Tvoja biosfera je aktivna i živa. I kao što su pčele povezane sa duhom svoje košnice, ti trenutno saznaješ sve što se kreće širom polja kolektivne ljudske svesti. Iz kolektivnog polja tvoje proširene zemaljske svesti, u stanju si da trenutno dokučiš znanje koje ti je potrebno u datom trenutku. Koristiš svoju individualnu slobodnu volju da bi sledio Božju volju -i ti poznaješ Božju volju kao svoju vlastitu. Tvoj identitet jaše na vrhu talasa jedinstva, na samom mestu sastanka Tvorca i tvorevine.

Slobodan si, zagnjuren u sveopštu struju ljubavi. Svest samog Velikog

Duha protiče u tvoje srce i opaža sve kroz tebe. To je dar za nevine: videli očima Boga.

ENERGIJA IZA VETRA

Vijugav um
Se ispetljava
Iz granja zbunjenosti
Odvija svoje znanje da bi pozdravio zoru
I video
U narastajućoj svetlosti
Predivnih boja krila od perja
Koja neprimetno u njegovom snu razvijaju
Razumevanje savršeno
U jednom nastupu radosti
Koje leti iznad drevnih obećanja
Preko mesta gde se šuma nalazi i idu
Prema moru
Otvorenom moru
Kao što prstenovi oko Jutarnje Zvezde
Šire svetlost kroz vazduh.
- Kvecalkoati -

Iza nežnog povetarca koji šapuće kroz krošnje drveća, nežne i osetljive energije biju u vaš svet iz duhovnog sveta, sa energetskeg nivoa nevidljivog za vaša čula, ali opipljivog, upravo kao što je to sve što dodirujete i čujete. Vi ih otkrivajte, osećate njihov ukus, osećate njihov dodir. One dolaze kucajući kao bilo iz vazduha iznad drveća u rano jutro, klizeći brzo prolaze pored vas, podižući paperjaste dlačice na površini vaše kože. One teku ka livadama i dalje. Ne možete da ih vidite, ali ih osećate i znate da su tu.

Posmatrajući ova nežna šaputanja iza vetra, vi opažate da ih i ptice posmatraju, da se igraju s njima, da saznaju od njih novosti, dobijajući sliku kakav ih dan očekuje. Postajete svesni malih poruka koje se povratno šire kroz šumu. Svako drvo, svaka vlat paprati, svaki kamen prekriven mahovinom, svesna je njihovog prisustva, oseća ih i osluškuje.

Svet prirode je podešen za višedimenzionu komunikaciju koja se neprestano odvija vraća se i odlazi. Kada ga slušate, vetar vam može reći mnogo toga. Dozvolite njegovim strujama da nežno pokrenu vaše misli kao što orao koji leti nisko nad krošnjama dozvoljava da one dotaknu njegova krila. Osetite način na koji orao čeka na najvišem drvetu na litici

da uhvati izvesnu, očekivanu vazdušnu struju, jezdeći na njoj kada naiđe, klizeći ispred nje kada se prelama. Kao talas koji oslobađa topao vazduh preko doline.

Kada bi postojale reci kojima bi mogli da se izraze ovi prefinjeni razgovori prirode, ovi modeli i šeme, koji polako klize u vaš svet iz carstva koja se nalaze iznad njega, koju bi poruku oni prenosili? Motrite i slušajte, mešajte se sa onima na koje nailazite. Negde u ovim strujama, postoji nešto što ima značenje iza vas.

Primećujete da ove energije, mnogo nežnije nego što su to povetarci, zapravo predstavljaju razlog zbog koga vetrovi kruže na način na koji to čine. Struje koje pokreću vazduh reaguju na ove prefinjenije energije i izražavaju deo informacija koje protiču njima. Počinjete da posmatrate na nov način. Šuma -sistem živih obaveštenja koja povratno kruže kroz nevidljivu, ali za vas, sve uočljiviju energetska mrežu. Vi je osećate, vidite njenu sliku, pomoću nečega mnogo dubljeg nego što je to vaše fizičko oko: sićušna paučina pulsirajuće struje, koja se izukrštao prepliće između drveća, pravi mrežu, povezuje, polako kružeći u kovitlajućem prisustvu ogromnog i večnog postojanja. A duž ovih paučina protiču informacije. Plove, iz jednog sveta u drugi.

Kada se opuštate, vi se uplicete u ovu pulsirajuću mrežu. Više ne osećate sebe kao nešto izdvojeno iza rešetaka ove mreže kovitlajuće stvaralačke energije. Osećate je u sebi, oko sebe. Uranjajući natrag u osnovu postojanja, sićušni glasovi koji se nalaze u pozadini vetra vode vas u svest o nameti koja je prizvala život iz zemlje. Oslobađate se sve napetosti koja bi vas zadržala i sprečila da stupite u dodir sa tom ogromnom ljubavlju. Oslobađate se vaših predstava o sebi, vaših ideja, verovanja. Dozvoljavate da vas napusti spoznaja o vama kao o ljudskom biću. Sa odbacivanjem postavki vaše kulture, doživljavate prirodnu ekspanziju svesnosti. Spoznajte sebe kao deo sveta koji vas okružuje. To je u istoj meri i fizičko i duhovno iskustvo. Više se ne trudite da smestite stvaralačku energiju života u proizvoljna tumačenja. Dozvoljavate energiji da teče onako kako ona želi. Postajete svesni živog prisustva Boga.

Počinjete da uviđate, dok se mešate sa nežnim energijama koje se nalaze iza svakog daška vetra, da uticaj sunca sadrži pored toplote i svetlosti i informacije. Toplota: informacija o životu. Svetlost: nacrt inteligencije. Sa uranjanjem u temelje postojanja, omogućavajući svom osećanju

sopstvenosti da proдре u prošireno novo doživljavanje onoga što jeste, srećete se sa solarnom inteligencijom koja se nalazi iza nežnih povetaraca. Čujete dobro poznat glas, nalik glasu koji je šaputao u vašim snovima. Govori vam o raznim stvarima, stvarima koje vam se u početku čine kao nešto što proističe iz stvarnih posmatranja, o stvarima koje ste, naravno, oduvek znali. A ipak. Ipak, kada u najdubljoj opuštenosti, dozvolite ovim solarnim vetrovima da duvaju kroz reci koje ste uskladištili u svom ljudskom umu, shvatate da ovi uvidi, očigledni za vas u vašem prirodnom stanju, nisu priznati u svetu ljudi u kome živite - premda ih pesnici i deca povremeno još osećaju. Slušate kako biste uhvatili reci koje će vam pomoći da prevedete svoje opažanje.

Informacije prodiru k vama iz osetljivog sveta duha. Vaše telo zna, vaša čula ih skupljaju. Njihov značaj odlazi duboko na ono mesto u vašem srcu na kome odlučujete kako da iskoristite vreme na najstvaralačkiji način. Svaka zora ukazuje na delatnosti za koje je pogodan nastupajući dan. Kada ugledate orla kako leti preko lica sunca koje se rađa i klikće, to se ne događa slučajno niti je besmisleno. Za druge ptice i životinje koje su osmatrale i skupljale utiske o nastupajućem danu, let orla je bio znak, poruka bogata sadržajem.

Vreme koje je odabrao za svoj let, smer u kome je leteo, mesto sa koga se pojavio pred pticama i životinjama koje su motrile -to su bili delovi njegovih reci, rečenica, pasusa njegovog izražavanja. Ali u ovome su se nalazile i druge novosti, podjednako značajne, manje ili više važne za razna stvorenja. Kako gavrani reaguju na orlov let. Koliko vremena nakon njegovog krika sova i grlica odlučuju da se ponovo oglase pesmom. Ptice i životinje sve to opažaju. Kakav će dan da bude? Da li je to dan kada treba potražiti hranu na padinama brda? Ili je možda bolje otići na pašnjake? Da li je to jutro kada se može odleteti na drvo i još jedan sat pevati u njegovim krošnjama? Ili je to možda jutro kada je bolje da se požuri, jer bi moglo da se naoblači i padne kiša pre kraja dana?

U svakom trenutku Veliki Duh saopštava svim stvorenjima sve što je potrebno da znaju. Preko deset hiljada milijardi zastupnika - anđela, elementala, životinja, biljaka i minerala -preko ogromne i tanane mreže živog nacрта izvan vremena, pre vetra, istina se uvek prenosi u ovaj svet oblika.

Na svakome je da oseti kako se ova istina prevodi i odnosi na njega ili nju

u svakom trenutku dana. A to važi za čoveka kao i za svako drugo stvorenje. Ovaj proces nije složen, osećanje i prevođenje se ne izvodi pomoću uma. To je automatski proces koji se javlja spontano ispod nivoa misli kada se prosuđivanje stiša i dozvoli jednostavno opažanje. To je prirodan proces koji se odvija bez napora kada se vaš um odmara od svih tumačenja svojstvenih kulturi i poverava vam da doživite prirodnu jasnoću koja je uvek prisutna - onda kada ste vi prisutni.

U istorijskom stanju ovaj prirodni proces je bio odbačen, jer je ljudska pažnja bila usresređena na donošenju odluka isključivo pomoću intelekta. Intelekt je dobra stvar; razum je dragoceno oruđe. Ali um je stvoren da bi služio ljudskom duhu, a ne da bi bio važniji od njega. U usklađivanju sa stvaralačkim energijama koje pulsiraju ispod vanjske površine života, duh poseduje načine za određivanje ponašanja koji su daleko brži i efikasniji nego bilo šta što bi ego mogao da sračuna kroz sporo, pravolinijsko rasuđivanje.

Prvo osmotrite odozdo nivo vašeg rasuđivanja, zatim odozgo nivo vašeg ličnog identiteta. Osmotrite bogat i veličanstven svet oko vas. Osetite njegove utiske. Obratite pažnju na to kako se oni menjaju - slično okretanju kaleidoskopa, pri čemu se menjaju i pre raspoređuju, iz trenutka u trenutak, boje, nijanse, oblici. U svakom trenu oko vas se nalaze sve informacije koje su vam potrebne. Sve vreme ste okruženi onim što je istina, energijama iza vetra. One šalju signale. Tebi.

Na tananim ravnima postojanja koje je prethodilo vetrovima, u ovaj materijalni svet na zemlji prvo su stupili duhovi koji su uzeli oblik. Većina njih ulazi u ovaj svet na solarnom vetru i živi samo trenutak ili dva, sat ili dan. Ledena kristalna ega formiraju se oko njih, i ona se tope u gornjim slojevima atmosfere pre nego što dotaknu zemlju. Ali neki su naučili da žive duže. Neki od njih su pronašli svoj put do perja i krzna.

Šta prethodi jutarnjem povetarcu? Nežne namere solarnog vetra. Šta prethodi treptaju sunca koje se javlja pre vetra? Energije postojanja. Na planeti, koja se okreće, da bi se suočila sa voljenom zvezdom.

Zemlja i sunce. Grade duhovni most duž linija pažnje koju poklanjaju jedno drugom. Ljubavnici koji su duboko zagledani u oči jedan drugom. Duž linija njihovog pogleda javlja se potencijal. Deo tog potencijala se inkarnira, ali njegov najveći deo to ne čini. Jedan deo uspeva da zadobije

fizički oblik, dok izvestan deo ne uspeva da postane čak ni prvi kristal. Nevidljivo polje energije, oko zemlje koja se okreće, vibraciona rešetka esencije oblika određuje koja šema najlakše može da se materijalizuje. Rešetka predviđenog stvaranja ostavljena je da lebdi oko ovog sveta - predstava onoga što će se dogoditi. Poredak. Sadržan. Dolazeći.

Osećate se opušteno u dubokoj svesti naše vrste. Osećate kako vas okružujemo, radimo sa vama, pomažemo vam u svetu koji ste odabrali. Ideje se javljaju duž linija gravitacije između zemlje i zvezde. Mi držimo neke od ovih ideja kao što neko može da drži neki lik u umu. Mi vizuelizujemo ono što bismo želeli da vidi inkarnirani. Na kraju tvorevina će odraziti naše zamisli, jer kroz energetske šemu predstava koje smo uronili u svest, stvorenja dobijaju oblik.

Stvorenja koja su se inkarnirala u biološkom obliku, u peru, listu ili telu, formirala su se duž linija energetske rešetke koja postoji na površini zemlje tamo gde se njena atmosfera meša sa svetlošću njoj najbliže zvezde. Ova energetska rešetka je naša savršena predstava deteta, deteta sadržanog u poretku univerzuma. Deteta u kome počinje da se budi duh Večnoga. To je Božije biće, koje povlači zemljinu biosferu u samo jedno živo telo.

Sve u prirodi pulsira sa osećanjem ovog Bića, svaki talasić na okeanu, svako brdo i svaka planina. Svaka čestica materije sadrži ukupnu informaciju o celokupnoj tvorevini. Ona zrači iz svega. Oslobodite se svog individualnog osećanja sebe, jer vi postajete to Biće. Potpuno zadovoljavajuće. Ono za čime je vaše srce čeznulo. Prepustivši lažne predstave vetru, vi osećate, vi znate. Vi prihvatate lik i obličje Boga, savršen model lika anđela koji ste vi. U tom prihvatanju, vi vremenom doživljavate ispunjenje misije i svrhe svog postojanja. Postoji savršen lik za vas, duhovno energetske polje uklapa vašu biologiju u vibrirajuće modele Bića u kojima ona postiže savršenu svrhu. Vi treba samo da se opustite i oslobodite načina na koje ste ranije mislili o sebi, da osetite ovaj savršeni lik, da osetite svoju duhovnu svrhu, da dozvolite Bogu da vas opiše.

Zašto stvarate od sebe nesavršeni lik, kada Veliki Duh, izvor sveg života, čuva za vas lik neizrecive lepote? Možete li da ga osetite sada kako leprša u atmosferi vaše svesti? On vas određuje kao projekciju svega što jeste, kao nadzornika, čuvara, Onhgeoveha, noseći posebne darove ljubavi

zemlji i svim njenim stvorenjima, ribama u moru, četvoronošcima, krilatim stvorenjima i svemu što opažate. Ovaj svet živi u vama; njegova stvorenja su organi vašeg tela; oni su deo vas; oni su vi.

Vi ste organ svesti ovog sveta, svesti koja se budi. Vi ste ljubav večnosti prema vremenu - otelotvorena u ljudskom obličju. Vaše biće i Božije biće su jedno.

Primećujući svet oko sebe, primajući svakodnevno podatke sazdane od tananih energija koje prethode vetru, nećete propustiti da primetite pravi trenutak. Svakom strunom svoga tela, vi osećate promenu klime. Osećate povratak duhova sa zvezda i dobro znate da stari svet umire.

Vidite odskakivanje dece iznad zemlje koja jasno opažaju svet stvarnosti. Njihova tela se samo ponavljaju. Njihovi umovi su neopterećeni. Ona poseduju novu svest - naši plamenovi preko svetlucavih jezera razumevanja. Svest. Dolazi sa zvezda. Javlja se iz unutrašnjosti vaših srca, započinje opredmećivanje prisustva veoma davno prispelog na ovaj svet, Itinoeh.

A nova svest govori o krugu, o lopti, o Svetom Obruču, o davanju i primanju, o pravom vremenu za žetvu i pravom vremenu za sakupljanje plodova svega što je bilo. Nova žetva, nove vrste, osećajni ljudi koji istražuju i koji se razvijaju, koji uživaju u svakoj sunčevoj svetlosti, svakoj senci, svakom brežuljku, svakom polju, svakoj rečnoj dolini.

Kako doba budu prolazila, videćete još mnogo svetova čiji je raspon temperatura isti kao na ovoj planeti, ovoj trećoj planeti od vašeg sunca. Ovo je raspon temperatura u kome se može pronaći savršena ravnoteža između energije i materije, duha i strukture, Tvorca i tvorevine, vremena i večnosti. To je raspon temperatura u kome je predivno dete, Leteće Krilato Dete, stvoreno i odnegovano.

Iz ove temperaturne zone Dete Svetlosti će krenuti da bi obrađivalo zvezdana polja, donoseći ove temperature svugde gde svetovi čeznu da spoznaju mogućnosti skrivene ispod njihovih planina ili uspravane u njihovom pesku.

Vi ste početak. Početak načina na koji večnost oslobađa svoj potencijal u vremenu. Vaš sadašnji istorijski trenutak je zaista najpovoljniji trenutak,

predviđen odavno. Mnogi iz vaše vrste se sada otvaraju prema andeoskom mešanju koje izvodi vašu rasu iz neznanja put stvarnosti.

Čovečanstvo se nalazi tačno na pragu temeljne promene vrsta. Mi, i Veliki kome služimo, želimo da se ova promena dogodi bezbolno. Kao otvaranje cveta. Ili kao lepršanje andeoskih krila iza vetra.

SENKE U BIOLOŠKOM OGLEDALU

Želimo da naselimo materijalni univerzum bićima koja predstavljaju ravnotežu između zvezdanih i planetarnih suprotnosti. Zainteresovani smo za stvorenja koja imaju supstancu u sebi -meso! kost! krilo! krzno! krljušt! uvo! oko! Stvorenja koja su osetljiva na zvuk i svetlo. Želimo da naselimo obličja zemlje i svetlosti zvezda. Zainteresovani smo za ljude: umetnike, stvaraoce, ljubavnike čija pesma ugrađuje elemente u život.

I zato stvaramo likove koje bi želeli da vidimo odevene u svetovima oblika. Stvaralačke likove. Entitete. Odašlane da dimenzionišu u potpunosti, sedmospektralnu vibracionu materiju, da odenu sebe, kroz staze svog vlastitog izbora, u živu biologiju voljenog materijalnog sveta. Mi smo i izvor i stvarnost ovih likova. Mi smo personifikovane posebne zemaljske namere Boga: strogo usredsređeni anđeli stvaranja. Mi smo graditelji i mehaničari među Ptičijim Plemenima. Leteli smo nisko iznad površine zemlje. Prelazili preko njenih planina i rečnih dolina. Nadletali geografska područja, i došli kao izviđači u istraživačku misiju, misiju otkrivanja činjenica, svetlosti-zvuka-dodira. Leteli smo nisko da bismo dobili novu predstavu o tome kako da odenemo sebe u vodi, vazduhu, zemlji, vatri.

Međutim, čim su naši duhovi počeli da švrljaju po ovoj površini, odmah smo pronašli zemlju koja je vrvila biološkim mogućnostima. Pre nego što smo uspeali da prikupimo samo delić podataka koji su nam bili potrebni, kao što je prerijski pesak podignut u kovitlacu vetra, elementi zemlje su pohrlili prema nama, igrajući u bezbroj živih obličja govoreći; "Ovamo, to je ovde. Ovo je ono što želite. Ovo je ono što ste vi. Ovde je život, trodimenzionalan, biološke slike vaših misli i snova. Lisice, ribe, kenguri, slonovi, majmuni, dinosaurusi, šume, džungle, tigrovi, lavovi. Gledajte - opredmećenost vaših misaonih nacrti lebdi u vašim svetlosnim poljima."

I dok smo još uvek samo posmatrali, zemlja je opredmećivala svaki lik i zamisao koji bi se pojavili u našoj svesti. Neke od naših ideja su bile pažljivo smišljene, ali graditelji su razmotrili mnoge mogućnosti pre nego što bi odabrali materijal za određeni nacrt. Mi smo korišćeni da bi prosuđivali o našim opredmećenim zamislama na višim mentalnim i duhovnim ravnilima; ali nakon što bismo ih ispitali na ovim nivoima, ukoliko nismo želeli da ih održimo, jednostavno smo usmeravali našu pažnju na nešto drugo i opredmećenost bi nestala - kao da nikada nije ni

postojala. Na samoj zemlji situacija je drugačija. Stvorenje, bez obzira da li je to sabljazubi tigar, leptir ili cvet, nastavlja da živi. To je vrednost, ali isto tako i izazov zemlje.

"Molimo vas", obraćali smo se našim elementnim pomagačima, "usporite. Mi još nismo počeli da stvaramo. Bar ne svesno. Zar ste zaista toliko nestrpljivi? Ovde smo samo da bismo prikupili podatke."

"Dozvolite nam da vam pomognemo", odgovoriše voda, vazduh, zemlja i vatra. "Šta želite? Recite nam. U peru, krznu, krljušti i mesu daćemo vam obaveštenja koja su vam potrebna. Ne možemo da obuzdamo naše uzbuđenje. To je ono što oseća ceo ovaj svet u stvaralačkim energijama vašeg prisustva. Na koji drugi način mislite da prikupite podatke? Želimo da vam pomognemo da se odenete u materiju. Pokažite nam se. Želimo da vidimo kako izgledate u svim vašim aspektima. Za vama smo čeznuli, vas smo čekali. Učinećemo sve da vam pomognemo. Mi vas volimo."

"Znamo da mislite dobro", odgovorili smo, "ali nam je potrebno više vremena. Želimo da pristupimo ovome postepenije."

Tako je počela naša rana veza sa elementnim bićima zemlje. Neke od naših poruka su se probile. Neke nisu. Sile zemlje su izuzetno inteligentne; one shvataju strukturu materije, a večnu istinu ona otelotvoruje mnogo opsežnije nego što to mi činimo, ali priroda njihove inteligencije je, u mnogo čemu, suprotna prirodi naše inteligencije.

Inteligencija zavisi od miljea u kome funkcioniše; ona je mera sposobnosti jedinice da stvaralački stupa u odnose sa i unutar svoga okruženja. Ne postoji stvar kao što je čista objektivna inteligencija. Ono što je inteligentno ponašanje u hladnijim carstvima materijalne strukture bilo bi pogibeljno na površini zvezde; i, obrnuto, ono što je inteligentno ponašanje na površini sunca predstavljalo bi katastrofu u svetu materije. U odnosu na materijalna carstva, elementna bića zemlje su dostigla isti visoki stepen inteligencije koji smo mi dostigli u odnosu na naše zvezdane svetove. U tom smislu mi smo predstavljali vrhunce samo dva osnovna tipa inteligencije koje su do našeg susreta dostigle inkarnirano izražavanje u univerzumu.

Ono što smo težili da stvorimo na zemlji, zapravo je bila potpuno nova vrsta međuaktivne inteligencije, vrsta inteligencije koja bi mogla, kada je

to potrebno, da otelotvori ili zvezdanu ili materijalnu inteligenciju, ali čija bi prvenstvena vrednost bila u njenoj sintezi obe ove inteligencije. Konačno, samo ta sama nova inteligencija mogla bi da odredi šta bi ta sinteza postala. To je bila nepoznanica, promenljiva veličina. Ona se pojavljivala kao suri znak pitanja u sredini svake naše jednačine.

Radeći zajedno sa našim elementnim partnerima na zemlji, mogli smo da pretpostavimo koje bi vrednosti mogle više da odgovaraju toj novoj inteligenciji i da približno odredimo uslove koji bi najverovatnije bili povoljni za njeno javljanje, ali mi je ni u kom slučaju nismo mogli prisiliti da se stvori. Nova inteligencija se ne može proizvesti; ona može da se razvije jedino iz sopstvenog impulsa u sredini nalik na matericu, u svetu koji joj pruža sve mogućnosti da nastane. Radeći u tesnoj saradnji sa našim elementnim partnerima, u meri u kojoj su to dozvoljavale razlike među nama, postepeno smo kanalisali sve više i više zemljine biosfere u sve verovatnije kandidate za ovaj novi tip inteligencije.

Vremenom, dolazilo je i do kritičnih sticaja okolnosti u stvaralačkom procesu, trenutaka u našim odnosima sa elementnim bićima kada su se javljali proboji, kada su nove ideje bile uhvaćene. Nivo uzajamne kreativnosti postepeno je postajao precizniji. Elementi zemlje su počeli sve bolje da shvataju koja je to vrsta stvorenja za koja smo mi bili zainteresovani: prozirna stvorenja sposobna da spoznaju solarnu i materijalnu inteligenciju kao svoju vlastitu. Ali šta je to praktično zahtevalo? Kakvu vrstu minerala? Kakvu vrstu koštane strukture? Koje dimenzije i težinu? Kakvu vrstu ishrane? Prirodu sredinu? Klimu? Sa svakim prodorom novog shvatanja, elementi zemlje bi hvatali vetrove ispunjene energijom naše duhovne namere i prosleđivali ih u sve tačnije otelotvorenje.

I tako se proces uzajamnog stvaranja i poboljšanog razumevanja nastavljao. Trajao je milionima godina. Za stvorenja na zemlji to vreme je izgledalo dugačko, ali nama se činilo da ta stvorenja dolaze i odlaze kao što talas za talasom spira prolazne likova na peščanoj obali.

Kada bi videli novo stvorenje kako trči prema nama govoreći: "Čuo sam da tražite stvorenje nalik na mene. Jesam li ja taj? Učiniću sve što mogu da bih to bio", mi nismo odbacivali to stvorenje, čak i kada nije bilo baš ono što smo mi zamislili. Dali smo mu vremena da se razvije, nauči, promeni i evoluiru - podjednako kao što je to učinila vaša vlastita ljudska

porodica. To je bila sirovina iz koje je načinjena uravnotežena tvorevina. Mi nismo mogli sami da stvorimo uravnoteženu tvorevinu, zemlja je uložila tako mnogo truda u sve to. Da bi se anđeli inkarnirali na zemlji, zemlja je morala podjednako aktivno da učestvuje kao što to i mi činimo. Jedino u našem mešanju sa zemljom i silama njenog ustalaštva moguće je da postojano dete vremena i večnosti počne da postoji. Samo kroz mešanje naše zvezdane vatre sa istinom materijalne strukture može da se rodi zdravo dete duha i materije.

Kada se pojavio prvi talas ljudi, došlo je do prodora u našem odnosu sa elementalnim duhovima zemlje. Najznačajnijeg do tada. Kvalitet i nivo našeg dijaloga između duha i materije napravio je džinovski skok unapred. Tu je bila spojna karika, vrsta koja se pojavljivala upravo tu, na mestu susreta naših uzajamno delujućih vrednosti. Ovde je napokon stvorena objedinjujuća podloga s potencijalom koji je obezbeđivao optimalnu komunikaciju - pa otuda i mnogo veće razumevanje - između nas i naših elementnih partnera na zemlji.

Ovde je takođe bila i nova vrsta izazova.
Ljudska vrsta je imala svoj vlastiti razum.

Ova prva ljudska ega su bila naši vlastiti, premda prilično slabo odraženi, likovi, polunezavisne senke na još uvek nejasnoj površini biološkog ogledala, i bez svesti o bićima koje su ih oblikovala. Tokom njihovog razvoja, mi smo bili njihovi pastiri. Mi smo ih ljuljali u kolevci, gajili i vodili ih kroz dugačak lanac iskustva, kako bi upravo taj dan mogao napokon da dođe, kada smo mogli da otpočnemo povezivanje koje će im dozvoliti da postanu naši svesni partneri u budućem stvaranju. Po sopstvenoj slobodnoj volji, ova ega su se srela sa kriterijumima univerzuma po kojima se razlikuju svesni entiteti: njihova motivacija bila je češće usredsređena na ljubav prema svojim bližnjima nego na strah za sebe. Takav način reagovanja dao nam je do znanja da su oni bili spremni. Tada smo mogli da im ukažemo na duhovni svet, da se predstavimo, i da otpočnemo sa završnom fazom prve ljudske generacije: nežno uranjanje jednog zvezdanog duha u svaki ljudski oblik. Ega su sada dobila sposobnost da razumeju stvorenja koja su ih stvorila i inteligenciju s kojom će sarađivati u ostvarenju cilja zbog koga su stvorena.

U početku naša razmena je bila stvaralačka i ispunjavala se čak i preko naših očekivanja. Ali kako je oduševljenje postepeno splašnjavalo i

ustupilo mesto duhovnim i tehničkim mehanizmima samog postojećeg otelovljavanja, javila su se pogrešna opažanja. Neka od ega su nas videla kao beznačajne, lakomislene i sa nedovoljno poštovanja prema materijalnoj ravni. Iako to nije bilo tačno, naše vlastito oduševljenje i nepotpuno shvatanje materijalnih vrednosti mogli su da doprinesu ovakvom utisku. Izvesna ega, umesto da nas vide kao svoju vlastitu istinu, smatrala su nas moćnim, neuhvatljivim bićima svetlosti, nepoznatim, odvojenim, dalekim stvorenjima.

Pružili smo im nagoveštaje veličanstvene budućnosti koja će se otvoriti pred nama kada se budemo izmešali u jedinstvena bića. To je bilo previše, prebrzo. Reagovali su strahom. Istorija je počela.

Da se prvobitni plan odvijao uz ljudsku saradnju, onda bi samo kada ego pretpostavi motivisanost ljubavlju nad motivisanošću strahom bio određen da postane fetus, što bi za njega istovremeno značilo i doživljavanje prožetosti anđeoskim duhom. U zdravom razvoju, u trenutku kada ego biva prihvaćen u ljudski oblik i duh stupa u isti oblik i povezuje se s egom. Nekada smrtno biće postaje besmrtno. U procesu povezivanja, ego uči o tajnama svog porekla na zemlji. On se seća iskre večitog duha koja ga je začela i nadgledala njegov rast i razvoj. Svojim devičanskim zemaljskim identitetom, on spoznaje svoje najsušastvenije sopstvo kao odraz duhovnog sopstva. On prihvata ovaj duhovni identitet kao svoj vlastiti. Ego i duh se vezuju: suprotnosti su spojene. Nit koja spaja um i mozak se usijava svetlošću nove izmešane svesti. Inkarnacija je završena.

U nezdravom - istorijskom - razvoju, stvari su se odvijale drugačije. Pošto je povezivanje ega i duha prekinuto, biološki potpuni (ali duhovno nepotpuni) ljudi su začinjali svoju decu -kao što su shvatali i svoj svet -u strahu; mnoga ega su tada stupila u ljudski oblik koji još uvek nije bio dovoljno pripremljen. Njihova pobuda se i dalje zasnivala više na "bežanju od onoga čega su se bojali", nego na "življenju za ono što su voleli." Ova ega je trebalo da budu kandidati, oni koji su tek trebalo da se obučavaju i kojima u zdravom stanju ne bi bila dozvoljene ljudske inkarnacije. Ali prva ljudska začeca koja nisu u potpunosti zasnovana na ljubavi otvorila su im vrata kroz koja su stupili u ljudski oblik. I. naravno, kada su se vrata jednom otvorila, i drugi identiteti još uvek puni straha pohrlili su kroz njih.

Svaka osobina koja predstavlja deo roditeljskih pobuda pri začecu postaje kasnije deo prirode deteta. Dete to uvek može kasnije da promeni, ali

odadle potiče njegova prva priroda. To je poreklo "prvog zemaljskog čoveka" za koga je apostol Pavle rekao da mora da se preobrazi "u drugog čoveka sa nebesa".

Odavde vodi poreklo i istorijski svet.

Dok smo mi, vaši duhovi, došli iz neba Tvorčeve svesti, vaša ega su u određenim defovima zemlje bila začeta našim prisustvom. Rađala su se u okeanskim plićacima zaliva koji su davno zaboravljeni, podizana na toplim deltama reka koje će još stotinama hiljada godina ostati bezimene. Grupisala su se u pećinama Pirineja, množila se u stepama Rusije, zarobljavala su vatru u planinama Kine i obrađivala nekad zelena polja Sahare. Bili su to potomci i ostaci onih ega koja nisu shvatila data uputstva. Ali, i pored svog njihovog slepila, oni su inteligentna stvorenja, stvorenja čija su polja uma i mozga načinjena tako da poseduju kapacitet koji može da prihvati svest univerzuma.

Čak i u najmračnijim satima vaše ljudske drame, znali smo da je sve to samo pitanje vremena. Na kraju, svanuće doba kada će nas se oni seliti i pozvati nas da se ponovo vratimo u njihove živote.

IZVAN SISTEMA VEROVANJA

Ljudska istorija je bila delimičan i nepotpun opis univerzuma, ljudski opisana izmišljotina zasnovana na posmatranjima onih koji nisu opažali tananije, nežnije frekvencije energije na kojima su savršene zamisli duhovnog sveta očigledne. Nivo opažanja koji je ljudska istorija poricala je nivo na kome mi iz Ptičijih Plemena živimo. To je nivo opažanja sa koga mi stvaramo. To je nivo frekvencije koja je vaš istinski dom, nebo gde se svest o vašoj univerzalnosti i vašoj individualnosti istovremeno javlja lako i prirodno.

Sama ega, bez svesti o njihovim duhovima, daleko su ograničenija u svojim opažanjima nego oni koji uopšte ne poseduju fizičko čulo vida. Istorijska ega veruju samo u sebe i u druga ega. Ona stvaraju svet u kome se samo vrednosti ega smatraju stvarnim. Nema ničega pogrešnog u vrednostima ega, ali one su samo jedna strana univerzuma. Druga strana univerzuma čeka da je ljudi otkriju i priznaju. Za ljude 20. veka, to nije ništa manje nego otkriće potpuno novog sveta. Ovo otkriće će preobraziti ljudsko iskustvo mnogo potpunije nego što je to učinilo bilo koje geografsko ili tehničko otkriće u prošlosti.

Istorijska ljudska ega znaju da su nepotpuna. Ona neprestano tragaju za onim što im nedostaje. Oni među vama koji se isključivo poistovećuju sa svojim egom pružaju male čakljaste kuke u potrazi za komadićima koji im nedostaju, ali i dalje posežu za pogrešnim stvarima. Vi posežete za stvarima koje se nalaze spolja u trodimenzionalnom svetu, tragajući izvan sebe za onim što bi moglo da vas ispuni. Ali samo je Božji duh onaj koji može da ispuni ego, a duh Boga doživljavate unutar, a ne izvan, sebe.

Kada doživite Božije prisustvo iznutra, vi opažate carstvo nebesko spolja. Inteligencija koju zemlja voli i zahteva je ponovo prisutna u vašem vlastitom ličnom iskustvu! Znajte da je ono što je u vama daleko nadmoćnije od bilo čega spoljašnjeg: kanal kroz koji zauvek teku misli Boga. I budući da ih vi čujete, one mogu da ističu iz vas i da ih čuju i drugi. Kada se otvorite prema njemu, trenutak blizu večnosti, nova inteligencija, kao kovitlac, raspršuje vaše iluzije i preuređuje vaše opažanje. Više ne osećate da ste prepušteni na milost i nemilost sveta oko vas. Svet postaje vaš slikarski pribor i platno. Vi znate da ste umetnik, sposoban da ponovo stvori sve što sagleda.

Postoji li nešto što bi moglo biti uzbudljivije na ovoj zemlji od tumačenja i prenošenja onoga što se događa spolja kroz unutrašnje biće čoveka. Stvarnost koju mi naseljavamo predstavlja izdvojeno polje kolektivnog opažanja unutar koga pojedinci mogu da postoje, ali nikada ne mogu da "poseduju". Postoji mnoštvo perspektiva iz kojih se vidi stvarnost u ovom novom svetu. Svaki pojedinac je opisuje i opaža sa različitih tačaka duž oboda kruga velikog Medicinskog točka večnog postojanja, ali svaki od njih to čini unutar konteksta određenih osnovnih saznanja.

Najvažnije među ovim saznanjima je ono da sva stvorenja naseljavaju i žive unutar jednog polja izdvojene svesti, da su svi oni odrazi jednoga Bića, i da smo svi mi - anđeli, ljudi, životinje, biljke, mikrobi i minerali - različiti aspekti jedne svesne i povezane celine. Ovo saznanje je stožer nove Svete Stvarnosti, temelj carstva nebeskog.

Drugo saznanje proističe iz prvog: delovi ovog jedinstvenog Bića se, kada su zdravi, ne nadmeću, već se drže zajedno da bi podržali jedni druge kao što to čine ćelije i organi u zdravom telu. Bogata raznovrsnost njihovih perspektiva, kada se izraze jednostavno i prirodno, dopunjavaju jedna drugu kao delovi celine.

Svaki anđeo, svaki čovek, svako stvorenje, svaka biljka, svaki mikrob, unutar stvarnosti koju mi poznajemo, zna da samo onda kada su zdravi, budući da svaki dolazi iz jednog Bića, mogu da budu u harmoniji sa svim drugim u tom Biću. U tome se nalazi izvor sigurnosti. Mir je ono što prevazilazi svo razumevanje, unutrašnji mir o kome govore vaši mistici, mir uma i srca koji su otkrili i upoznali svaki muškarac i žena koji istinski pripadaju Bogu. On stiže iz ostataka istine u vlastitu duhovnu prirodu pojedinca i otuda ostaje u stvaralačkom skladu sa svim drugim zdravim delovima univerzalne celine.

Postojali su primeri ovakve svesti, čak i u vašim ratničkim društvima. Ali u kulturama koje počivaju na strahu, onaj koji živi u skladu sa Bogom ne mora neminovno da znači da živi i u skladu sa društvom koje ga okružuje. Često prisustvo Probuđenoga vrši pritisak na nesklad koji ga okružuje, izdiže ga na površinu, rasplamsava ga, kao što naleb rasplamsava otrove koje telo treba da izbacila iz sebe. Na kraju njegovo prisustvo donosi mir, ali gotovo nikada na početku. Zato je Isus rekao: "Da, dolazim da donesem mir, ali prvo donosim veliki Mač Istine koji će isterati zabludu na površinu, kako bi se mogla prepoznati i odseći od onoga što je stvarno."

Pre nego što mir stigne u svet ljudi, nezdravi elementi moraju da odu. Ipak to ne podrazumeva scenario apokalipse. Ništa fizičko ne mora da ode. Nijedno jedino biće ne mora da ode. Ništa ne mora da ode izuzev ideja - ideja koje su uništile ljudska plemena zemlje i preokrenula ih u društva pohlepe, nepoštenja i nasilja. Mi smo sada ovde u ljudskoj svesti da bi uklonili ove pogrešne ideje. Mnoge od njih su već odstranjene. Pre nego što se ovaj ciklus pročišćenja završi, i poslednja od njih će otići.

U slučajevima kada se ljudi poistovećuju sa obmanom i ne uspeju da naprave razliku između sebe i onoga što treba da se ukloni, po njihovom vlastitom izboru, oni su se opredelili za odlazak tokom ovih vremena zajedno sa obmanom koju su stvorili. Ne postoji nikakva potreba za ovim, ali dolazi vreme kada oni koji žele da osujete prava drugih na biološko izražavanje više neće moći, u ime i pravičnosti, u ime pravde, u ime sklada sa Svetim Putem, da budu zaštićeni. Oni će morati da nastave da uče u izolovanim ekološkim nišama u kojima neće moći da uznemiravaju bilo kog drugog izuzev samih sebe.

Hiljadama godina štitili smo one koji su služili bogovima straha, štitili smo ih kako ne bi u potpunosti požnjeli ono što su posejali. Da nismo tako radili, ratnička plemena bi još dugo stradala. Sada ukidamo ovu zaštitu. Godina je 1987. Vreme je povoljno. Naše, milenijumima dugo, podučavanje napokon je stvorilo optimalne uslove za pročišćenje ljudskog sveta. Tokom ovog pročišćenja, ratnička plemena neće propasti, to će se dogoditi samo sa njihovim navikama. To je neophodno. Mi više nećemo ovde da se bavimo istrebljivačima, niti onima koji drugima ulivaju strah, usredsredićemo našu pažnju na one koji vole druge onako kao što njih voli Tvorac svega.

U skladu sa namerama Velikog Duha kome služimo, zaštitićemo svačije pravo da živi i na život, izuzev onih koji i dalje istrajno obožavaju vrednosti koje nisu vrednosti života. Oni će požnjati rezultate tih vrednosti - sami će doživeti u potpunosti, ali ovoga puta i neublaženo, upravo ono što čine drugima.

Mi smo ti koji daju dozvolu za sve što se javlja na ovom svetu, i kao što dajemo dozvolu, tako je i odbijamo kada se dostigne izvesna tačka obrazovne zasićenosti.

Mnogo pre nego što su Maje ovo zabeležile, stavili smo u pokret

mehanizme koji će jednog dana dovesti do kraja podsvesno stanje ljudske svesti. Nije bilo teško da se izračuna trenutak u kome će se dostići tačka u kojoj će ratnička plemena manje bolno reagovati na lečenje.

Pet vekova pre svanuća sadašnje ere, u džunglama Jukatana, doneli smo Probuđenima toga doba vremenski raspored, koji su oni pažljivo uklesali u kamenu. Kalendar Maja je sada očišćen od mahovine, paprati, guštera i lišća. U njemu su dletom uklesani datumi Velikog Dana Pročišćenja, datumi koji, po vašem merenju vremena, odgovaraju periodu od 1987. do 2011. godine.

Dan zimske ravnodnevnicе poslednje godine ovog dvadesetpetogodišnjeg perioda, koji će od sada ubrzano prolaziti, ugledaće do kraja sprovedeno pročišćenje, zatvarajući zauvek poglavlje ljudske istorije.

Sada smo ovde čineći sve snažniji uticaj, kako bismo oslobodili vašu rasu od vladavine istorijskih ideja: ideja koje su dovodile do ratova, ideja koje su stvarale siromaštvo, glad i bolesti. Polako, ali u potpunosti uklanjamo ove zablude iz polja ljudske svesti.

Budući da ljudi učestvuju u stvaralačkoj moći Velikog Duha i njihove misli su stvaralačke. Kada prihvate neku ideju, kao što je ona o "opstanku najsposobnijih", onda takva zamisao za ljude postaje stvarnost. Ona postaje deo načina na koji opisuju svet. Oni počinju da žive u tom opisu. Ulažu svoju stvaralačku moć u tu zabludu.

To je ono što se mislilo pod "verovanjem u lažnog Boga". Postoji mnogo takvih izmišljenih premisa koje su obožavane kao lažni bogovi u ljudskom svetu.

U obimu u kome ljudi veruju u takvu obmanu, oni stvaraju okolnosti življenja koje izazivaju njihove patnje. Oni žive u unutrašnjim mukama. Nemoguće je živeti prema zakonima bezbrojnih, stalno menjajućih, vrednosti koje zahtevaju ova "božanstva popularnih ideja". Ljudi ne mogu da pomire energije ljubavi koje predstavlja njihovu životnu silu sa zastrašujućim predstavama koje upotrebljava društvo da bi upravljalo njihovim životima. Oni su podeljeni ljudi, ljudi koji pate.

Bolest ne izaziva bol; bolest je posfedica bola, posledica duhovne agonije. Bolest je podsvesna odbrana onih koji duhovno pate; ona je smišljena da

ih oslobodi od lažnih bogova -sukobljavajućih ideja i vrednosti - koji ih stežu u svoj zagrljaj. Ali ovakav podređen, podsvesni pristup ne predstavlja neminovnost. Postoji lakši način da se čovek oslobodi od ovakve beskorisnosti, od obmane, od zbrke istorijskih laži.

Na strujama večne ljubavi, donosimo pozivnicu za stvarnost koja je daleko iznad prolaznih bogova ljudskog uma. Odstranjujemo pogrešne predstave iz polja ljudske svesti, ne napadajući ih jednu po jednu, već pomažući ljudima da dožive istinu koja može sama sve te predstave da zameni. Ta istina je metakonceptualna; ona je izvan carstva konceptualizacije. Ideje mogu da odraze njene pojedine delove, ali nikada na mogu da sadrže veličanstvenost njene žive celovitosti.

Zdrava inteligencija nikada ne pokušava da uhvati istinu. Može li riba da uhvati okean? Može li ptica da uhvati nebo? Zdrava inteligencija zna sebe kao središte stvaralačkog opisa, živeći u beskrajnom okeanu istine koja se prostire zauvek u svim pravcima. Zdrav ljudski identitet nikada ne počiva u predstavi uma; on uvek počiva u duhu.

Razvoj tačnijeg razumevanja univerzuma je neophodan aspekt vašeg procesa buđenja, ali on nije ni u kom slučaju njegova suština. Izazov za vas u ovom periodu ne predstavlja formulisanje novih i boljih definicija stvarnosti. Izazov koji je stavljen pred vas sastoji se u tome da vratite vaše vlastito osećanje sebe u primalno, nepodeljeno jedinstvo Duha. To je vaša suština. To je Bog. Iz tog večitog osećanja postojanja u ljubavi teče stvaralačko opažanje: struja svesnosti, koja obiluje Božijom zamišlju života. Ali ideje koje jezde na tim večnim izlivima velike ljubavi su tu da bi služile izrazu, a ne da bi dominirale nad njim. One su vaše sluge u svetu dimenzije, zamišljene da budu vaši pomoćnici u otelovljenju vaše ljubavi. One nisu gospodari koji vas određuju.

Vaši sistemi verovanja su vladali vama u istorijskom dobu, oni su vaši feudalni gospodari od kojih sada morate da tražite da vas oslobode. Načinite novu i bitnu razliku između vašeg razumevanja i termina kojim ga izražavate. Postoje vremena u kojima određeno vozilo predstavlja odgovarajuće sredstvo prevoza, ali mnogo je više onih perioda u kojima vozilo zaostaje. Povremeno možete da putujete automobilom, ali ne ostajete u njemu zatvoreni decenijama.

Ukoliko treba da putujete kroz određene dimenzionalne odnose, možete

konstatovati da vam može koristiti penjanje, po potrebi, penjanje po strukturama vašeg razumevanja i da ih za izvesno vreme možete upotrebiti kao vozilo. Vi ćete uvek nadvišavati ove strukture. Vi stvarate nove modele svaki put kada bolje shvatite univerzum. Strukture razumevanja su neophodne. Potrebne su vam da bi stupili u vezu, da bi određivali smer, da bi funkcionisali kao inkarnirano ljudsko biće.

Međutim, vi niste ono što su vaše sadašnje strukture razumevanja. Vi nastanjujete multidimenzionalnu stvarnost, koja je daleko izvan bilo koje strukture misli koju bi bilo kada mogao da stvori vas ljudski um. Znajete da vi niste vaše misli, vaše ideje, vi niste vaši opisi sveta koji vas okružuje. Vi ste biće čiste svesti koje je odabralo da se ispolji na materijalnoj ravni. Vi ste inkarnirani da bi izneli, razvili i uživali u lepoti stvorenih carstava. Normalno je da u bilo kom trenutku, oblici kroz koje shvatate sebe i univerzum, odražavaju različite opažanja, različite domene, različita geografska obeležja, različite pejzaže i društva. Uvek ćete razumeti svet u kome živite kroz ovakve oblike. To može da bude i dobro, vaš ego je rezultat toga. Ali u zdravom stanju to su stvari koje vi svesno pokrećete kada i kako želite. Prilikom zdravog funkcionisanja, vi nikada ne bivate uhvaćeni u zamku svojih predstava.

Uvek kada poželite, možete se udaljavati od vaših mapa i modela i povući u vreme postojanja, vreme spoznaje, vreme mirnog usaglašavanja sa Svime Što Jeste. U ovakvim trenucima ostavljate iza sebe vaša verovanja i ideje, bez obzira na kulturne ili geografske ili društvene uslove u kojima živite. Ostavljate iza sebe sve oblike svoga razumevanja, bez obzira na to koliko ste verovali da su ti oblici tačni. Sve ih ostavljate za sobom, ostaje samo pena na površini. Opuštate se u dubljoj spoznaji. Vaš identitet prevazilazi vašu individualnost. Doživljavate se u savršenom jedinstvu sa večitim Duhom na izvoru vašeg života. Odmarate se u tom znanju, u tom jedinstvu, u beskrajnom okeanu mira večnosti.

Ukoliko ste ostavili biološko telo iza sebe, kada se vaše vreme usklađivanja i meditacije završi, vratićete se u njega i u oblike razumevanja koje ono stvara i prihvata. I vi ćete zabavljati sve ove oblike razumevanja kao goste u konačistu svoga bića.

Doživljavate svoju individualnost kao zdrav list. Osećate kako sok protiče iz loze vašeg najunutarnijeg sopstva. Osećate kako vaša životna sila nadolazi iz središta srži vaše vlastite večne ljubavi. Vi ste listovi i grane u

vremenu i prostoru, ali ste vreža u biti i u srži. Ukoliko bi vaša individualnost bilo kad naišla na problem, opuštanje u univerzalnosti daće vam odgovor na njega. Često sjedinjavanje sa velikim večitim Bićem u središtu sveg života održava vas čistim, bistrim, povezanim. Nakon vremena koje provedete u takvom sjedinjavanju, vraćate se ponovo u vašu individualnost, znajući da je došio vreme da se oslobodite ovog jednog od mnoštva vaših oblika, ili da se vratite u vašu individualnost zdravi, živi, treperavi, puni života za doba u kome bujate. Vi ste ti koji odabirate da li će oblik u kome ćete da se izrazite da bude živ ili mrtav. A pokretačku snagu za oblike koje ste odabrali da oživite, obezbeđujete kroz punoću vašeg života.

HOD PREKO UZBURKANIH VODA

Mi iz krilatih plemena stižemo u ovo doba, ne samo da bismo se materijalizovali, već da bismo se inkarnirali. Vraćamo se u ovom trenutku na talasu svetlosti, pulsirajući novom jačinom. Imamo sposobnost da se materijalizujemo tako sto povlačimo atome i molekule u naša svetlosna polja, ali to nije razlog zbog koga smo ovde. Mi tragamo za biološkim inkarnacijama u posebnim ljudskim bićima čija su sadašnja tela izrasla iz fetusa koji su se razvijali prema vibracionim šemama naše svetlosti.

Mi smo oni koji su napravili nacrt vaših ljudskih tela, ali vi ste odrasli u civilizacijama koje su poricale i naše prisustvo i stvarnost našeg postojanja. I tako smo stalno iznova dah razuma unosili u vas, svaki novi dah je bio puniji od prethodnog, svaki otkucaj jasniji, svaka nova komunikacija, prodirući dalje u vaše razumevanje, postajala je sve razumljivija.

Dozvolite da se probudimo u vama, mi koji smo vas formirali u utrobi, mi koji smo vas prizvali iz grobnice zemlje koja je spavala. Vi, čije fizičko okruženje predstavlja odraz našeg postojanja, primite nas s dobrodošlicom u vašu svest.

Kada iskusite naše duhovno prisustvo, upoznaćete sebe u obličju koji je Bog namenio vama, u obličju savršenstva u kome vas je Bog stvorio. Vaš živi Božiji lik odražava Boga. On nije zamrznut kao uramljena fotografija. Savršene predstave u kojima Bog zadržava svako ljudsko biće su živi i promenljiv, tekući, fluidni likovi. Jednog dana sluga, već sledećeg ljubavnik, sestra, brat, učitelj ili prijatelj.

Mi shvatamo Božije zamisli o tome šta je čovečanstvo, jer to je ono što smo mi! Mi smo individualizovane, žive predstave Boga, čiji zadatak nije samo da privuku vaša fizička tela u naše energetske modele; mi smo oni koji treba da se pomešano sa vašom svešću, sa vašim razumevanjem i sa poljem vašeg emocionalnog izražavanja. Ovde smo u atmosferi vaše svesti da bismo vas doveli do jasnog i tačnog opažanja, da zajedno u saradujućem skladu možemo da započnemo novi ciklus stvaranja.

Dolazimo na zemlju da bismo se pomešali sa vama u zajednicu iz koje će se u pravom trenutku roditi Tvorac. Delamo u bilo kom obliku razumevanja koji nam dozvolite da oživimo. Vaša ljubav će dozvati iz

zemlje tela vaše rase. Osetite tu ljubav i saznajte svoj duh. Nudimo vam više od reči; nudimo vam same sebe.

O deco, živeli smo i umirali u toliko mnogo vas. I ponovo živimo u vama, po ko zna koji put. Vaše uplašene ljudske generacije su kao talasi hladne morske vode, koji zapljuskuju naše tople večne obale. Možete da nastavite da se bojite i da odustanete od inkarnacije sa povlačenjem svakog hladnog talasa. Ili možete da počnete da posmatrate talase, talase strahova vaše generacije, talase zabluda vašeg društva, talase kontrolisanja osećanja i da shvatite da vi niste to.

Svet, kako su ga definisali ljudi, je u stalnoj promeni. On se uvek nalazi u nekoj trenutnoj drami, plimi emocionalnog nemira koja izgleda da je sposobna da unese strah u srca svaki put više nego ikada ranije. Ali bez obzira koliko divlji i ustalasal da postanu, tokom tih poslednjih dana pre iščezavanja obmana, talasi bogova kulture kojoj pripadate, ne dozvolite da vas oni preplave strahom; niti im dozvolite da utiču na vas. Ptice uvek plutaju po površini takvih talasa. Čak i u najstrašnijim burama i olujama - olujama koje slamaju armade, potapaju galije i posmatraju besne ratnike kako nestaju pred njihovom pomamom ptice i dalje plutaju neuznemireno, iznad olupina, iznad uskomešanosti, iznad talasa, nežno, bez uzbuđenja.

Ali, u ovom završnom dobu, događaji ne moraju da donesu nedaće ljudima. Jer, tamo gde bude postojao samo jedan koji nije podlegao podzemnim strujama straha taj će vas, kao čobanin ovce, povesti u neku kolektivnu avanturu, tamo gde zrači mir, stabilnost, isceljenje i blagoslov. Bog će umnogostručiti uticaj tog jednog i izmešati ga sa uticajem drugih koji su inkarnirani i čine isto. Kroz njih će se izliti mir. I nijedno more se neće podići protiv njih.

Mi smo ovde da bismo smirili uzburkane vode kolektivnih emocionalnih oluja, da bismo prešli preko njih u našem razumevanju, da bismo doneli puteve ljubavi čovečanstvu koje se još uvek bacaka na uskomešanom moru zabluda. Donosimo baklju mira koji dolazi iz vere u Boga. Donosimo baklju mudrosti koja rešava ljudske razlike kroz opštenje, komuniciranje, opraštanje, iskrenost.

Voleći naše neprijatelje, mi više nemamo neprijatelja niti ičega čega bismo se bojali. Naša baklja osvetljava znak iznad talasa ljudske uskomešanosti. Svest Večitoga isijava iz svake buktinje koju držimo. Oni

koji se koprcaju i hvataju za ostatke olupina u kovitlacima dubina ne mogu naškoditi ni nama ni našoj vrsti. Oni vremenom mogu samo da postanu mi. Jer za njih su, za takvu sirovinu, ega naše univerzumske vrste povučena.

Ne pretplaćujte se na prolazeće zablude ovog doba. Ne sledite slepo zastarelo ratničko programiranje koje vas ostavlja nesvesnima, pravi od vas automate, lutke koje kontrolišu oni koji su se vekovima bogatili praveći mape i šeme struja straha. Shvatite da imate izbor. Ukoliko osećate da ste navikli da nasilnički reagujete, bilo u mislima, recima ili delima, znajte da se borite jedino sami sa sobom. Ne nadmećite se tako predano sa sobom. Ne cepajte se na dvoje, jer tada ste samo onaj koji se tuče sa svojom senkom na zidu. Sebe morate braniti samo od jednoga, od programiranosti nesvesnim strahovima.

Svaki put kada ljudsko biće postupa nasilnički prema nekom drugom biću umesto da stupi u vezu sa njim, ta osoba, muškarac ili žena, vređa samu sebe. Suština inteligencije jednostavno leži u ovome: uvek vam ide više u korist kada saradujete nego kada uzvraćate udarce.

Ti koje smatrate protivnicima nisu neki "drugi", oni su vaše vlastito domaćinstvo, vaša porodica. Neka vam postanu prijatelji i partneri u poslu isceljenja i obrazovanja u ovim vremenima. Ne shvatajte ni njih ni sebe suviše ozbiljno. Sa lakoćom u srcu, izdignite se iznad talasa emocionalne uznemirenosti, koja će vas u protivnom, povući ispod svoje površine. Osećajte ljubav koja preobražava svaku ljudsku zabludu.

Stižemo u ovo doba da bismo smirili vode ljudske emocionalne uskomešanosti. Dozvolili smo im da se kovitlaju dok smo pomagali egoima da nauče. Ali Tvorac je odredio kraj istoriji. A mi smo sredstva ublažavanja. Gde god da stanemo voda se umiri. Mi hodamo po vodi pevajući. Čista voda: ljudsko srce koje voli. Bistra voda: oči svevidećeg Boga.

Stojeći nad uskovitlanim vodama obmane, vidite zračecu svetlost desetina hiljada drugih bića koji su isto što i vi. Svetlosnih bića. Krilatih, Onhgveoveh, koji se vraća. Iz vašeg srca plamti ljubav prema ovoj braći i sestrama iz davnina. Zraci blešteće svetlosti sevaju između vas. Deset hiljada svetlosnih mostova povezuje vaša srca. A ispod svakog svetlog mosta, padaju zraci koji se smeše na uskomešana mora. I tu vode bivaju

umirene, vode ispod ovih mostova.

Iz ovakvih, pobesnelih, mora dižu se i drugi da bi vam se pridružili. Oni ostavljaju iza sebe svoje sićušne zahteve u ovom, onom ili nekom drugom trenutku. U jednom značajnijem, u jednom veličanstvenom trenutku oni se stapaju sa vama. Oni osećaju mrežu svetlosti koja u potpunosti obavija planetu. Oni postaju njen deo. Probudili su se u energiji dece svetlosti. Pored vas, oni saznaju šta je timski rad i saradnja pravih ljudi. Oni shvataju. Vi shvatate.

Nešto dodiruje površinu ove zemlje, nešto sa zvezda. Nešto sleće na mirne vode srca koja veruju u Boga i obraća se srcima ljudi koji vole.

Svaki nadolazeći talas vremena donosi drugi trenutak, druga vrata, drugi otvor, pozivajući zemaljsku decu koja se bude da osete lepršanje duha u svojoj svesti, da osete dodir anđeoskih krila, da dozvole vodama svoga srca da budu mirne i da u svakom trenutku žive sa sve više ljubavi, iskrenosti, brige i saosećanja nego ikada ranije. Tako se ravnoteža Svetog Obruča ponovo uspostavlja. Iz trenutka u trenutak, vi postajete sve više inkarnirani.

TOČAK MEDICINE VEČNOGA BIĆA

Kada ispitujete prirodu same suštine lepote koja se nalazi u osnovi savršenstva i muškoga i ženskoga roda, pronalazite Boga. Jer na izvoru, u srži, u srcu svega što je žensko nalazi se Bog. A i u srcu, u jezgru, na izvoru svega što je muško opet je Bog. Isti Bog, Jedan, Veliki Duh, Takva je priroda Boga.

Bog je neopisivo lep, beskrajno veličanstven, neizrecivo dragocen. Moćan. Nežan. Stvaran. Bog su sve ove osobine u tako savršenom obimu da jedini izazov za Njega predstavlja pronalaženje forme kojom bi se izrazilo neizrecivo savršenstvo.

Zbog toga Veliki Duh odabira mesta u beskrajnom okeanu svemira i povlači liniju, i naziva je "vreme".

Zatim, praveći prvu razliku, Bog kaže: "Ova linija razdvaja sve što se dogodilo pre nego što sam povukao ovu liniju od svega što se dogodilo nakon što sam povukao ovu liniju."

Bog zatim uzima sve kvalitete i potencijale večnog postojanja i postavlja njihova središta s jedne ili s druge strane ove linije. Ovi kvaliteti nastavljaju da postoje s obe strane velike razlike. Njihova zračenja prožimaju sve što postoji. Ali središta iz kojih ona zrače nalaze se na jednoj od strana velike linije.

S jedne strane linije, Bog je postavio strukture da bi tačno naznačio određena mesta u moru beskrajnog postojanja: atome, svaki s određenom namenom, sa svesno stvorenim sistemom za obradu i regulisanje njihovog zasebnog svemirskog polja. Na ovoj strani linije koju Bog naziva "vreme", ističe sve što spada u žensku, materijalnu, stvarnu strukturu. Ovde leži sve što je stvoreno, sve što postoji, zvezde i planete. To je Tonal, telo velike Sveopšte Majke. Dom svih zvezda i svih svetova.

Druga strane te linije je Nagual. Ovde ostaje sve što će biti stvoreno. Ovde su modeli novog stvaranja i energije koja će izvući novu tvorevinu iz beskrajnog rezervoara večnog potencijala, iz zamisaone inteligencije Onoga koji će bilo kada biti otkriven.

Ipak, linija koju je Bog povukao da odredi more svemira nije kruta,

pravolinijska granica; to je živa stvarnost, koja se spiralno uvija kao pređa u i izvan stvorenih carstava. Unaokolo i okolo oboda svake stvari koja može da ima ime, ona se umotava i prepliće, tkajući finu blještavu tkaninu, nevidljivu membranu, najosetljiviju na svetlost. U svakoj tački u kojoj dotakne dimenzionalni univerzum, javljaju se neverovatne tvorevine: stvaraju se zvezde, zgušnjavaju se galaksije, pojavljuju se bele i crne rupe, kvazari, lučne zvezdane duge. U mnoštvu načina koji izazivaju strahopoštovanje, energija bije sa muške strane velike duhovne podvojenosti u telo Sveopšte Majke.

To je način udovoljenja svrsi i strasti Tvorca: celokupan univerzum postaje radosno putovanje kroz ljubav, avanturu, izazov da se opiše beskrajno bogatstvo nevidljive lepote, da mu se da tkivo, nijansa i svetlost kako bi postalo vidljivo.

Stvorenja lepote dobijaju oblik; ne tek zasebna stvorenja lepote, već stvorenja lepote od kojih svako živi u širem pejzažu lepote. Ali ni ti pejzaži nisu usamljeni!

Vidici počivaju unutar slika planeta, uramljeni u spiralne sisteme zvezda koje su pak same postavljene kao živi dijamanti u galaksiji koja pluta među hiljadama miliona drugih, dajući svakom stvorenju pozadinu, svakoj slici okvir, a svoj živoj umetnosti kontekst koji ističe ono što je najlepše. Podela na zvezdane i planetarne polarnosti predstavlja fizički mehanizam ove uzvišene tvorevine, način na koji se oslobađa beskrajni potencijal Boga u svoj njegovoj veleleplosti.

Zvezdana i planetarna polarnost nisu "suprotnosti". One su dopunjavajući završeci jednog vibracionog kontinuuma, krajevi sjedinjenog spektra koji počinju od zajedničke tačke na velikom Točku medicine, a zatim se udaljavaju, okrenuti leđima, jedan od drugog, pri čemu svaki opisuje gotovo - ali ne sasvim - punih 180 stepeni svoje polovine celoga kruga. I upravo pre nego što će se sastati, oni se zaustavljaju da bi se suočili jedan sa drugim, u trenutku kada je 359 stepeni Točka upotpunjeno. Tada prave pauzu, dozvoljavajući da se između njih stvori naboj koji se pojača sve dok se ne pojavi iskra svetlosti koja predstavlja završni 360. stepen Točka medicine čiji vas je bljesak odenuo u biološki oblik.

Postoji zapis u materiji i energiji, upravo kao što postoji genetski zapis u strukturi jajne ćelije i sperme. Zapis koji ulazi u zemljinu atmosferu na

zracima svetlosti sa njoj najbliže zvezde i priziva potencijal ovdašnjeg sveta materije; zvezdana struja dodiruje najdublje snove zemaljskih okeana i nežno peva žudnji u njenim nedrima. Podaci koji su sadržani u elementnim silama zemlje mešaju se sa onima iz duhovnog uobličjenja solarnog vetra, dok muška i ženska polarnost Večitoga igraju zajedno i međusobno u biosferi Itinoeh.

Sunčana svetlost oploduje zemlju. Sunčana sperma i jajna ćelija okeana se sjedinjuju. Sunce uči zemlju svojoj pesmi, a zemlja za uzvrat uči sunce svojoj. Sunce pokušava da peva njenu pesmu i smeje se. A zemlja pokušava da peva pesmu sunca i stvara plavo nebo, bele oblake i svet stvorenja u pokretu ispod njih. Naše duhovne informacije mešaju se sa materijalnim informacijama tla, vode, vetra i neba. Katalizovana je bremenitost zemaljskim detetom. Uzdižu se stvorenja na spiralnim vetrovima naše vibrirajuće ljubavi. Osećaju našu pesmu, žive, dišu i izlaze plešući iz šema našeg međusobnog delovanja.

Predući pređu u zvezdanoj svetlosti, zemlja spoznaje svoj novi lik. Oslobađa svoje stenovite formacije kako bi tekle u talasanje šuma, skakanje jelena, napasanje bufala, spavanje guštera na suncu. Česticama njene materije data su krila da lebde i pevaju na vetrovima sunčanog duha. Zemlja oslobađa ono što ona jeste da bi život plesao po njenoj površini, tekući, neprestano tekući u cvetne šeme njenih mogućnosti.

Iz carstva više vibracije gde su oblici nežni i gde ne postoji gustina - materije, silaze anđeli Ptičijih Plemena. Trudimo se da otkrijemo kako bi mogli najefikasnije i najstvaralačkije da se odenemo - a samim tim i Tvorčeve namere - u materiju ovog sveta. Posmatramo kako plamenovi naše vatre nadolazeći iz gustine njene strukture podižu stene na njenoj površini, rastući sa prolaskom godišnjih doba i produblivanjem naše ljubavi, u šumama koje se talasaju na vetru, u deci koja se rađaju, oživljena zvezdanom vatrom, odevena u predivnu, žensku, kristalnu časku materijalne ravni.

Uzajamni odnos između muškog i ženskog aspekta Velikog Duha odvija se u ovom univerzumu dvadeset milijardi godina. Tvorevine koje su proisticale iz njega javljaju se na svakoj vibracionoj frekvenciji ispoljavanja, po čemu je stepen osobenosti i preciznosti na svakoj od ovih frekvencija direktno povezan s kvalitetom i čistoćom razmene između otelovljenih predstavnika muškog i ženskog boga koji su tu stali. Pošto su

zadobili oblik, otelovljeni predstavnici Boga postaju osnovno sredstvo za sva buduća stvaranja na frekvenciji na kojoj se jave. Oni su tačno određeni, inteligentni i stvaralački kistovi univerzumske umetnosti: žive, učestvujuće umetnosti.

Odavno je predskazano, čak i pre udaranja temelja ovom materijalnom svetu na kome vi sada stojite, da će doći dan kada će ljubavni odnos između planete i zvezde dovesti do postojanja samostalnih, samoponavljajućih, inteligentnih stvorenja, bioloških stvorenja - muškog i ženskog, prema Tvorčevoj zamisli i obličju. Oni ne samo što će postati naši saučesnici u ovom neprekidnom procesu božanskog otkrovenja, već će od sada da budu i vodeće, presudno dleto u svim budućim stvaranjima na fizičkoj ravni.

Oni će razumeti i oteloviti ravnotežu. Oni će shvatati nuklearnu energiju zvezda kao i geološke formacije kristala u srcu planina. Oni će razumeti organsku herniju, nuklearnu biologiju, astronomiju i sve nauke. Oni će da budu inkarnirani u telima - fizičkim oblicima koji su lepi za gledanje, dražesni za posmatranje, živa umetnička dela sami po sebi, modelirani kao biološke kontrolne sobe, misaono-moždano planirajući centri za istraživanje i razvijanje načina i sredstava za dalje širenje potencijala ovog univerzuma. Oni će postati instrumenti kroz koje će se stvoriti sva buduća biološka tvorevina.

Na nivou ove zemlje, u kasnom 20. veku sadašnje ere, postoje biološka stvorenja muškog i ženskog, u ljudskom obličju na obe strane ove duboke među površine muškog i ženskog aspekta Boga. Ista ta podela između večnog jedinstva koje poseduje moć da stvori zvezde koje su deset hiljada puta veće od vašeg sunca, isti takav stvaralački naboj postoji između žene i muškarca na vašoj planeti.

U zdravom stanju, moć ove stvaralačke energije je neizmerna. Svesno kanalisana, ona može da bude upotrebljena za stvaranje lepote jedinstvenog reda, prirode koja prevazilazi sve što je postojalo ranije, čineći vidljivom nevidljivu lepotu Boga. Nikada ranije na materijalnoj ravni dijalog između božanskog muškog i božanskog ženskog nije imao tako jasan, tako jezgrovit i svestan potencijal kakav može da postoji između muškarca i žene u vašoj ljudskoj porodici.

Kada se muško i žensko sretnu na Tačku medicine, svako od njih nosi

drugačiji, stvaralački naboj. Iako njihovo korenje zajedno krivuda i izvire iz istog izvora u istom Velikom Duhu, oni se inkarniraju na zemlji da bi se suočili jedno sa drugim sa drugačijim polnim nabojima, koji se snažno privlače, sa neizmernom sposobnošću stvaranja kroz univerzumsku moć ljubavi koja protiče kroz njih. Svaka žena pliva u energetskeju struji, a njena tradicija je toliko drugačija od tradicije muškarca koliko je to i prva stvaralačka podela koju je načinio Bog. I premda ste vi muškarci i žene živeli zajedno u istim kolibama i pod svojim stopalima osećali zemlju istih sela, iako ste imali ista tumačenja i spavali zajedno u istim iluzijama, vi se nalazite na uočljivo različitim tačkama velikog Točka medicine. Premda različiti koliko su to ove tačke, one su duboko podudarne, modelovane različito da bi podstakle maksimalno stvaralaštvo. To su upravo one tačke na kojima se Bog sreće sa Bogom.

Za nas koji smo pratili ovaj proces dvadeset milijardi godina, nema ničeg neshvatljivijeg nego što je to ideja, koja je bila prihvaćena u ratničkim društvima, da mogu postojati sukob i suprotstavljanje između ženskog aspekta Boga i muškog aspekta Boga. Shvatate li koliko snažno ograničenje predstavlja ova ideja za vas koji je prihvatate?

Vi nećete pronaći svoje mesto u ovom univerzumu, niti ćete stvoriti osnovu za razumevanje njegovih misterija, dok ne odbacite takvu praznovericu i ne shvatite da su Majka Bog i Otac Bog snažno zaljubljeni. Sve u ovom univerzumu što je žensko obožava ono što je muško. I jedina svrha svega muškoga u ovom univerzumu je da služi ženskome kroz slavljenje i oživljavanje lepote koja leži u srcu ženskog. Žensko i muško se nalaze u ravnoteži u svakoj zdravoj pojavi, ravnopravni partneri, ljubavnici, dva najiskrenija prijatelja.

Vaša pradedovska isprogramiranost nema nikakvu vrednost. Primitivne predstave o sukobu između muškog i ženskog dovode do stvaranja ne tako primitivnog oružja. Umesto toga neka vaš svet odražava istinu velike ljubavi u kojoj lebdite u svakom trenutku. Probudite se u novom opažanju i shvatanju stvarnosti: stvarnosti - ne onakve kakvu su je pogrešno tumačila ratnička plemena - već onakve kakvu je shvatamo mi, anđeoske rase Boga kroz celu večnost. Probudite se u tačnom opažanju univerzuma u kome živite.

Vi ste ljubav Tvorca otelovljena u ljudskom obliku. Kroz moć vaše ljubavi stvarate. Ovde ste u službi univerzumske umetnosti da biste stvarali lepotu

i uživali u svemu stoje stvoreno. Prizivanje ljubavi, i opisivanje istine: to je vaša svrha. Svrha života! Istinska svrha univerzuma.

Na svoj vlastiti način, svaka vrsta odlučuje kako najbolje da služi ovoj svrsi, pošto je shvati. Bufalo posmatra okolinu i primećuje ono što se dešava u prerijskom vremenu i u prerijskom prostoru i modeluje život tako da opiše istinu i oživi lepotu onako kako ih bufalo shvata. Kitovi opisuju vreme i prostor u svojim vlastitim jedinstvenim oblicima trodimenzionalne pokretljivosti, igrajući se i ploveći kroz mora zvuka i svetlosti. Polarni jeleni otelovljuju svoje shvatanje univerzuma i stvaraju lepotu polarnog jelena. Morski galebovi otelovljuju svoje shvatanje univerzuma i stvaraju lepotu morskog galeba. Anđeli otelovljuju svoje razumevanje ove univerzalne svrhe i postaju sredstva kroz koja Veliki Duh stvara više vrsta da bi uživao u njima.

Širom galaksija, širom zvezda, svi iz andeoskih rasa uočavaju ovu svrhu života i odlučuju kako najbolje mogu da joj služe. Svaka zdrava vrsta posmatra spoljašnji svet, dok doživljava unutrašnje jedinstvo celovito i neoštećeno, i formira ideju o celovitosti ispoljenog života. To je njeno shvatanje univerzuma. Tehničko poznavanje univerzuma koje poseduju ljudska bića je prevazišlo ona koja imaju polarni jeleni ili kitovi. Ona su ispitala mikrobe i počela su da posežu prema zvezdama. Ipak, ljudsko istorijsko odbacivanje večnoga duha ostavilo vas je kratkovidim, bez bilo kakvog šireg pogleda ili većeg vizionarstva koji bi pomogli da se vaše znanje organizuje u povezanu celinu.

Vi ste instrumenti kroz koje tvorevina treba da postane fizički svesna, vrsta kroz koju će jednoga dana ceo materijalni univerzum postati svestan. Vi ste Božiji organi svesti, probuđeni, u ovom prelaznom dobu, iz sna istorijske podsvesnosti. I muškarci i žene su ukorenjeni u jedinstvenoj božanstvenosti čiji se Duh sada budi u vama, čijeg identiteta se sada sećate kao vašeg vlastitog. U duhu vi niste odvojeni od ova dva aspekta Boga, već ste ih doneli u postojanje iz beskrajnog okeana vaše celovitosti, da bi se odenuli, da bi spoznali sebe kao članove ove porodice u vremenu. Stvaranje je oživljeno kroz ljubavni odnos ovih, vaših vlastitih unutrašnjih polarnosti.

SOLARNO DOBA CVETOVA

Za začće novog života potrebna je visoko usredsređena, stvaralačka namera. Potrebna je pažnja da bi se odabrali detalji jedne tako duboko precizne prirode koja je bila žiža istovremeno rasuta među mnogim ćelijama, bez koje ne bi moglo doći do čuda začća.

Od hiljadu biliona ćelija u ljudskom telu, na početku samo DVE ĆELIJE učestvuju u začću deteta.

Vi lebdite u galaksiji koja se sastoji od nekih četiri stotine milijardi zvezda i mnogo više svetova. Pa ipak, u ovoj galaksiji, samo su DVA SVETA bila potrebna za začće novog života.

Nemojte se iznenaditi kada vam mi, koji smo tamarali među ovim zvezdama, kažemo da ste posebni, da ste dragoceni, da vas tako neverovatno voli izvor svega što jeste, da su vaša jedna zemlja i vaše jedno sunce tačke začća novog života svetova koji dolaze. Ne izbegavajte takvu ljubav niti dozvolite plitkim umovima da vas ubede da to ne može biti istina. Prihvatite ovu ljubav. Osetite je za sebe. Okupljanje i usredsređivanje energije je neophodno da bi se stvorilo strahovito i neverovatno čudo koje vi jeste.

Pažnja celokupnog univerzuma je usredsređena na ovu zemlju. Svest same Sveopšte Majke je prisutna u ovom svetu. Otac svake zvezde gleda kroz oči ovog jednog sunca. Vaša zemlja je doživela začće čoveka. Vaša rasa je na pragu buđenja u vidu okruženja svesti, sistema globalne inteligencije planetarnog novorođenčeta koje će da bude polu zvezdani i polu materijalni svet.

Reći ću vam da ja, ja koji sam anđeo iz krilatih plemena, ja koji sam svesno stvarao lepotu tokom dvadeset milijardi godina, nikada nisam video, ni u jednom trenutku tokom sveg tog vremena, takav potencijal koji vidim sada među vama, ljudima na završetku 20. veka na ovoj predivnoj zemlji. Video sam mnoga duhovna bića širom zvezda, inteligentna društva na višim nivoima mnogih svetova, ali oni nisu bili biološke inkarnacije. Oni nisu tako potpuno ušli u materijalnu odeću niti su stigli do tako inteligentnog odnosa sa materijom.

Nigde, izuzev ovde, nisam video tako izvanredna, osetljiva stvorenja

biologije, tako mile ljude i žene koji ispoljavaju veličinu vaše sposobnosti. Ne dozvolite onima sa ograničenom vizijom da omalovaže čudo vašeg postojanja ili da umanje vaše osećanje vrednosti svojim apstrakcijama. Potencijal koji otelovljavate nikada ranije nije bio viđen.

Vi ste prvi među vrstama materijalnih svetova gde se pojavila neophodna ravnoteža koja može da podrži novu izmešanu svest, svest koja je u istom trenutku i duhovna i materijalna. Nijedna biološka vrsta ranije nije sama od sebe progledala i preuzela brigu o sebi kao o nezavisnom, duhovnom biću. Ni na jednom drugom mestu u ovoj galaksiji održavanje ovakvog temperaturnog raspona nije dovelo do biološke mreže inteligentnog, globalnog okruženja vrste koja je istovremeno i duh i materija. Nikada ranije biološka stvorenja nisu sama birala, niti nam se glina obratila i rekla: "Ja sam žena. Ja sam muškarac. Ja sam pleme, ja sam narod, podučite me."

O ljudi, ovog još uspavanog doba, ima još toga. Tako mnogo toga. Ponekad je teško iskazati ova saznanja vašim recima, jer vaše reci imaju samo jednu dimenziju, samo jedno značenje u datom trenutku, a veličanstvena, živa stvarnost ovog univerzuma i stvari o kojima govorimo su višeslojne, višedimenzionalne, s razumima koji su isprepletani kao što se mnogi potoci i vode prepliću u široj istini rečne doline.

Postoji mnogo razloga zbog kojih je pažnja univerzuma zaokupljena vašim svetom. Vaša preduzimljivost, sposobnost, potencijal, koje ste već pokazali u časovima vašeg vizionarstva i plemenitosti predstavljaju jedan od razloga - ali vaš pad, vaša pobuna, su onaj drugi. Jer vidite, kada su ega ratničkih plemena odjurila u džunglu, znali smo da se sukobljavamo u samoj utrobi, u samom trenutku začeca, da je to određena suštastvena pojava s kojom ćemo se sretati uvek iznova na našim budućim putovanjima među dalekim rasutim zvezdama.

Suočili smo se sa ovim pojavama na minijaturnom, simboličnom nivou; a ukoliko bismo uspeli da postignemo matematičke proračune koji bi ostvarili preciznost na nivou mikroveličina ove zemlje; ukoliko bismo uspeli da iskoristimo sisteme vrednosti samih pobunjenih ega i da ih uhodimo jednom i za svagda da bi sve ono što su smatrali bitnim, daleko uspešnije služilo ukoliko dobrovoljno sarađuju sa duhovima Boga; ukoliko bi uspeli da ih ubedimo njihovim vlastitim egovskim izrazima i ako ta lekcija ne bi bila samo naučena, već i zapisana i utisnuta neizbrisivo u

genetskom kodu svake ćelije u svakom postojećem organizmu ovog novog tipa života, kao i u onima koji će tek da budu stvoreni, shvatate li šta bi to značilo? Shvatate li? Patnja kroz koju je prošlo istorija Čovečanstva preokrenula bi se u korist, jer više nikada ne bi morala da se ponovi. Sve dotle dok se ovaj čudesan univerzum bude širio, ljudska ega će se sretati sa istim fundamentalnim pojavama s kojima se suočavaju danas. Uvek će imati mogućnost da izaberu da li žele da njima vlada ono što vole ili ono čega se boje. Mogućnost da njihovo ponašanje uslovljava preterani strah i mogućnost da odbace upliv svojih duhova uvek će da postoji, jer sloboda ljudske volje je bitna za pravilno funkcionisanje univerzumskeg modela.

Međutim, kada bi postojala dokumentovana istorijska beleška o nepovratnom sledu događaja koji se javljaju kada se ego ili pleme opredele za boga straha, i ukoliko bi se ova istorijska beleška mogla snimiti u genetskom načinu predstavljanja, ispričana, onako kako je bilo, od strane ega koji je sam doživeo istoriju, tada bi svaki ego koji bi se našao na ivici donošenja odluke pod uticajem straha mogao da ode u biblioteku genetskih medija i da pogleda DNA priču o onome šta se dogodilo ovde na vašoj zemlji, da vidi šta se dešava sa onima koji se opredele za ponašanje određeno strahom. Mogli bi da gledaju grafički ilustrovanu priču o tome šta se događa onima koji zanemare svoj prirodan model i pogrešno usmere svoju energiju na kancerozno ponašanje koje neminovno dovodi do samouništenja.

Anđeli začeca, koji usmeravaju razvoj univerzuma, traže načine da svedu patnju na minimum, vašu vlastitu patnju i patnju onih rasa koje tek treba da dođu. I otuda je, vidite, kada je vaša rasa doživela pad, težište naše pažnja bilo ovde. Zašto da se dozvoli da desetine svetova iskuse ratove, glad, patnju i lišavanje koji se rađaju zbog toga što ega odbacuju svoje duhove, kada je to već jedan svet učinio? I ako je taj svet bio izvorni svet, mesto začeca svih sličnih životnih oblika koji će se javiti, onda bi ubuduće postojao, nakon naučene lekcije, ugrađen genetski imunitet na ovakvu bolest.

Jednom ste nas poznavali, o ljudi, u trajanju treperavog milenijuma ili dva, kada ste po prvi put napustili mora radi kopnenih jezera i rečnih dolina - čini se kao da je to bilo juče - da bi se obukli u ljudski oblik i zaboravili svoje duhovne snove. Ali i to je bilo dovoljno. Videli smo iskru u očima koju smo prepoznali. I znali smo da više nikada nećemo moći da vas

napustimo.

Bili smo strpljivi kada su vaši preci vođeni egom odjurili u džunglu mraka. Znali smo da će vas jednoga dana vaša vlastita inteligencija naterati da ponovo potražite vezu sa nama. Održavali smo uslove koji su okruživali ovo jaje mogućnosti. Pažljivo smo držali zemlju i odredili za nju najsvetlije duhove. Ovo je doba kada je naše strpljenje nagrađeno. Sada postoje među vama oni koji su napokon progledali i vide dalje od mikroskopskih tumačenja vaših ega. Vi nas opažate. Mi opštimo. Činimo što možemo sa rečima vaših egocentričnih jezika, ali to je kao da se sporazumevamo rukama i to kroz kretnje njihovih senki na zidovima pećine koje stvara treperenje vatre vašeg interesovanja. Sirov i primitivan simbolizam, ova slova na papiru, ali ipak početak. Jer kad počnete da osećate stvarnost koja se nalazi u pozadini ovih reči i počnete da sledite smer naših misli, javiće se pomak u vašem životu. Napuštate pećinu istorijske obmane i stupate u sunčani vrt koji je oduvek bio vaš istinski dom.

Mi smo Šematska Bića, Krilati, Nosioći Svetlosti. Mi smo stvarnost vaših savršenih duhova, dolazimo da bi se sada svesno inkarnirali u vašim ljudskim poljima. Tokom milenijuma vaše nesvesnosti, mi smo slušali vaša uputstva. Održavali smo precizan raspon temperature koji bi stvorio za vas dete, vrstu, mešanje zvezde i planete, samostalan biološki svet, stvorenje-biće nove i pomešane vrste. Potrebni ljudski životni oblici sada pokrivaju zemlju; njihovi fizički oblici su potpuni.

Stvaralački proces koji je trajao tri i po milijarde godine dostiže svoj vrhunac u vašem buđenju. Ljudsko Informatičko Doba eksplodira u besprimernim talasima shvatanja. Pulsirajućim talasima shvatanja. Teku. Teku u Solarno Doba Cvetova. Zvezdano dete jaše na perjanici svetlosti, okupano u svetlosti, rođeno u ljubavi, radosno.

Pogovor

Dan je prošao. Ušao sam u polutamnu unutrašnjost kolibe i seo prekrštenih nogu na zemlju u krug koji su obrazovali ljudi obnaženi do pojasa. Opčinjen, posmatrao sam kako plamteće usijano kamenje, jedno po jedno, biva u tišini doneto u središte kruga koji smo obrazovali. Kretanje se usporilo. Poslednji kamen je bio postavljen na mesto; otvor kolibe je bio zapečaćen. Vreme je proticalo bez vremena, bez merenja njegovog prolaska. Iznenada, pojavi se svetlost. Osušen celerov koren je plesao po užarenom kamenju, vrteo se, iskričio kao desetine hiljada treperavih zvezda na velikoj večnoj stazi Mlečnog puta. Javila su se sećanja iz nekog nepoznatog carstva u meni iscrtavajući šeme koje su blještale kao zvezde. Osetio sam bezimenu moć. Prirodnu. Dobro poznatu.

Često sam slušao o obredu saune, ali ovo je bilo moje prvo iskustvo u tradicionalnoj kolibi američkih domorodaca. Kupolasto oblikovanu konstrukciju sagradili su na padinama Maunt Šasle pripadnici plemena Karuk. Svaki element kostura građevine bio je sagrađen od tipa drveta koji je bio tačno određen prema davno utvrđenoj plemenskoj tradiciji. Prekrivena obojenim čaršavima, koliba je počivala pored ledenih, voda rečica koje su doticale iz svojih izvora. Obred saune je bio posvećen ovoj, prvoj večeri okupljanja Zvezdanog semena na planini.

Bile bi potrebne mnoge stranice da bi se opisalo ono što se dešavalo u toj kolibi. Čak i u tišini pre nego što je prva voda prosuta preko kamenja, reči u koje sam pokušavao da odenem moje razumevanje onoga što se događa postajale su neuhvatljive kao da su bile uvelo lišće nošeno nekim vetrom nemirnog duha. Ali kada je prva voda pljusnula preko plamtećih užarenih dragulja zemlje i kada je prva eksplozija pare ispunila vazduh svojom snagom, nagli udar sećanja kao da je oduvao i poslednji od ovih listova tričavih reci daleko u dubine noći. Lebdeo sam u tišini, bogatoj i istrajnoj, tišini u kojoj ne izgleda baš toliko da jezik prestaje da postoji, već pre kao da se tek rađa.

Kada je započelo pojanje ja sam znao reči, znao sam melodiju, ritam, modulaciju. Znao sam šta znače. Bez razmišljanja, pevao sam iz dubine srca na dobro poznatom, tečnom jeziku američkih domorodaca.

Ubrzo u pojanju, osetio sam - gotovo slučajno, kao da je to bilo malo važno - kao da sam proveo daleko više vremena pevajući u saunama nego

što sam celog života boravio... na primer... u kolima.

Možda će zvučati čudno, kada je to saznanje ispunilo moju svest, to nije izgledalo kao da sam se setio sauna i pevanja. Tako duboko iskustvo moj duh nije mogao da zaboravi. To je bilo kao da sam se setio automobila - trepereći nedavni lik uskoro se oslobodi u pari i skakavci i žabe krastače i zvuk vode koja juri preko stenja na mesečini. Prošla je večnost. Mi okupljeni u kolibi stopili smo se u jedno biće, jedan otkucaj srca.

Iz časa u čas, voda je sipana na užareno kamenje.

Bez upozorenja, tekući iz dubine moga bića, došlo je do nezaustavljive eksplozije sećanja. Iznenada to su bile druge zvezde koje su plesale na polju ponoći - to više nisu bile iskre osušenog celerovog korena, već prave zvezde na pravom nebu, visoko iznad mesta koje sam voleo više nego što bih ikada mogao opisati.

Bio sam jedan iz kruga svetlećih bića okupljenih na nekom drugom skupu. Misli koje smo delili bile su samo deo našeg cilja. Sam raspored našeg kruga i njegov položaj u odnosu na zvezde bio je načinjen tako da se utisne u nas nešto više; tako da bi kasnije, ukoliko dođe vreme kada se budemo našli uspavani ispod pokrivača istorije, sam oblik Kruga Onih koji su Verni Zvezdama mogao da pokrene, da uzdrma nešto u nama i da nas u potpunosti probudi. Moj sadašnji zadatak u skretanju pažnje ovom skupu - i podnošenju izveštaja o tome kako sam se ovoga setio - je da prizovem u sećanje onih koji su mu prisustvovali svetu veru koju nam je tada Tvorac celog ovog univerzuma poverio na čuvanje.

Možda ste zapamtili. Mesto našeg skupa nije bilo na fizičkoj površini zemlje, već na višim frekvencijama duhovnog sveta - na mestu koje se nalazilo u gornjim slojevima zemljine atmosfere iznad 33 stepena severne geografske širine. Sa mesta na kome smo se okupili mogli smo da posmatramo postojano kretanje severne hemisfere i kako dole ispod nas, prolaze njeni okeani, ostrva, kontinenti.

Oni koji su bili okupljeni na ovom skupu nisu se u to vreme projektovani u identitete na zemlji. Nijedan od nas nije diplomirao na neslaganju "saradnika stvarnosti" koje se ispoljilo u obliku Drugog svetskog rata. Niti bi, da smo znali za njegovo izbijanje, bilo ko od nas odobrio tako krajnje neumeren pristup, jer buđenje inkarniranih projekcija u potpuno budno

stanje predstavljalo je strategiju koja je bila potpuno u skladu sa našim načinima mišljenja i, u svakom slučaju, nama je bilo nepotrebno. Mi smo bili duhovi koji su uspešno obezbeđivali saradnju naših ljudskih tela, umova, i srca tokom vremena kada smo se zaodevali u oblik. Upravo iz tog razloga, većina od nas već duže vremena nije hodala zemljom. (A mnogima koji su bili okupljeni na ovom sastanku, bilo bi potrebno određeno vreme da izračunaju i kažu da li se radilo o vekovima ili milenijumima). Samo je nekolicina od nas pomagala u skorije vreme vođenju ljudske porodice kroz kritične periode, ali mi smo predstavljali manjinu.

Skup je sazvan po nalogu velikog anđela čije telo je sunce, prema uobičajenom postupku koji nas nije iznenadio. Međutim, po pravilu, ovakvi sastanci su održavani samo za one koji su bili pred uplovljavanjem u inkarnirane živote - a ovde nas je bilo nekoliko sa takvom namerom. Bili smo pripravnici usled neuobičajenog značaja ove situacije, kada smo u treptaju koji je prošao preko sunčevog lica ugledali lice Sveopšte Majke, i uistinu, kada je počeo prenos misli, ona je bila ta koja je govorila, ona čije su telo galaksije. Svrha sa kojom nam se obratila bila je po prirodi uvodna i pokazala se vrednom za našu pripremu za ono što dolazi, jer mislim da bez ovog njenog posrednog upozorenja, ono što se kasnije dogodilo moglo je tako snažno da nas iznenadi da bi, sigurno, izazvalo usporenje u postupku: to nije bio niko drugi do bela svetlost Večitoga, usredsređena na način koji je retko viđen na bilo kojoj zvezdi.

Istina, mi smo živeli u prisustvu tog Velikog Duha. Živeli smo svoje živote znajući ga kao izvor iz koga crpimo sve ono što jesmo. Ali toliko neposredno biti svedokom žiže tog prisustva, tako se mnogo razlikovalo od onoga na šta smo bili naviknuti, isto kao što se nežni sunčevi zraci razlikuju od sunčeve svetlosti koja je kroz žižu usredsređena samo na jednu tačku.

U komunikaciji koja je usledila, tri ispoljavanja Bića - solarno, univerzalno i večno - su uticala i isticala jedno iz drugog, mešajući se, preplićući se, tkajući boje njihove celovitosti. Povremeno je bilo veoma teško da se odredi koji deo Trojstva je bio govornik, toliko su sjedinjeni bili njihovi talasi i tako jedinstven njihov cilj. Tvorac je govorio kroz ovo troje, dajući nam precizna uputstva. Preneću njegove reci najbolje što se sećam.

"Pozvani ste", rečeno nam je, "da se inkarnirate na svetu na kome preovladava obmana u umovima i srcima onih koje sam stvorio prema svom liku i obličju. Oni među vama, koji prihvate ovaj poziv, uskoro će se naći u poslednjim danima ranog detinjstva ljudske vrste, u situaciji u kojoj struje straha upravljaju njihovim osećanjem podvojenosti. Odbrojavam dane ovakvom stanju i oni će uskoro da isteku. Zasnovao sam spoljašnje sile koje će da odele strah od ljubavi u ljudskoj svesti, terajući u progonstvo jedno, a ispunjavajući obećanje prema drugom.

Pozivam vas da budete moji zastupnici u ovoj, užasom ispunjenoj, kulturi da učinite ono što možete iznutra kako bi dopunili ono što ja donosim spolja. Jer znam da verovatno postoje i oni čija fizička tela neće biti u stanju da prežive odvajanje između ljubavi i straha, ali isto tako znam da nema nikakvog razloga, nijednog pravog razloga, zbog koga čak ni samo jedna jedina ljudska duša ne bi bila neinkarnirana tokom ovog cepanja. Pozvao sam vas ovde, jer ste tokom prošlih vremena dokazali da možete, u velikoj meri, da održite svoja tela, um i srce u harmoniji sa vašim duhovima. Sada vam predajem poziv da se inkarnirate u onim plemenima koja naseljavaju Zemlju. Ovo do sada nisam tražio od vas, jer tokom ranih istorijskih perioda uslovi na Zemlji nisu bili tako pogodni da se pristupi širenju naše svesnosti. Sada je buđenje ljudske svesti počelo. Mnogi se sada otvaraju za prijem žive informacije. Vaše prisustvo će pomoći da se svede na minimum trauma koja bi mogla da se javi sa promenom doba."

Dobro se sećam.

Dok je objašnjavano da je ono što se trenutno događa na Zemlji nalik na smenu straže, iznenada je planeta koja se obrtala poput vretena, koja je do sada izgledala sasvim obično, izuzev laganih smena njenih godišnjih doba, bila užasno ranjena. Ogroman sivi kupolasti oblak valjao se prema nama u svitanje novog dana, zaklanjajući severni deo japanskog arhipelaga. Kada se naš pogled probio dole, videli smo da je taj oblak počivao na crnom stubu, vrtložnom paklu strašnog razaranja. Sa svakim obrtom Zemlje, mogli smo da osetimo kako se sirov ljudski užas širi naviše, žuboreći kroz naša otvorena srca u talasima neobuzdanog straha. Zatim je iznenada, valjajući se sa zapada, stigao još jedan. Uzdižući stub tamno crvene, oblakolike supstance okruživao je praznu šupljinu koja je izgledala tako nestvarno u središtu takvog haosa kao i sam haos.

Istog trenutka smo usporili naše vremensko opažanje i usredsredili se na

iskustvo tog dana. U vakuumsku rupu su se ulivali zemljište i voda i organski život, kovitali se i ključali, podižući se u nadolazećim talasima uskomešanosti koji su se podizali visoko, gotovo nas dodirnuli.

Do ovde dokle smo mogli da vidimo, sve ispod nas je bilo ispunjeno kovitlajućim i usisavajućim vrtlozima i sevajućim kuglama nasumične vatre, nešto slično sam video samo na površini zvezda. Neću da obrazlažem".

U te trenutke uneli smo večnost. Dok su trajali, sklapali smo predstavu o onome sta je pravedno da se učini. Dovoljno je reći da smo mi toga dana doživeli pakao. Složni, kao što smo bili, znali smo kako će glasiti naš odgovor na poziv Velikog Duha. Da, inkarniraćemo se. Kucnuo je poslednji čas.

Svrha naših inkarnacija, objašnjeno je, bila je da otpočnemo razaranje lažnih, uvreženih premisa istorijskog stanja, da podučimo ljude i da ih nežno upoznamo sa istinom.

"Vaša je uloga", nastavio je naš govornik, "da pripremite ljude za doba kada će laži, iz kojih se rađa svo oko straha skoncentrisano mišljenje, biti zauvek prognane iz ljudske svesti. I mada vam može delovati čudno, ukoliko ljudska populacija ne bude pripremljena, za nju će da bude mnogo teže da preživi raskol, jer misli straha su veoma snažno uvrežene u ljudima, i to ne samo u razmišljanju, već i u samom osećanju sebe. Moramo da im pomognemo da se opuste u svojim identitetima i da prestanu da definišu sebe kao ranjive entitete."

Rečeno nam je da ćemo, kako bi najuspešnije ostvarili ovaj cilj, zbog preke potrebe, se inkarnirati u onim vladajućim porodicama planete koje izazivaju najviše straha i na zaštićenim mestima kao što smo to činili u drevna vremena (izbegavajući da imamo veze sa strahom koliko god je to bilo moguće). Ovo bi osiguralo naš strateški položaj među onim elementima čovečanstva od kojih se ustvari očekuje da će pružiti najjači otpor moćima obrazovanja.

Tvorac je uložio puno pažnje da nam postane sasvim jasno da ćemo prednjačiti ispred naših porodičnih veza da bi se inkarnirali na ovaj način i da ćemo se, vrlo verovatno, nakon buđenja naći u okruženjima u kojima nećemo naići na podršku i koja će biti strana našim vibracijama. Istaknuto

je da ne moramo da prihvatimo ovo naimenovanje, da je naša uloga u ovome sasvim dobrovoljna. Čak i ako prihvatimo, nije bilo nikakve garancije da ćemo uspjeti u potpunosti da uklonimo potrese koje će izazvati prelazak, ali bi postojala daleko veća mogućnost da više ljudi prođe kroz ovaj raskol sa neoštećenim osećanjima. Da bismo bili upozoreni na ovu mogućnost, naš krug je pozvan da se okupi na zvezdanom nebu iznad 33. paralele.

Upozoreni smo na opasnosti sa kojima ćemo se verovatno sresti u svetu koji je još uvek u velikoj meri pod kontrolom organizacija utemeljenih na strahu.

"Istinska moć", objasnio je Bog, "nalazi se u ljubavi koja se sve više širi sa svakim novim danom tokom ovog nastupajućeg ciklusa. Naša strategija se sada sastoji u tome da dozvolimo organizacijama straha da i dalje naizgled dominiraju, dok mi budemo polako iscrpljivali izvor njihove moći - ljudski strah. Ovo će učiniti da njihovo konačno progonstvo izazove manje potresa u ljudskoj porodici kao celini, jer će do tada, broj onih koji veruju u njih u velikoj meri da se smanji."

U naše sećanje zatim su dozvani mnogi slojevi logike straha koje smo morali da uzdrnavamo tokom naših ranijih hodova po zemlji. Potom smo zamoljeni da ponese ono što jesmo i ono što znamo i da se inkarniramo među nacijama 20. veka. Naša misija je bila da zadržimo svoju bezazlenost tokom suočavanja sa svim poznatim oblicima ljudske organizacije. Bili smo uvereni da je pokretačka sila ovog doba uz nas.

"Vi ne činite ovo samo za svoju vrstu", rečeno nam je, "već i za same sebe i za sve one na koje će vaša rasa da utiče u vremenima koja dolaze. Iako će se mnogi od vas inkarnirati u one vidove čovečanstva koji su dugo bili odvojeni od carstva vašeg vlastitog iskustva, vi ništa manje niste vezani za ratnička plemena sponama iskovanim vašim vlastitim mislima u eonima koji su prošli, sponama koje ste samo privremeno bili u stanju da odložite ustranu - ali to ste znali još na početku."

Krug Vernih zvezdama bio je pozvan da se inkarnira skupno (en masse) kao jedna globalna generacija.

I tako, da bi doba prelaska za one na zemlji moglo da bude što je moguće lakše, dali smo svoj pristanak. Naš cilj je bio, i sada je, da pripremimo put

za Tvorčevo buđenje i da rasplinemo, u velikoj ljubavi koju osećamo prema ovoj blagoslovenoj planeti, sve oblike straha koji sputavaju ljudsku svest.

Stupi ćemo u ljudska obličja, neki da bi se inkarnirali u sledećem talasu dece, a drugi u deci njihove dece. Učinićemo šta možemo da bi pomogli u mirnom vođenju sveta prema onom trenutku u vremenu kada će se Tvorac probuditi unutar ljudske porodice i početi da je usmerava kao jedan organizam.

"Opasnost za vas koji ćete se inkarnirati u dinastijama straha ovih vremena", ukazano nam je, "leži u tome što se može dogoditi da zaboravite i samu svrhu svog inkarniranja, budući da ćete se roditi i odrasti među onima čije su strukture i energije koje otelovljuju tako duboko, duboko podsvesne. Kada vaša generacija bude stasala, daću vam jedno posebno obeležje koje će vam pomoći da se setite."

U strukturu naših emocionalnih tela tada su usađene melodije bez reci, koje će se osloboditi u tačno određenom trenutku kako bi nam pomogle da se probudimo čak i onda kada naše svesno razumevanje bude znatno drukčije od ovog sadašnjeg. Među nama je postojao izvesan broj onih koji su bili zaduženi za muziku i dato nam je u zadatak da donesemo melodije koje će dati vodeći impuls.

Ove melodije su počele da se javljaju tokom šezdesetih godina ovog veka kroz pesme koje su - iako su često površinski delovale besmisleno - pulsirale emocionalno nabijenim porukama ljubavi, nade i radosti. Kroz muziku su mnogi od uspavanih počeli da se pokreću. Prvi zraci zore čuli su se na radiju mnogo pre nego što su mnogi čak i shvatili da bi trebalo da je potraže na nebu.

Ipak, naše buđenje neće biti potpuno sve dok ono što je pronašlo oblik kroz osećanja ne nađe oblik i u predstavama. Onome što znamo u našim srcima potrebno je dopunsko svesno razumevanje da bi uspešno pristupili lečenju koje leži pred nama.

To je razlog zbog koga delim sa vama ove misli i ova sećanja. Naša generacija se sada nalazi u položaju da upravlja zemljom i njenim prirodnim bogatstvima. Hoćemo li i dalje glupo da imitiramo ponašanje starih trgovaca i državnika koji su i sami jedino oponašali feudalne

gospodare, koji su sada srećom izgubili moć?

Ili ćemo prihvatiti namesništvo da ponovo stvorimo naš svet prema zamislima ljubavi?

Kad sam se sada, u ovom dobu, suočio sa činjenicom da su se, dugo vremena nakon što su feudalni gospodari uklonjeni, pokretačke sile njihovog načina delovanja još uvek zadržale i da i dalje privlače svezu ljudsku pažnju, iznenadio sam se. Nesumnjivo, ovi gospodari su izuzetno dobro znali da obavežu ljude Zemlje na vazalsku pokornost. Izgleda da su ljudska stvorenja tako dugo obučavana na poniznost, da su sada, kada je inicijativa prepuštena njima, postala nesigurna pod vlastitim vodstvom! Ona su do te mere ogrezla u praćenje senki tih feudalnih puteva, da čak i kada tih senki ima veoma malo oni moraju da stvore nove samo da bi održali svoje navike.

Izazov koji se postavlja pred nas sastoji se u tome da se ponovo probudimo i da se zatim pridružimo drugima da bismo pokazali svojim primerom lepotu i moć novog puta. Možemo da ostavimo iza sebe stanje sumraka koje je pružilo prostor za pospano maštanje o zahtevu da se buđenje odvija oko nekog gurua ili ljudske organizacija, bez obzira koliko da su divni i prosvetljeni. Mi smo pozvani da se u ovom vremenu organizujemo, ne oko vođa, ideologija ili sistema verovanja, već oko ljubavi: ljubavi prema Bogu, ljubavi jednih prema drugima i ljubavi prema našem svetom svetu.

Oni od vas koji su sa mnom bili tamo, sećaju se našeg kruga. Vreme je za inkarniranje, za nastavak rada na isceljenju i obrazovanju zbog koga smo došli.

Posejani smo svuda po kontinentima sveta. Slušamo istu muziku dok se vozimo na posao u Hon Kongu, Londonu, Tokiju i Njujorku. Gajimo istu viziju o miru i razoružanju dok posmatramo dečiju igru po parkovima Kejptauna, Pariza, Singapura i Rima. Sanjamo iste snove dok veče polako klizi preko Adelaide, Tel Aviva, Rio de Žaneira. Mi smo svedoci istih događaja iz Meksiko Sitija, Los Anđelesa, Toronta i Berlina - gledamo ih u istom trenutku u kome se dešavaju, emitovane uživo. Zajedno!

Otvaramo oči u pustinjama, u planinama, u šumama, u džunglama i gradovima svake nacije.

Mi smo ljudi današnjice. Ne postoji niko ko bi danas mogao da napiše scenario naših života izuzev nas samih. Istorija se ne ponavlja ništa češće nego bilo koja loša navika. A nijedna navika, makoliko duboka ili ukorenjena, neće imati priliku da bude ponovo izabrana kada svest, iskrenost i voljno odlučivanje budu karakteristike ljudskih postupaka.

Iako naša generacija dobrovoljno doprinosi preobražaju koji je pred nama, ovaj zadatak nije isključivo naš. Mnogi su pomogli. Mnogi pomažu. A svi su pozvani da svojim talentima i duhovnošću doprinesu njegovom ispunjenju. Ovde nema sukoba interesa. Ovo je jednostavno nov uvid i osećanje da je konačno došlo vreme da ovo doba napreduje.

Oni od nas koji su u Sjedinjenim Državama, bude se u jednom od tehnološki najnaprednijih društava na ovoj planeti. S novom svešću usmerenom na oruđa i prirodna bogatstva naše nacije, imamo ogromne mogućnosti da budemo od koristi celoj ljudskoj porodici. Vlada naše zemlje ne mora da učini ništa više nego da odražava vrednosti, stavove i principe na osnovu kojih mi živimo svoje živote.

Ono što vidimo u ogledalu, vidimo i u medijima. Ljubav u našim srcima - ili njen nedostatak - iscertava svaku odluku Kongresa. Kada su naša srca istinski otvorena, ne može se dogoditi da precenimo blagoslove koje možemo doneti stanovnicima materijalno manje razvijenih nacija. Ne bi trebalo da budemo obeshrabreni naizgled sporim tempom menjanja stavova u našim institucijama. Razvoj svesti koji prethodi buđenju je prefinjen i ne može uvek odmah da se uoči. Možda će da bude potreban izvesni vremenski period da bi se naše misli odrazile u starijim i tvrdokornijim ljudskim organizacijama. Ali ne vidim da naša vlada spada u njih. Jer uprkos svim svojim očitim neuspesima, sistem upravljanja u Sjedinjenim Državama i dalje je jedan od najelastičnijih i najprilagodljivijih od svih ljudskih institucija. Vidim dan kada će sa istom osetljivošću, s kojom danas reaguje na svetsku trgovinu, reagovati na reke, planine, šume i visoravni Severne Amerike - a i na ljude koji ih vole.

S probuđenom - i istinski američkom - svešću, politika Sjedinjenih Država pretaće da odražava evropsku prošlost. Sigurno više neće manevrisati kratkoročnim trgovinskim i finansijskim interesima čiji zagovornici, duhovno govoreći, još nisu primetili reč "Nov" (New) ispred Jorka, Hempšira ili Džersija - a da ne govorimo o "Novo" ispred Poretka Doba. Sa stupanjem naše generacije u koridore moći, nije preterano verovanje da

će vlada, koju su naši preci stvorili "prema ljudima, od ljudi, za ljude", postati jedno od naših sredstava izražavanja u svetu. To je nešto što treba očekivati.

Uz zahvalnost svima onima koji su dali pozitivan doprinos našem društvu, mi razmatramo izazove, blagoslove i mogućnosti koji dolaze sa našim vodstvom. Ne isključujući nikoga, mi pozivamo sve da nam se pridruže u pronalaženju novih pogleda i načina na koje možemo da postupamo sa oruđima i resursima naše zemlje.

Kada misli odražavaju stvaralaštvo srca ispunjenih saosećanjem, tada i naoružane službe mogu da odigraju smisaonu ulogu u mehanizmu prelaska. Na primer, ukoliko se pristupi osećajno, uz saradnju svih onih kojih bi se mogla ticali jedna takva akcija, zar ne bi mogla da postoji i uloga za armiju SAD u transportovanju i dostavljanju hrane dvadeset i jednoj afričkoj naciji u kojima naše sestre i braća umiru od gladi? Postoji li način na koji možemo upotrebiti naš američki uticaj da se nasilje u svetu svede na minimum i da se istinski doprinese slobodi? Postoji li način na koji bi se mogla usmeriti naša nacionalna moć, nezavisno od finansijskih interesa koji pokušavaju da "upotrebe" Ameriku u drugoj polovini 20. veka, onako kako su "upotreбили" Britaniju u 19. veku? Postoji li način da se nešto od američkog domorodačkog senzibiliteta ugradi u postojeću tehnološku infrastrukturu kako bi mogla da posluži buđenju čovečanstva u novoj stvarnosti?

U Americi postoji mnogo toga iz čega možemo crpiti snagu: od rastućeg broja svesnih bića koja se svakodnevno suočavaju sa propadajućim poretkom, pa do saznanja da za svakog Martina Lutera Kinga Juniora ili Roberta Kenedija, čije su ideje bilo tada u našoj zemlji nasilno prekinute, postoje hiljade onih koji priskaču da bi njihova dela ponovo oživela i to određenije, pripravnije i s boljom obaveštenošću. Razumljivo je da im naši vizionari povremeno pripisuju neprijateljstvo i ostatke straha, ali to ni na koji način ne umanjuje pravu suštinu stvari. Oni su pomogli da se čovečanstvo približi svetlosti za još jedan korak. Ukoliko nekolicina takvih padnu duž ivice puta, mučenički, u ime još nepotpune vizije, ipak, vizija se i dalje nastavlja. Ona nastavlja da dobija u snazi i moći i jasnoći sve dok same grudi čovečanstva ne eksplodiraju u jednom veličanstvenom izrazu koji je istovremeno i čežnja i radost.

Odavde, iz unutrašnjosti naših srca, izvire moć koja leči i preobražava.

"Mi smo svet", "Živa pomoć", "Ruke iznad Amerike". Bezbrojni nastupi u dobrotvorne svrhe glumaca, atletičara, muzičara. Oni i naglo povećan broj nevladinih organizacija za pružanje pomoći i usluga predstavljaju samo par početnih izraza pojave Američkog Duha koji je u velikoj meri u saglasnosti s kalendarom Maja - a nije stran ni hrišćanstvu.

Postoji uticaj koji zrači sa američkih kontinenata, koji zagreva seme ljudskog potencijala kao što sunce zagreva baštu u proleće, domorodačka svest koja dodiruje sve koji naseljavaju ovo tlo, podržava sve naše korake prema slobodi i ljubavi.

Domorodačka američka svest talasa se u njihovim na našim plesnim podijumima. Klizi kroz parkove naših gradova. Duboko prodire u ritmove naše muzike. Prožima samo srce naših sportova, amaterskih kao i profesionalnih. Govori o svetom odnosu sa fluidom zemlje, o uvažavanju njene domorodačke mudrosti, o poštovanju prema ovoj zemlji koja nam obezbeđuje hranu, prehranjuje naše porodice i drži na sebi objekte koji su potrebni našoj naciji.

Svest ove zemlje, koju nazivamo Severna Amerika, pronalazi u nama nov i snažniji izraz - i potreban joj je prostor, svemir da bi rasla i širila se. Ne geografska područja, već područja duše.

Nova granica je svest.

Ovom blagoslovenom svetu, ovoj trećoj planeti od zvezde koju nazivamo Sunce, potrebni smo i ti i ja da bi postala sve ono što ona može da bude. Imamo mogućnost da joj donesemo izvanredan poklon, poklon za kojim ona žudi još od trenutka kada se naša rasa po prvi put javila u njenim snovima. Poklon nas samih. Probuđenih. Celovitih. Inkarniranih. Bilo je dovoljno seče šuma, dovoljno površinskih kopova.

Proleće je. Prolazi su slobodni. Vreme je da se prekorače granice koje bi neminovno sputavale naš potencijal. Ova zemlja je tvoja zemlja. To je moja zemlja. Ali upravo koliko ona pripada nama i mi pripadamo njoj. Sveti Obruč se više ne može poricati. Krug zahteva da bude zatvoren. Od Kalifornije do njujorških ostrva. Od Jukona do Rio Grandea.

Kao što je Sakajavi jednom vodila Levisa i Klarka po obalama Pacifika, tako je i domorodačka svest probuđena da bi vodila našu tehnologiju kroz

privredni i politički lavirint narednih četvrt veka. Poštujemo je. I neka naša inkarnacija počne. Mi smo Ptičija Plemena, Onhveoveh, narod stvarnosti.

Rečnik

Adadarhoh - poglavica Onondaga i glavna ličnost u osnivanju Irokeške konfederacije. Takode Tadodaho.

Ajamenta - oblik imena Hijavata. Videli pod Hijavata.

Američki domorodac - izraz koji se koristi za označavanje starosedelačkog stanovništva Amerika, koji je daleko bolji od pogrešnog naziva "Indijanci". Kao pridev, odnosi se na sve što vodi poreklo iz Amerike.

Asteci - narod koji je govorio nahuatl jezikom, a u 15. i početkom 16. veka vladao velikom imperijom u oblasti koja sada obuhvata područje centralnog i severnog Meksika.

Beolorepi - vrsta jelena koja je bila najzastupljenija na teritoriji koju su naseljavali Irokezi.

Bioregija - geografsko područje koje ima karakteristična geografska i biološka obeležja, kao što su Apalačia, Ozarks, Sahara, Stenovite Planine, prirodan put za razlikovanje raznih oblasti na zemlji.

Bog - videti Veliki Duh.

Boginja - Bog u svom ženskom aspektu, žensko božanstvo. Videti Veliki Duh.

Bog Sunce - solarno božanstvo, Biće čiji je fizički oblik sunce, jedan od dva primarna aspekta Velikog Duha koji sa zemljom obezbeđuje fizičku osnovu za postojanje biološkog života u ovom solarnom sistemu.

Carstvo nebesko - carstvo božanske zamisli, temelj čistog oblika u biti. Stanje celovitosti u kome su Bog i čovečanstvo jedno. Zdravo stanje. U hrišćanskoj paradigmi, obitavalište Boga i anđela i duša onih koji su zaslužili spasenje.

Čuvari Svetlosnih Krugova - plemena koja čuvaju svetlost istine u izražavanju. Ljudi koji su verni Ptičijim Plemenima. Takođe se koristi i za definisanje određenih grupa unutar Ptičijih Plemena,

Dakota - pleme Severnoameričke visoravni koje je govorilo sijuškim jezikom. Takode i ime dve američke države, Severna Dakota i Južna Dakota.

Deca Zvezda - videti Ptičija Plemena.

Deganavida - osnivač Irokeškog Saveza, takođe poznat i kao Veliki Mirotvorac.

Napomena: među njegovim savremenikima Irokezima smatra se nedoličnim da se izgovara ime Deganavida, izuzev ako to čine posebno određeni pojedinci u svetim obredima ili relacijama na jednom od jezika šest nacija.

DNA - dezoksiribonukleinska kiselina, glavni reprodukujući molekul ćelijskog jezgra koji dejstvuje kao nosilac genetskog zapisa dok se prenosi iz generacije u generaciju.

Drugo sopstvo - subjektivno, telesno osećanje svoje individualnosti. Videti pod ego.

Drvo mira - simboličko predstavljanje mira. Takođe i drvo koje je stvarno posađeno na obalama jezera Onondaga u vreme osnivanja Irokeške konfederacije.

Drvo rata - simboličko predstavljanje ratovanja. Suprotnost Drveta mira. U dve prilike Deganavida je koristio stvarno drveće da bi simbolički prikazao Drvo rata.

Drvo razumevanja - simboličko predstavljanje razumevanja. Naziv koji se naizmenično koristi za Drvo mira.

Drvo velikih dugačkih listova - drugo ime za Drvo mira.

Džeferson, Tomas - treći predsednik Sjedinjenih Država, od 1801. do 1809. godine, glavni tvorac Deklaracije nezavisnosti.

Ego - subjektivno telesno osećanje sebe, ima veze sa nečijim prošlim iskustvima u datom biološkom obliku ili sledu takvih oblika. Nadzornik strahova materijalne ravni, modelovan je da vodi računa o fizičkom telu. U zdravom stanju, ego je sekundarna komponenta ljudskog identiteta. Drugo Sopstvo.

Franja Asiški - rođen u Asisi, Italija, oko 1181. godine, osnovao je religijski red koji se posvetio sleđenju učenja i primera Hrista. Franja Asiški je najveći svetac zaštitnik (pored Katarine iz Sijene) u Italiji.

Gaha -duh vetra.

Galileja - brdoviti predeo u severnoj Palestini.

Gang - reka koja protiče kroz ravnice severne Indije. Pripadnici hinduizma, a i mnogi drugi, je smatraju svetom rekam.

Ganjegeono - drugo ime za Mohavke, Videti pod Mohavka.

Gajaneshagova - Veliki Zakon Mira.

Golgota - brdo Kalvarije na kome je Isus razapet, nalazi se blizu Jerusalema.

Gromovnička Plemena - anđeli. Krilati. Videti Ptičija Plemena.

Gromovnička ptica - retko korišćeno ime za Velikog Duha, takođe i personifikacija groma, munje i kiše u vidu ogromne pliee.

Hijavata - pripadnika plemena Onondaga koji je pratio Deganavidu, centralna ličnost u osnivanju Irokeškog Saveza. Alternativno ime: Ajaventa.

Hoksada - više sopstvo, duhovno ja, videti Ptičija Plemena. Doslovno: on ima ovu osobu kao svoje dete, ili ovo je njegovo dete.

Huron - Severno američko pleme koje je živelo u šumama duž reke Sv. Lorens, pripada irokeškom govornom području.

Industrijska revolucija - proces prelaska sa poljoprivredne ekonomije na onu u kojoj dominira mašinska proizvodnja, počela je u Engleskoj u 18. veku i odatle se proširila na druge delove sveta.

Inkarnacija - čin odevanja duhovnog bića u fizički oblik kroz rastenje biološkog tela koje odražava duhovno telo, čin ulaska u to telo duhovno, psihološki, prostorni i emocionalno.

Inke - Južnoameričko pleme koje je u vreme španskih osvajanja 1532. godine vladalo imperijom koja se prostirala duž pacifičke obale i Anda od sadašnje granice Ekvadora do Rio Naule u centralnom Čileu.

Inoćentije III - papa od 1198. do 1216. godine, sazvao Četvrti Sabor 1215. godine, na kome je katolička crkva dala zvanično odobrenje za rad Sv. Franje Asiškog.

Irokeška konfederacija - videti Irokeški savez.

Irokeški savez - politički i duhovni savez pet irokeških naroda, Mohavka, Oneida, Onondaga, Kajuga i Seneka. Posle 1722. godine, tokom kasnijeg oživljavanja unije koja je tada bila manje uticajna, Tuskarore su postale šesti narod koji se pridružio Savezu, na šta se i odnosi sadašnji naziv "Savez šest naroda". Ovaj savez je poznat i

pod nazivima Savez Irokeških naroda i Irokeška konfederacija.

Irokezi - grupa severno američkih plemena koja je naseljavala gornji deo države Njujork i okolna područja.

Istinski čovek - čovek u kome je došlo do sjedinjenja duha i ega. Onaj koji je u potpunosti inkarniran. Ljudsko biće koje otelovljuje ravnotežu između vremena i večnosti, Tvoraca i tvorevine, zemlje i sunca, duha i materije. Videti Ongveoveh.

Istinsko sopstvo - večno duhovno sopstvo koje potiče od Boga i poznaje Boga. Više sopstvo. Videti Veliki Duh.

Itinoeh - naša Majka, Zemlja.

Jezero Mičigen - jedno od Velikih jezera između Mičigena i Viskonsina.

Jezik irokeških naroda - videti pod Irokeški savez.

Jona - ostrvce na severnoj obali Škotske koje je dugo vremena smatrano svetim. Tokom srednjeg veka bilo je omiljeno mesto za sahranjivanje škotskih, irskih, velških, norveških, danskih i engleskih kraljeva.

Jukatan - poluostrvo koje se najvećim delom nalazi na jugoistoku Meksika i razdvaja karibe od Meksičkog zaliva. Središte civilizacije Maja.

Jukon - glavna reka koja teče iz oblasti Jukon na severozapadu Kanade zatim ide na zapad kroz Aljasku i uliva se u Pacifik.

Kajuga - jedno od pet osnivačkih plemena Irokeške konfederacije, takođe poznato i pod nazivom Ljudi močvara.

Kalendar Maja - drevni kalendar koji su u kamenu klesali pripadnici Maja oko 500. godine p.n.e. na poluostrvu Jukatan. Detaljnu analizu ovog kalendara dao je istoričar Joze Argucles u svojoj knjizi Faktor Maje.

Karuk - domorodačko američko pleme sa zapadne obale Sjedinjenih Država.

Kecalkoatl - inkarnacija Ptičijeg Plemena u Centralnoj Americi, kasnije smatrana bogom od strane naroda Asteka i Tolteka, predstavljana kao modra zmija.

Kilarnej - ostrvska oblast i grad u Grofoviji Keri, Irska.

Kolumba - rođena u Kaunti Donegalu, Irska, 521. godine. Imala je glavnu ulogu u prevođenju Škotlandana u hrišćanstvo, izgradila crkvu i manastir na ostrvu Jona.

Krilati - anđeli, duhovna bića. Videti Ptičija Plemena.

Krug Vernih Zvezdama - posebno okupljanje duhovnih bića 1945. godine radi rasprave koja je prethodila ljudskim inkarnacijama.

Lao Ce - prvi filozof kineskog taoizma, autor Tao Te Cinga.

Levisova i Klarkova ekspedicija - odigrala se u periodu od 1804. do 1806. godine, prva zabeležena kopnena ekspedicija bilo kog Evropljana od obale Atlantika Severne Amerike do obale Pacifika i natrag. Izvedena je pod vodstvom Meriveter Levisa i Viljema Klarka.

Ljudi Bregova - videti Onondage.

Ljudi Kamenja Koje Stoji - videti Oneide.

Ljudi Kremena - Videti Mohavke.

Ljudi Močvara - videti Kajuge.

Ljudi Ravnice - američko domorodačko stanovništvo koje je naseljavalo područje između reke Misisipi i Stenovitih Planina, uključujući delove i Sjedinjenih Država i Kanade.

Ljudi Visokih Bregova - videti Seneke.

Mač Istine - simbolika prirode istine, mač koji deli stvarno od nestvarnog, on pravi

razliku između obmane i stvarnosti.

Maje - domorodačka američka rasa južnog Meksika i Centralne Amerike čija civilizacija je dominirala ovim područjem od oko 550. godine p.n.e. do 1400. godine n.e. Ovaj naziv se koristi, ali ređe, i za označavanje anđeoske rase koja je uticala na Maje.

Majka Predaka - jedna od mnogih titula ženskog aspekta Boga. Videti Veliki Duh.

Majka Zemlja - Duh zemlje u svom ženskom aspektu. Itinoeh.

Mohavk - Ljudi Kremena. Severnoameričko pleme irokeškog govornog područja koje je naseljavalo oblasti zapadno od onoga što je danas Cenektadi, Njujork. Jedan od pet naroda koji su prvobitno pristupili Irokeškoj konfederaciji. U okviru konfederacije dobili su naziv Čuvari Istočnih vrata. Pored toga su nazivani i Ganjegeono.

Maunt Šasta - impresivan ugašeni vulkan sa dva vrha koji se nalazi u Oblasti Vodopada (Cascade Range) u severnoj Kaliforniji. Domorodačka američka plemena su ga smatrali svetim, kao i mnogi sadašnji stanovnici ove regije.

Nagual - beskrajno more postojanja koje okružuje univerzum kao što more okružuje ribu, sadrži modele svog mogućeg novog stvaranja, carstvo potencijala i neizmerne energije, bezdimenziono prisustvo Boga, ono što nema imena. Judeo-hrišćanski - Bog Otac.

Nordijski - ono što se odnosi na ljude iz severno evropskih zemalja.

Nova Sveta Stvarnost - stanje jedinstva, novo doba, carstvo nebesko.

Novi poredak doba - reci napisane na Velikom pečatu Sjedinjenih Američkih Država, koje predskazuju i odnose se na doba koje sada sviće.

Ognjena Ptica - određeno anđeosko pleme unutar Ptičijih Plemena, takođe (manje uobičajena upotreba) i jedan od mnogih naziva za Boga. Videti Veliki Duh.

Olmek - prekolumbovska civilizacija koja vodi poreklo iz nizija južnog Verakruza i Tabaska u Meksiku. Pripadnici ove civilizacije smatrani su najvećim skulptorima Srednje Amerike.

Omahe - narod severnoameričke visoravni koji je govorio jezikom Sijuksa. Preselio se na zapad od obala Atlantika prema Nebraski.

Oneide - Ljudi Kamenja Koje Stoji. Jedno od pet osnivačkih plemena Irokeške konfederacije.

Onhgvcoveh - ljudi verni stvarnosti, istinski ljudi, izraz koji su prvenstveno koristili Irokezi, ali praktično se odnosi (i u ovoj knjizi je korišćen u tom smislu) na sve ljude u kojima je duh potpuno inkarniran i u kojima je došlo do sjedinjenja duha i ega.

Stvarni Ljudi - Izvorna Bića. Izvorni Tvorci Života.

Onondaga - Ljudi Brežuljaka. Jedno od pet osnivačkih plemena Irokeške konfederacije.

Onondaga, jezero - jezero u gornjem delu države Njujork, u blizini današnjeg grada Sirakuza. Mesto na kome je osnovan Savez i posađeno Veliko Drvo Mira.

Osage - severnoameričko pleme koje je govorilo jezikom Sijuksa. Osage su se kretale prema zapadu od obale Atlantika i konačno se nastanile na Visoravni Ozakr i u prerijama koje, danas predstavljaju zapadni Misuri.

Osmostruka staza - koraci koji, kako ih je definisao Gatama Buda, vode prema stanju nirvane - oslobođenju od stega materijalnog života.

Ostrvo Kornjače - Severna Amerika.

Pad - pad ljudske svesti sa usredsređenosti na Boga na samousredsređenost, događaj kojim je započela ljudska istorija do koje je došlo kada su ljudska ega odbacila svoje besmrtno duhove. Odvajanje od boga koje je prouzrokovalo smrt i rat, prekid veze između duha i ega. Pobuna ega.

Parlament - zakonodavno telo Velike Britanije, sastoji se od Gornjeg i Donjeg doma.

Pet nacija - pet osnivačkih plemena Irokeške konfederacije: Mohavke, Oneide, Onondage, Kajuge i Seneke.

Pilgrimi - osnivači Plimuta, Masačusets, prve stalne evropske kolonije koja je 1620. godine nastala u Novoj Engleskoj. Otpadnici od Engleske crkve, prvo su emigrirali u Holandiju, a zatim u Severnu Ameriku ka kojoj su krenuli iz Plimuta u Engleskoj.

Pobuna - videti pod Pad.

Poredak doba - videti Novi poredak doba.

Prekolumbovski - izraz koji se ponekad koristi za označavanje vremenskog perioda u Severnoj i Južnoj Americi pre nego što je Kristofor Kolumbo, 1492. godine, otvorio ova dva kontinenta doseljavanju Evropljana i trgovini sa Evropom.

Proces inkarnacije - proces kroz koji duhovna bića svesno stupaju u biološki oblik, proces buđenja u kome se hokseida ili više sopstvo stabilizuje u ljudskom biću.

Prvo sopstvo - primarno osećanje sebe kod svih zdravih svesnih bića. Večni, Bog. Videti pod Veliki Duh.

Ptičija Plemena - duhovni čuvari zemlje, Anđeoski entiteti. Ljudska duhovna (ili viša) sopstva. Bića kroz koja Veliki Duh stvara na fizičkoj ravni. Ranije inkarnacije na ovoj planeti. Prvobitni tvorci života.

Ratnička plemena - ljudska plemena predana ratovanju i mislima skoncentrisanim na strah.

Sahem - titula koja je ponekad davana izabranim predstavnicima Irokeške konfederacije; međutim, to nije odgovarajući irokeški naziv.

Sakajavia - mlada žena iz plemena Sosom sa Stenovitih Planina koja je bila, 1806. godine, vodič Levisa i Klarka na putu do Pacifičkog Okeana.

Seneke - narod Visokih Bregova; jedno od pet izvornih osnivačkih plemena Irokeške konfederacije, u okviru Konfederacije dobili su ime Čuvan Zapadnih Vrata.

Sijuks - domorodac američkih ravnica. Takođe i jedna od šest jezičkih porodica ili loza koje su bile zastupljene u ravnicama. Sijuška jezička loza obuhvatala je: Mandan, Hidatsa, Krou, Dakota-Asiniboin, Omaha-Ponka-Osage-Kansa, i Ajova-Oto-Misuri.

Sistem vlade Sjedinjenih Država - sistem federalne vlade u kome je izvesna moć prenetna na nacionalnu vladu, a sve druge pripadaju državam članicama. Nacionalna vlada se sastoji od izvršnih, zakonodavnih i sudskih ogranaka, čiji je zadatak da proveravaju i uravnotežuju jedni druge. Ovaj sistem podupire Povelja o pravima, koja garantuje "neotuđiva" prava svim građanima S.A.D.

Solarni klan - anđeli, duhovi zvezda, Ptičija Plemena.

Stvarni ljudi - narod stvarnosti, ljudi verni stvarnosti, ljudi koji žive u jedinstvu sa svojim duhovima, videti pod Onhveoveh.

Sveti krug - videti pod Točak medicine.

Sveopšta Majka - Veliko Biće čije je telo univerzum. Tonal. Videti pod Veliki Duh.

Sveti obruč - videti pod Točak medicine.

Sveti put - put uravnoteženog življenja u saglasju s Velikim Duhom i sa svime što živi. Putanja Točka medicine. Takođe Put ravnoteže, videti pod Točak medicine. Kineski: Tao.

Svetlosni Krug - udruženje bića koja rade zajedno, obično se odnosi na anđeoska udruženja, ali ponekad se odnosi i na udruženja ljudi kada se anđeli inkarniraju.

Samplein (Champlain), Samjuel de - francuski istraživač. Osnovao je Kvebek (1608) i konsolidovao francuske kolonije u Severnoj Americi.

Šest nacija - Irokeška konferencija posle 1722. godine, uključujući i Tuskarore pored Mohavka, Oneida, Onondaga, Kajuga i Seneka.

Šuplji Rog Koji Stoji - poglavica Sijuksa u vreme istorijske posete Žene Teleta Belog Bufala.

Tadodahoh - oblika Adadarhoha, videti pod Adadarhoh,

Tao Te Čing - klasično delo kineske literature, koje iznosi u jednostavnim i snažnim stihovima način življenja u saglasju sa Bogom i prirodom, kinesko izražavanje Svete putanje Točka medicine.

Točak medicine - potpun krug zdravog života unutar bilo kog sistema: univerzuskog, solarnog, zemaljskog, bioregionalnog, društvenog ili ličnog. Zakon davanja i primanja koji omogućava takav zdrav život. Zbir američkih domorodačkih učenja. Pored toga odnosi se i na Sveti Obruč i Sveti Krug.

Toltek - narod, nautalskog govora, koji je vladao područjem koje sada obuhvata centralni Meksiko u periodu od 10. do 12. veka.

Tonal - univerzum i sve što on sadrži. Postojeća materijalna struktura. Sve što može da se imenuje. Sveopšta Majka,

Tauta de Danan - starosedelačko, prekeltsko stanovništvo Irske, jedan od poslednjih evropskih naroda u kome su Ptičija Plemena bila aktivna i inkarnirala se.

Tuskarora - irokeško pleme koje se priključilo onome što je preostalo od Konfederacije 1722. godine, dajući joj ime Konfederacija Šest Nacija.

Tvorac - videti pod Veliki Duh.

Ulikron - inkarnacija Ptičijeg Plemena među plemenom Guajami na prostoru gde se danas nalazi Panama, poznata i pod nazivom Zlatnik Sunca.

Vakan Tanka - drugo ime za Boga. Videti pod Veliki Duh.

Vambli Caleška - pegavi orao.

Večiti - videti pod Veliki Duh.

Velika jezera - lanac jezera na srednjem istoku Severne Amerike: Superior, Mičigen, Huron, Eri i Ontario - trenutno granica između Sjedinjenih Država i Kanade.

Velika Linija - živa, spiralna nit koja talasa membranu Velikog Razdvajanja. Videti pod Veliko Razdvajanje.

Veliki Dan Pročišćenja - period tokom koga se zemlja pročišćava, dolazi do podvajanja straha i ljubavi u ljudskoj svesti. Prema Majama: period od 1987. do 2011. godine. Prema hrišćanskoj religiji: Sudnji dan. Završni ciklus u isceljenju čovečanstva, dostiže vrhunac sa buđenjem Zemlje kao jednog bića i buđenjem Tvorca u ljudskoj svesti.

Veliki Duh - jedinstveno Biće čijim razvijanjem nastaje ovaj univerzum, Izvor sveg života. Takođe poznato i pod sledećim, a ponekad i zamenljivim, titulama u zavisnosti koji njegov aspekt se naglašava: Bog Majka, Bog Otac, Vakan Tanka,

Večiti, Majka Predaka, Boginja, Veliki, Sveti Duh, Praded a Svih, Svevišnji, Večno Biće, Duh Istine, Velika Majka, Sveopšta Majka, Ognjena Ptica, Gromovnička Ptica, Izvor Života.

Veliki Mir - mir koji je nakon osnivanja Irokeške konfederacije vladao na celom prostoru Severne Amerike istočno od reke Misisipi. Veliki mir je trajao tokom 11, 12, 13. i delom 14. veka (međutim mnogi istoričari pogrešno stavljaju Veliki Mir u kasnije vreme).

Veliki Mirotvorac - videti pod Degana vida.

Veliko Belo Korenje Mira - simboličko predstavljanje principa koji dovode do mira i jedinstva. Temelj mira. Istina. Pravo Izdržavanje.

Veliko Razdvajanje - živa membrana koja određuje granice univerzuma, deli postojeće strukture od budućih, razdvaja Tonal i Nagual.

Žena Tele Belog Bufala - inkarnacija Velikog Duha koja je podučila narod Sijuksa obredu Svete Lule.